

Nr 70

Skatteutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1973: 162 med förslag om nya regler för allmän fastighetstaxering, m. m. jämte motioner.

Propositionen

I proposition 1973: 162 har Kungl. Maj:t (finansdepartementet) föreslagit riksdagen att anta vid propositionen fogade förslag till

1. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370),
2. skogsvärderingsinstruktion,
3. förordning om ändring i förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt,
4. förordning om ändring i förordningen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt,
5. förordning om ändring i stämpelskatteförordningen (1964: 308),
6. förordning om ändring i förordningen (1941: 416) om arvsskatt och gåvoskatt,
7. lag om ändring i förordningen (1946: 324) om skogsvårdsavgift,
8. lag om ändring i taxeringsförordningen (1956: 623),
9. lag om ändring i förvaltningsprocesslagen (1971: 291),
10. lag om ändring i lagen (1971: 52) om skatterätt och länsrätt.

I propositionen föreslås, inför 1975 års allmänna fastighetstaxering, nya regler för allmän fastighetstaxering. De föreslagna reglerna innebär i huvudsak följande.

Det civilrättsliga fastighetsbegreppet skall i princip användas även inom skatterätten. För att bibehålla ett såvitt möjligt oförändrat underlag för beräkning av garantibeloppet, som ingår vid beräkningen av inkomst för kommunal beskattning, kommer emellertid s. k. industritillbehör — som hittills i stor utsträckning behandlats som lös egendom i skatterätten — att vara befriade från skatteplikt.

Bestämmelserna om bildande av taxeringsenhet moderniseras och anpassas till den nya fastighetsbildningslagstiftningen. Samfälligheternas behandling i fastighetstaxeringshänseende regleras.

All fastighetsvärdering vid fastighetstaxering — således även av skogsmark och växande skog — skall ske med utgångspunkt i marknadsvärdet. Taxeringsvärdenivån, som hittills bestämts genom rekommendationer på det s. k. Stockholmsmötet, fastställs författningsmässigt till 75 % av den

statistiskt belagda marknadsvärdenivån vid ingången av året före taxeringsåret.

Byggnadsvärdet skall redovisas som delvärde även vid taxering av jordbruksfastighet. I samband därmed ändras den nuvarande delvärde-redovisningen på några smärre punkter, såväl för jordbruksfastighet som för annan fastighet. I det sistnämnda hänseendet kan nämnas att det särskilda maskinvärdet inte skall redovisas längre.

För delvärdet skogsbruksvärdet — dvs. taxeringen av skogsmark och växande skog — sker en rad förändringar. Förutom övergången till marknadsvärdet som värderingsgrund införs en ny skogsvärderingsinstruktion som bättre än den nuvarande tar hänsyn till regionala förhållanden och avverkningspolitiska överväganden. Även beräkningen av kostnaderna för skogsbruket ger bättre differentiering än vad som kan ske med nuvarande metoder.

En genomgående linje i förslaget är att författningarna endast tar upp grundläggande värderingsfrågor under det att detaljregleringen får ankomma på riksskatteverket.

Förslaget innefattar även organisations- och förfarandefrågor. I det förstnämnda avseendet kan nämnas införandet av gemensamma fastighetstaxeringsnämnder för taxering av komplicerade fastighetsförhållanden samt inrättandet av en fastighetstaxeringsrätt i varje län som permanent skall handlägga fastighetstaxeringsmål i andra instans. Fastighetstaxeringsrätt skall bestå av ordförande, nämndemän och värderingstekniska ledamöter. I fråga om förfarandet sker vissa ändringar i tidsplanen för den allmänna fastighetstaxeringen. Vidare kommer under rättelse om slutliga beslut vid allmän fastighetstaxering att utsändas i rekommenderat brev i de fall sådan underrättelse skall lämnas. En viss uppmjukning i besvärreglerna föreslås dessutom.

I propositionen föreslås även vissa följdändringar i fråga om inkomst- och förmögenhetsskatten samt arvs- och gåvoskatten och stämpelskatten. Dessa ändringar föranleds främst av den ändrade situationen i skattehänseende såvitt gäller industritillbehören. Även den s. k. proportioneringsregeln för beräkning av underlag för byggnadsavskrivning i jordbruket föreslås ändrad till följd av att byggnadsvärde skall redovisas vid taxeringen av jordbruksfastighet.

De nya reglerna föreslås i princip skola tillämpas första gången vid 1975 års allmänna fastighetstaxering och vid 1976 års årliga taxering.

Författningsförlagen

1 Förslag till

Lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370)

Härigenom förordnas i fråga om kommunalskattelagen (1928: 370)¹

dels att 6 §, punkterna 6 och 7 av anvisningarna till 8 §, punkterna 4 och 5 av anvisningarna till 9 §, punkterna 4 a—6 av anvisningarna till 10 §, punkt 1 av anvisningarna till 13 § samt rubriken närmast före 6 § skall upphöra att gälla,

dels att 4 §, 5 § 1 och 5 mom., 7—11, 47 och 60 §§, punkt 8 av anvisningarna till 5 §, punkt 1 av anvisningarna till 7 §, punkterna 1—5 av anvisningarna till 8 §, punkterna 1, 2 och 6 av anvisningarna till 9 §, punkterna 1—4 av anvisningarna till 10 §, punkt 3 av anvisningarna till 22 §, rubriken till andra kapitlet samt rubriken närmast före 4 § skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas närmast före 5 och 9 §§ nya rubriker av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

2 kap. Om skatteplikt för fastighet²

Skattepliktig fastighet

Garantibelopp som i 2 § sägs fastställas för skattepliktig fastighet.

Skattepliktig är all inom riket belägen fastighet med de undantag, varom stadgas i 5 §.

Med fastighet förstås i denna lag vad enligt allmän lag är att hänföra till fast egendom, så ock byggnad, ändå att den enligt allmän lag ej är hänförlig till fast

Föreslagen lydelse

2 kap. Om fastighetstaxering

Allmänt

4 §³

Underlag för beräkning av kommunal inkomstskatt såvitt gäller fastighet bestämmes vid fastighetstaxering, om ej annat föreskrives. Därvid beslutas även om och i vad mån fastighet skall vara skattepliktig. Skatteplikt för fastighet innebär att garantibelopp enligt 47 § skall beräknas för fastigheten.

Bestämmelserna i denna lag om fastighet äga motsvarande tillämpning i fråga om byggnad, som är lös egendom, om ej annat föreskrives.

Fastighetstaxeringen skall, med iakttagande av 9, 12 och 13 §§, ske på grundval av fastighets beskaffenhet vid taxeringsårets ingång.

¹ Senaste lydelse av

6 § 1972: 169

punkt 4 av anvisningarna till 9 § 1968: 729

punkt 5 av anvisningarna till 9 § 1968: 729

punkt 4 a av anvisningarna till 10 § 1968: 729

punkt 4 b av anvisningarna till 10 § 1968: 729

punkt 5 av anvisningarna till 10 § 1963: 682

punkt 6 av anvisningarna till 10 § 1950: 122

punkt 1 av anvisningarna till 13 § 1972: 169

² Senaste lydelse 1953: 400.

³ Senaste lydelse 1966: 136.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

egendom; dock skall registrering enligt lagen den 22 juni 1920 med vissa bestämmelser om registrering av elektriska anläggningar samt om rätt till elektrisk kraft med mera icke föranleda därtill, att sålunda registrerad egendom allenast på denna grund i beskattningsavseende hänföres till fastighet. Med allmän lag förstås härvid lagen den 24 maj 1895 (nr 36 s. 1) angående vad till fast egendom är att hänföra, oaktat denna lag har upphört att gälla.

Skatteplikt, beskattningsnatur och taxeringsenhet

5 §

1 m o m.⁴ Från skatteplikt undantagas:

a) nationalparker och såsom naturminnesmärken fridlysta områden;

a) nationalparker;

b) staten samt kommun eller annan menighet tillhöriga allmänna platser, så ock begravningsplatser;

c) staten tillhörig för försvarsändamål avsedd fastighet, i den mån den för sådant ändamål nyttjas, försåvitt fastigheten ej är att anse som en fristående industriell anläggning;

d) statens samt kommuns eller annan menighets byggnader för allmän styrelse eller förvaltning ävensom för kultur- eller rättssvård, ordning eller säkerhet, barnavård, sundhetsvård, religionsvård eller undervisning, så ock byggnader, som avses i 18 § lagen om socialhjälp;

e) byggnader som tillhöra följande institutioner, nämligen akademier, Nobelstiftelsen samt stiftelsen Dag Hammarskjölds Minnesfond, så ock allmänna undervisningsverk, sådana sammanslutningar av studerande vid rikets universitet och högskolor i vilka de studerande enligt gällande stadgar äro skyldiga att vara medlemmar samt samarbetsorgan för sådana sammanslutningar med ändamål att fullgöra uppgifter som enligt nämnda stadgar ankomma på sammanslutningarna, sjömanshus, kyrkor och trossamfund som avses i 53 § 1 mom. e), sjukvårdsinrättningar vilkas verksamhet ej bedrives i vinstsyfte, barmhärtighetsinrättningar samt sådana stiftelser och föreningar som avses i nyssnämnda lagrum, därest byggnaderna äro avsedda för nämnda institutioners verksamhet såsom sådana, ävensom dylika institutioner tillhöriga allmänna platser;

f) regementens, officerskårers och underofficerskårers vid mötesplatser uppförda byggnader, avsedda till begagnande under tjänstgöring därstädes;

g) nykterhetsföreningars byggnader, därest byggnaderna äro avsedda för nämnda föreningars verksamhet såsom sådana;

⁴ Senaste lydelse 1970: 72.

Nuvarande lydelse

h) sådana sammanslutningar eller enskilda tillhöriga kyrkobyggnader och bönehus, vari offentlig gudstjänst förrättas, i den mån desamma icke kunna anses hänförliga under e) här ovan, samt museer och så kallade soldathem;

i) post- och telegrafverkens för driftens omedelbara behov avsedda byggnader.

Därest under d)—i) angiven fastighet jämväl användes för industriellt eller därmed jämförligt ändamål eller mot vederlag upplåtes åt annan till begagnande, föreligger skatteplikt för däremot svarande del av fastighetens värde.

Från skatteplikt undantages vidare prästgård, som avses i *ecclesiastisk boställsordning*.

5 m o m. Att främmande stat tillhörig, för dess beskickning eller konsulat härstädes avsedd fastighet i visst fall kan undantagas från skatteplikt, därom stadgas i 73 §.

(Se vidare anvisningarna.)

Föreslagen lydelse

i) post- och televerkens för driftens omedelbara behov avsedda byggnader.

Från skatteplikt undantages vidare prästgård, som avses i *lagen (1970: 939) om förvaltning av kyrklig jord*.

5 m o m. Från skatteplikt undantages egendom, som avses i 2 kap. 3 § jordabalken, samt ledning ingående i det elektriska kraftöverförings- eller kraftdistributionsnätet liksom transformator- eller kopplingsstation, som hör till detta nät. Vidare undantages från skatteplikt ledning liksom pump, pumpstation och pumpanläggning för allmän va-anläggning.

(Se vidare anvisningarna.)

7 §⁵

Fastighet taxeras såsom jordbruksfastighet, då den användes för jordbruk eller skogsbruk, och såsom annan fastighet, då den användes för annat ändamål.

Användes fastighet delvis för jordbruk eller skogsbruk och delvis för annat ändamål, skall den del, som användes för jordbruk eller skogsbruk, med därtill hörande byggnader och inrättningar taxeras såsom jordbruksfastighet och den del, som användes för annat ändamål, med därtill hörande byggnader och inrättningar taxeras såsom annan fastighet.

Ligger fastighet oanvänd, skall fastigheten taxeras såsom jordbruksfastighet, såframt ej påtagligt är, att densamma är avsedd att användas för annat ändamål än jordbruk eller skogsbruk.

Under jordbruk inbegripes jämväl binäring till jordbruk.

I jord- eller fastighetsregistret särskilt upptaget fiskeri taxeras såsom annan fastighet.

(Se vidare anvisningarna.)

I fastighetsregister särskilt upptaget fiskeri taxeras såsom annan fastighet.

(Se vidare anvisningarna.)

⁵ Senaste lydelse 1968: 729.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §⁶

Varje taxeringsenhet skall, där ej annat följer av 6 § 2 mom., åsättas särskilt taxeringsvärde.

Taxeringsenhet är inom var kommun för sig:

a) där ej annat följer av vad nedan under d) och e) stadgas, å landet varje hemman eller lägenhet eller del därav, som skall i jordregister särskilt redovisas, samt i stad och annat samhälle, där fastighetsregister såsom för stad skall föras, varje tomt eller stadsäga,

dock att del av dylik fastighet skall utgöra taxeringsenhet, där fastighetsdelen antingen tillhör särskild ägare eller upplåts till annan för självständigt, mera stadigvarande nyttjande eller eljest stadigvarande brukas särskilt eller användes för annat ändamål än fastigheten i övrigt;

b) i jord- eller fastighetsregistret särskilt upptaget fiskeri;

c) byggnad eller med varandra sammanhörande byggnader å annans mark, därest byggnadens eller byggnadernas ägare icke innehar marken med besittningsrätt för obegränsad tid;

d) skogsområde, vilket är att anse såsom brukningsenhet, samt vid skifte avsatt samfällighet, som står under särskild förvaltning, även om området eller samfälligheten består av flera hemman eller lägenheter eller delar av sådana;

e) komplex av fastigheter eller delar av fastigheter, varom i a) sägs, därest de tillhöra samme ägare och ligga i oskift samfällighet eller i sambruk med gemensamma åbyggnader eller av annan anledning icke kunna till sina inbördes värden tillförlitligen bedömas.

Om fastighet eller komplex av

1 mom. Fastighet indelas i taxeringsenheter i enlighet med 2 mom. Med taxeringsenhet avses vad som skall taxeras för sig.

2 mom. Fastighet utgör taxeringsenhet, om ej annat föreskrives i detta moment.

Har viss ägovidd av mark överlåts, skall fastighet indelas i taxeringsenheter sålunda att den överlåtna delen utgör en taxeringsenhet och återstoden en taxeringsenhet. Motsvarande skall gälla, om del av fastighet innehaves med sådan besittningsrätt att innehavaren därav enligt 47 § i stället för ägaren skall upptaga garantibeloppet såsom skattepliktig inkomst.

Användes fastighet eller del därav, som enligt första eller andra stycket eljest skolat utgöra taxeringsenhet, för ändamål som sinsemellan äro väsentligen olika och kan olikheten i användningssätt hänföras till skilda områden av fastigheten, skall fastigheten eller delen, med utgångspunkt i de olika användningssätten, uppdelas i flera taxeringsenheter.

Ha fastigheter eller delar därav, som enligt första—tredje styckena eljest skolat utgöra var sin taxeringsenhet, samma ägare, skola de sammanföras till en taxeringsenhet, om fastigheterna eller delarna äro att hänföra till beskattningsnaturen jordbruksfastighet och brukas tillsammans. Äro fastigheterna eller delarna därav att hänföra till beskattningsnaturen annan fastighet skall detsamma gälla, om fastigheterna eller delarna angränsa varandra och användas på ett likartat sätt samt stå under gemensam förvaltning. Taxeringsenhet får ej omfatta fastigheter eller fastighetsdelar av skilda beskattningsnaturer.

⁶ Senaste lydelse 1972: 169.

Nuvarande lydelse

fastigheter eller delar av fastigheter, som eljest skulle vara taxeringsenhet, är till viss del skattepliktig och till annan del icke skattepliktig, skola dessa delar var för sig utgöra taxeringsenhet.

Tillhöra delar av taxeringsenhet olika administrativa områden, inom vilka menighet äger utöva beskattningsrätt, eller är del av taxeringsenhet belägen inom och annan del utom särskilt sådant område, skall angivas, huru stor del av taxeringsvärdet och de i 10 § omförmälda särskilda värden som anses skäligen belöpa å varje sådan del av taxeringsenheten.

Ingå i taxeringsenhet flera fastigheter eller delar av fastigheter, som avses i första stycket under a) här ovan, skall, därest ägare eller arrendator av dylik fastighet eller del av fastighet det påfordrar, angivas, huru stor del av taxeringsvärdet och de i 10 § omförmälda särskilda värden som belöper å fastigheten eller fastighetsdelen.

(Se vidare anvisningarna.)

Föreslagen lydelse

Byggnad på annans mark skall sammanföras med marken till en taxeringsenhet, om byggnadens ägare enligt 47 § är skyldig att upptaga garantibelopp för marken.

Till en och samma taxeringsenhet få ej hänföras markområden i skilda kommuner.

3 m o m. Tillhöra delar av taxeringsenhet olika församlingar, skall angivas, huru stor del av taxeringsvärdet och de i 10 § omförmälda delvärden som anses skäligen belöpa på varje sådan del av taxeringsenheten.

Ingå i taxeringsenhet flera fastigheter eller delar av fastigheter, skall, om ansökan därom göres av ägare eller arrendator av dylik fastighet eller fastighetsdel eller av taxeringsintendent eller den kommun, vari fastigheten eller delen är belägen, angivas, huru stor del av taxeringsvärdet och de i 10 § omförmälda delvärden som belöper på fastigheten eller fastighetsdelen. Sådän ansökan skall under år varunder allmän fastighetstaxering äger rum ske hos fastighets-taxeringsnämnd samt eljest hos taxeringsnämnd.

(Se vidare anvisningarna.)

Taxeringsvärde och delvärde**9 §⁷**

Taxeringsvärde skall, där ej annat följer av vad nedan stadgas, åsättas till det belopp, som prövas utgöra taxeringsenhetens värde efter ortens pris (allmänna saluvärdet).

Område, som utgöres av skogsmark och växande skog, skall upptagas till det värde, det kan anses

Taxeringsvärde skall, om ej annat följer av tredje stycket, åsättas varje taxeringsenhet.

Taxeringsvärde skall åsättas till det belopp som motsvarar sjuttiofem procent av taxeringsenhetens

⁷ Senaste lydelse 1968: 729.

Nuvarande lydelse

äga vid uthålligt skogsbruk. Kan området eller del därav anses betinga ett högre allmänt saluvärde vid utnyttjande till tomtmark eller till industriellt eller likartat ändamål än vid användning för skogsbruk, skall dock området eller delen upptagas till allmänna saluvärdet.

(Se vidare anvisningarna.)

Föreslagen lydelse

marknadsvärde. Nämda värde skall bestämmas med hänsyn till det allmänna prisläget vid ingången av året före taxeringsåret i enlighet med de närmare föreskrifter riksskatteverket meddelar.

Taxeringsvärde skall ej åsättas taxeringsenhet, som innefattar endast från skatteplikt undantagen egendom. Föreligger skatteplikt för endast del av egendomens värde, skall egendomens hela taxeringsvärde angivas samt vad av detta som belöper på den icke skattepliktiga delen. Är den icke skattepliktiga delen att hänföra till egendom, som avses i 5 § 1 mom. första stycket c) eller 5 mom., skall dock taxeringsvärde åsättas endast den skattepliktiga delen.

(Se vidare anvisningarna.)

10 §⁸

Vid taxering av fastighet skola, i den mån förhållandena därtill föranleda, följande särskilda värden, vilka tillsammans utgöra fastighetens taxeringsvärde, redovisas, nämligen:

för jordbruksfastighet:

- a) jordbruksvärde;
- b) skogsbruksvärde;
- c) värde av övrig mark;
- d) värde av särskilda tillgångar;
- e) exploateringsvärde;

för annan fastighet:

- a) markvärde eller värdet av marken, däri inbegripet värdet av träd, trädgårdsanläggningar och dylikt;

- b) byggnadsvärde eller värdet av byggnader å fastigheten,

⁸ Senaste lydelse 1968: 729.

Vid taxeringen skola, i den mån förhållandena föranleda därtill, redovisas följande delvärden, vilka tillsammans utgöra taxeringsvärde för taxeringsenheten i fråga, nämligen:

för jordbruksfastighet:

- a) jordbruksvärde;
- b) skogsbruksvärde;
- c) värde av övrig mark;
- d) byggnadsvärde;

e) värde av särskilda tillgångar;

f) övervärde;

för annan fastighet:

- a) markvärde;

- b) byggnadsvärde.

Nuvarande lydelse

skolande särskilt angivas vad av byggnadsvärdet som belöper å maskiner och liknande tillgångar, vilka äro avsedda att huvudsakligen tjäna industriellt eller därmed jämförligt ändamål (särskilt maskinvärde).

(Se vidare anvisningarna.)

Föreslagen lydelse

(Se vidare anvisningarna.)

11 §⁹

Taxeringsvärde utföres i fulla tusental kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till fullt tusental kronor, bortfaller. Likaledes skola de enligt 10 § redovisade *särskilda värden* utföras i fulla tusental kronor, och skall härför erforderlig jämkning ske, med iakttagande av att *nämnda värden* skola sammanlagt motsvara det åsatta taxeringsvärdet.

Taxeringsvärde utföres i fulla tusental kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till fullt tusental kronor, bortfaller. Likaledes skola de enligt 10 § redovisade *deltvärdena* utföras i fulla tusental kronor, och skall härför erforderlig jämkning ske, med iakttagande av att *deltvärdena* skola sammanlagt motsvara det åsatta taxeringsvärdet.

47 §¹⁰

För fastighet, som året näst före taxeringsåret varit skattepliktig, beräknas garantibelopp till två procent av fastighetens taxeringsvärde förstnämnda år. Garantibeloppet upptages inom den kommun, där fastigheten är belägen, såsom skattepliktig inkomst för fastighetens ägare. Såsom ägare anses jämväl den, vilken innehar fastighet med fideikommissrätt eller eljest utan vederlag besitter fastighet på grund av testamenteriskt förordnande.

Vad som i föregående stycke sägs om ägare skall i förekommande fall i stället gälla:

a) den, som innehar fastighet med åborätt, med tomträtt eller med vattenfallsrätt, innehavare av så kallad ofri tomt i stad samt den, som eljest innehar fastighet med ständig eller ärftlig besittningsrätt;

b) innehavare av skogsområde, som blivit av staten upplåtet till *bergshanteringens understöd*, till kanalbolag eller till stad eller annan menighet; samt

b) innehavare av skogsområde, som blivit av staten upplåtet till kanalbolag eller till kommun eller annan menighet; samt

c) innehavare av publikt boställe eller på lön anslagen jord.

Såsom innehavare av publikt boställe eller på lön anslagen jord skall anses den tjänsteinnehavare eller annan, som författningsenligt äger nyttja fastigheten eller tillgodonjuta dess avkastning. Beträffande i *ecklesiastik boställsordning*

Såsom innehavare av publikt boställe eller på lön anslagen jord skall anses den tjänsteinnehavare eller annan, som författningsenligt äger nyttja fastigheten eller tillgodonjuta dess avkastning. Beträffande *sådan* löneboställe som av-

⁹ Senaste lydelse 1972: 169.

¹⁰ Senaste lydelse 1965: 120.

Nuvarande lydelse

avsett löneboställe är vederbörande pastorat att anse såsom innehavare.

Skall avkastning utöver husbehovet av skog å fastighet, som under a) eller c) omförmäles, författningsenligt helt eller delvis tillkomma allmän fond eller inrättning, är denna att anse såsom fastighetens innehavare, såvitt angår fastighetens skogsvärde.

Där beträffande fastighet, som innehaves med åborätt eller eljest med ständig eller ärftlig besittningsrätt, innehavaren på grund av denna sin rätt icke äger utöver husbehovet tillgodogöra sig avkastning av skog å fastigheten, skall garantibeloppet för honom icke beräknas å det i taxeringsvärdet ingående skogsvärdet.

Garantibelopp beräknas för beskattningsår. Omfattar beskattningsåret kortare eller längre tid än 12 månader eller har fastigheten förvärvats eller avyttrats under beskattningsåret, skall garantibeloppet jämkas med hänsyn härtill.

Föreslagen lydelse

ses i lagen (1970: 939) om förvaltning av kyrklig jord är vederbörande pastorat att anse såsom innehavare.

Skall avkastning utöver husbehovet av skog å fastighet, som under a) eller c) omförmäles, författningsenligt helt eller delvis tillkomma allmän fond eller inrättning, är denna att anse såsom fastighetens innehavare, såvitt angår fastighetens skogsbruksvärde.

Där beträffande fastighet, som innehaves med åborätt eller eljest med ständig eller ärftlig besittningsrätt, innehavaren på grund av denna sin rätt icke äger utöver husbehovet tillgodogöra sig avkastning av skog å fastigheten, skall garantibeloppet för honom icke beräknas å det i taxeringsvärdet ingående skogsbruksvärdet.

(Se vidare anvisningarna.)

60 §¹¹

Innefattar kommun flera församlingar, skall fysisk person, som skall mantalsskrivas i någon av församlingarna, beskattas i denna församling för hela den inkomst, som enligt bestämmelserna om beskattningsort skall beskattas i kommunen. Vad nu sagts skall äga motsvarande tillämpning, då oskift dödsbo efter avliden person, som varit vid dödsfallet bosatt här i riket, skall beskattas inom kommun, som innefattar flera församlingar.

För annan än i första stycket avsedd skattskyldig skall, om kommun innefattar flera församlingar, vid taxering enligt denna lag angivas, huru stor del av den beskattningsbara inkomsten som belöper å varje församling, och skola därvid de i 56—59 §§ givna bestämmelserna om beskattningsort hava motsvarande tillämpning. Innan sådan fördelning sker skall dock, om i den skattskyldiges taxerade inkomst ingår garantibelopp för fastighet, så stor del av den beskattningsbara inkomsten, som motsvarar garantibeloppet, tillföras den församling, där fastigheten är belägen.

Finnes inom kommun municipalsamhälle eller annat än här ovan omförmäلت administrativt område, inom vilket menighet äger ut-

¹¹ Senaste lydelse 1954: 158.

Nuvarande lydelse

öva beskattningsrätt, skola i fråga om vad som skall där beskattas bestämmelserna i nästföregående stycke äga motsvarande tillämpning beträffande samtliga inom kommunen skattskyldiga. Ingår i skattskyldigs taxerade inkomst garantibelopp för fastighet och understiger den beskattningsbara inkomsten garantibeloppet, skall hela den beskattningsbara inkomsten tagas till beskattning i den del av kommunen, där fastigheten är belägen.

(Se vidare anvisningarna.)

Föreslagen lydelse

(Se vidare anvisningarna.)

Anvisningar

till 5 §

8. Huruvida fastighet skall helt eller delvis vara frikallad från skatteplikt, skall i anslutning till regeln i 6 § 1 mom. andra stycket bedömas efter förhållandena vid taxeringsårets ingång. Detta bör, om fastighet tidvis uthyrts, så förstås, att fastigheten skall vid taxeringsårets ingång hava varit disponerad på sätt, som inneburit, att fastigheten tidvis pläгат uthyras, även om uthyrningen ej ägt rum just vid tiden omkring årsskiftet.

8. Huruvida fastighet skall helt eller delvis vara frikallad från skatteplikt, skall i anslutning till regeln i 4 § tredje stycket bedömas efter förhållandena vid taxeringsårets ingång. Detta bör, om fastighet tidvis uthyrts, så förstås, att fastigheten skall vid taxeringsårets ingång hava varit disponerad på sätt, som inneburit, att fastigheten tidvis pläгат uthyras, även om uthyrningen ej ägt rum just vid tiden omkring årsskiftet.

till 7 §

1. Fastighets kamerala beskaffenhet är icke avgörande för frågan, huruvida fastigheten skall i beskattningshänseende anses såsom jordbruksfastighet eller såsom annan fastighet, utan beror detta av användningen. Användes sålunda i mantal satt jord såsom underlag för industriell verksamhet, taxeras den såsom annan fastighet, var emot tomtområde, därå jordbruk bedrives, taxeras såsom jordbruksfastighet. Om å ägorna till en jordbruksegendom anlägges en fabrik eller uppföres en till uthyrning avsedd byggnad, skola de områden,

1. Om å ägorna till en jordbruksegendom anlägges en fabrik eller uppföres en till uthyrning avsedd byggnad, skola de områden, som för sådant ändamål tagas i anspråk, tillika med anläggningarna anses såsom annan fastighet, medan egendomen i övrigt hänföres till jordbruksfastighet. Användes sådan byggnad delvis till uthyrning eller dyl. och delvis för ändamål, som bör föranleda byggnadens hänförelse till jordbruksfastighet, får den huvudsakliga användningen vara avgörande. Likaledes skall, om visst område av en

Nuvarande lydelse

som för sådant ändamål tagas i anspråk, tillika med anläggningarna anses såsom annan fastighet, medan egendomen i övrigt hänföres till jordbruksfastighet. Användes sådan byggnad delvis till uthyrning eller dyl. och delvis för ändamål, som bör föranleda byggnadens hänförande till jordbruksfastighet, får den huvudsakliga användningen vara avgörande. Likaledes skall, om visst område av en jordbruksegendom utnyttjas för annat ändamål än jordbruk eller skogsbruk, detta område anses såsom annan fastighet. En torvmosse, som tillgodogöres i ett torvindustriellt företag, skall således taxeras såsom annan fastighet, likaledes ett på arrende upplåtet sten- eller kalkbrott o. s. v.

Föreslagen lydelse

jordbruksegendom utnyttjas för annat ändamål än jordbruk eller skogsbruk, detta område anses såsom annan fastighet. En torvmosse, som tillgodogöres i ett torvindustriellt företag, skall således taxeras såsom annan fastighet, likaledes ett på arrende upplåtet sten- eller kalkbrott o. s. v.

till 8 §

1. Vid bestämmande av vad som skall särskilt för sig taxeras (taxeringsenhet) har man att utgå från den s. k. kamerala enheten, d. v. s. å landet hemman och i jordeboken särskilt upptagen lägenhet samt i stad eller samhälle å landet, där fastighetsregister såsom för stad skall föras, tomt eller stadsäga. Är den kamerala enheten genom laga förrättning delad, skall i allmänhet varje sålunda uppkommen del vara taxeringsenhet. Där jord- eller fastighetsregister är upprättat, bör följaktligen detta följas vid taxeringsenheternas bestämmande.

1. Vid bestämmande av vad som skall taxeras för sig (taxeringsenhet) har man att utgå från gällande fastighetsindelning enligt fastighetsregister. Huvudregel är sålunda att taxeringsenhet skall utgöras av fastighet enligt fastighetsregister, däri inbegripet även jordeboksfisken och vattenverk i den mån de registrerats.

Marksamfällighet eller gemensamhetsanläggning skall utgöra en taxeringsenhet, om den förvaltas av juridisk person. Detta skall dock ej gälla om gemensamhetsanläggning, vari de delägande fastigheterna uteslutande eller så gott som uteslutande utgöras av sådana en- eller tvåfamiljsfastigheter för vilka intäkt beräknas enligt 24 § 2 mom. första stycket. Marksamfällighet eller gemensamhetsanläggning, som avser enskild väg eller dike eller som har ett ringa ekonomiskt värde, skall icke taxeras för sig och således icke utgöra en taxeringsenhet.

Nuvarande lydelse

2.¹² Emellertid måste i vissa fall en uppdelning i andra och flera taxeringsenheter, än som följer av de i punkt 1 angivna regler, äga rum.

I sådant hänseende är att märka, att, om fastighet, som eljest skulle vara taxeringsenhet, är delad mellan olika ägare, så att varje ägare har sin till området å marken bestämda del av fastigheten, varje sådant område utgör taxeringsenhet.

Detsamma gäller, om del av fastighet upplåtits till annan för självständigt, mera stadigvarande nyttjande. I enlighet härmed bör exempelvis torp, även torp för skogsarbetare o. dyl., därå jordbruket av torppinnhavaren bedrivs som självständig näring och väsentligen med egna inventarier, särskilt taxeras. Om däremot innehavet av torpet väsentligen är att anse såsom bostadsförmån eller såsom en del av den ersättning, som tillkommer torparen för åtagen arbetskyldighet till huvudfastigheten, bör torpet icke behandlas såsom särskild taxeringsenhet. Är upplåtelsen av tillfällig art, så att det upplåtna området kan förväntas inom kortare tid komma att i bruksningsavseende återförenas med den fastighet, varifrån upplåtelsen skett, föreligger ej anledning att åsätta området särskilt taxeringsvärde. Ej heller medför upplåtelse av sådant mindre område som till exempel lott i en s. k. koloniträdgård, att det upplåtna området skall anses såsom särskild taxeringsenhet.

Vidare skall såsom taxeringsenhet anses från en fastighet icke rättsligen avskilt område, vilket — utan att vara till annan upplåtelse — stadigvarande brukas särskilt eller stadigvarande användes för annat ändamål än fastigheten i övrigt. Under denna bestämmelse

Föreslagen lydelse

2. Till taxeringsenhet, som utgöres av byggnad på annans mark, räknas tillbehör som avses i 2 kap. 2 och 3 §§ jordabalken, i den mån de tillhöra byggnadens ägare.

¹² Senaste lydelse 1932: 291

Nuvarande lydelse

faller exempelvis utgård med särskilda åbyggnader och särskild drift. I övrigt torde stadgandet ha va sin största betydelse för det fall, att fastigheten visserligen huvudsakligen användes för jordbruk med binärningar, men till en del av sitt område utgör underlag för eller eljest nyttjas i samband med byggnader eller inrättningar, som ej höra till jordbruket med binärningar, såsom bostadshus, avsedda för uthyrning, s. k. sommarnöjen med trädgårds- eller planteringsland samt anläggningar för sådan drift, som icke kan anses såsom binäring till jordbruk.

Under stadgandet i fråga inbegripes även det fall, att en tomt i stad användes för skilda ändamål, såsom om den till ena hälften är bebyggd med bostadshus till uthyrning och till andra hälften användes för någon industriell anläggning. Under liknande förhållanden kan även ett sammanhängande område av fastighet å landet, som användes för skilda ändamål, komma att uppdelas i olika taxeringsenheter. Huruvida så skall ske eller icke beror väsentligen därav, om området i ägarens hand är att anse såsom en enhet eller ej. Om sålunda flera för uthyrning avsedda boningshus, exempelvis s. k. sommarvillor, äro uppförda i omedelbar närhet av varandra, kan all den mark, som nyttjas till dem, betraktas såsom ett särskilt för sig nyttjat område, utan hinder därav att, praktiskt taget, olika delar av området kunna anses åtminstone företrädesvis anvisade för begagnande av de olika hyresgästerna och för sådant ändamål till äventyrs inhägnats eller eljest särskilt utmärkts (jfr punkt 2 av anvisningarna till 18 §). Likaså må allenast ett, särskilt för sig nyttjat område kunna anses föreligga i det fall, att flera skilda företag, exempelvis

Föreslagen lydelse

Nuvarande lydelse

såg- och kvarnrörelse, av samme företagare drivas å ett sammanhängande område.

Byggnad eller med varandra sammanhörande byggnader å annans mark skola ock särskilt för sig taxeras. Användas byggnaderna för jordbruksändamål, exempelvis om arrendator üger de till den arrenderade fastighetens drift använda byggnaderna eller vissa av dem, skola de jämlikt 7 § upptagas såsom jordbruksfastighet. Särskild taxering av den mark, därå byggnaderna äro uppförda, kommer då ej i fråga, enär marken ingår i och taxeras tillsammans med jordbruksfastigheten i övrigt. Användas däremot byggnaderna för annat ändamål, så att de skola taxeras såsom annan fastighet, kommer den mark, därå byggnaderna äro uppförda eller som eljest för dem tagits i anspråk, att vara taxeringsenhet. I sådant fall bliva alltså byggnaderna, å ena sidan, och den mark, som till dem nyttjas, å den andra, var för sig särskilt taxerade. Byggnad å annans mark skall icke särskilt för sig taxeras, när byggnadens ägare innehar marken med besittningsrätt på obegränsad tid, såsom fallet exempelvis är vid åborätt, så kallad ofri tomt i stad, skogsområde, som blivit av staten upplåtet till bergshanteringens understöd, m. m.

3.¹³ Understundom äro förhållandena sådana, att fastigheter, som äro rättsligen skilda, eller områden, som tillhöra sådana fastigheter, dock böra tillsammans bildas taxeringsenhet.

Detta är fallet med skogsområde, som är att anse såsom brukningsenhet, ävensom vid skifte avsatt samfällighet, som står under särskild förvaltning. Hit höra

Föreslagen lydelse

3. Uppdelning av fastighet i flera taxeringsenheter av skül, som anges i 2 mom. andra stycket andra punkten, torde — såvitt gäller ständiga eller ärftliga besittningsrätter — komma i fråga främst då visst markområde på fastighet innehaves med åborätt. Tomträtt och rätt till ofri tomt i stad avser däremot alltid hel fastighet. Uppdelning, som nyss sagts, skall även ske, då publikt

¹³ Senaste lydelse 1963: 682.

Nuvarande lydelse

kronopark, vid utarrendering av staten tillhörig jordbruksdomän undantagen skog, boställsskog under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning, häradsallmänning och annan allmän skog, för vilken garantibelopp skall enligt 47 § upptagas såsom skattepliktig inkomst för innehavaren (gruvskogar, gruvallmänningar, kanalskogar, städernas skogar), ävensom under särskild förvaltning ställd samfällid skog, såsom de s. k. besparingsskogarna och vissa s. k. skogsundantag i Kopparbergs län. Såsom brukningsenhet må ock behandlas enskild skog, i den mån den i innehavarens hand bildar en i brukningshänseende naturlig enhet (skogsblock).

Därest vid skifte undantagen samfällighet ej står under särskild förvaltning, skall värdet av den andel i samfälligheten, som hör till varje särskild andelsberättigad egendom, komma i betraktande vid samma egendoms taxering såsom en densamma tillhörande särskild förmån.

Vidare böra såsom en enhet taxeras fastigheter eller delar därav, som tillhöra samme ägare och vilkas inbördes värden icke kunna vart för sig tillförlitligen bedömas. Detta inträffar, då fastigheterna ligga i oskift samfällighet eller i sambruk med gemensamma åbyggnader. I dessa fall lära fastigheterna vara så intimt med varandra förenade i drift och utnyttjande, att det svårligen låter sig göra att med tillförlitlighet ange vad den ena eller den andra av dem kan vara särskilt värd. Understundom kunna liknande svårigheter att vid taxeringen följa de i punkt 1 här ovan angivna enheterna uppkomma även av annan anledning, och bör även då det gemensamma komplexet behandlas som en taxeringsenhet.

Föreslagen lydelse

boställe utgöres av del av fastighet.

Exempel på olika användningsätt som enligt 2 mom. tredje stycket skall föranleda uppdelning i flera taxeringsenheter är användning för jord- och skogsbruk med binäringar, för bostadsändamål, varmed avses användning för permanent bostad eller fritidsbostad, för hyreshusändamål, för industriändamål eller för exploatering. Vid användning för jord- och skogsbruk och för exploatering kan en taxeringsenhet bestå av flera markområden, som ej angränsa varandra. Ett annat exempel är ett områdes användning för ändamål som medför frihet från skatteplikt.

Nuvarande lydelse

En förutsättning för att sådan gemensam taxering, som nu sagts, skall få ske, är dock, att fastigheterna ligga inom samma kommun. Tillhöra de olika kommuner, måste under alla förhållanden vad som ligger inom en viss kommun för sig taxeras.

Då kameral enhet eller genom laga förrättning uppkommen del av dylik enhet utgör del av taxeringsenhet, kan ägare eller arrendator stundom hava särskilt intresse att få officiellt fastslaget, huru stort värde i taxeringshänseende tillkommer den kamerala enheten eller delen därav. I följd härav skall det, om ägaren eller arrendatorn sådant påfordrar, angivas, huru stor del av taxeringsvärdet och de i 10 § omfördälda särskilda värden som kan anses belöpa på den kamerala enheten eller delen av densamma. Därvid märkes, att, i samma mån som bebyggd jordbruksfastighet är mera värd än obebyggd sådan, ett större värde tillkommer den del av taxeringsenheten, å vilken åbyggnaderna äro belägna. Påfordran, som nyss är nämnd, må det år, varunder allmän fastighets-taxering äger rum, ske hos fastighetstaxeringsnämnd samt eljest hos taxeringsnämnd.

4. Styckena under a) och e) böra tillämpas vid sidan av varandra på sådant sätt, att ett komplex av sådana i förra delen av a) avsedda fastigheter, vilka enligt bestämmelserna under e) skola taxeras gemensamt, betraktas såsom en fastighet, varå sedermera bestämmelserna i senare delen av a) komma i tillämpning.

5. Det kan inträffa, att en taxeringsenhet inom en kommun är fördelad på olika administrativa

Föreslagen lydelse

4. Inom planlagt område bör endast fastighet eller del av fastighet inom ett kvarter eller motsvarande sammanföras till en taxeringsenhet. Utanför planlagt område kan sammanföring ske även om fastigheterna och fastighetsdelarna skiljas av mark för kommunikationsändamål e. dyl. Exploateringsmark bör sammanföras till en taxeringsenhet, även om den består av från varandra skilda markområden.

5. Egendom som avses i 5 § 5 mom. skall ej utgöra särskild taxeringsenhet.

Nuvarande lydelse

områden, enligt vilka menighet äger beskattningsrätt, eller att en del av taxeringsenheten faller inom och en annan del utom särskilt sådant område, såsom i fråga om municipalsamhällen ofta är fallet. Administrativa områden, som här avses, äro municipalsamhälle, kyrkoförsamling, skoldistrikt, tingslag och väghållningsdistrikt. Där taxeringsenhet på sådant sätt tillhör olika administrativa områden, måste taxeringsvärdet och de i 10 § omnämnda särskilda värden i enlighet härmed uppdelas. Vid en dylik uppdelning bör å varje del av taxeringsenheten läggas det värde, som med hänsyn till dess storlek och beskaffenhet i övrigt å den kan anses skäligen belöpa av värdet å det hela, med iakttagande av att den del, å vilken åbyggnaderna äro belägna, åsättes förhållandevis större del av det gemensamma värdet. Vad nu är sagt äger tillämpning ej blott då fastighet sträcker sig över gränsen till administrativt område utan jämväl då till en fastighet hör utjord, urfjäll eller annan för sig liggande äga, som tillhör annat dylikt område än fastigheten i övrigt.

Föreslagen lydelse

till 9 §

1.¹⁴ Med fastighets värde efter ortens pris (allmänna saluvärdet) förstås det belopp, som en förständig köpare kan antagas vilja betala för fastigheten, om den tänkes såld inom den kundkrets, som för en dylik egendom kan antagas vara att påräkna, och köpt för ett med hänsyn till fastighetens beskaffenhet lämpligt utnyttjande, utan avräkning för gäld eller för kapitalvärdet av skyldighet att utgiva undantag eller av annan privaträttslig förpliktelse, vilken ej är hänförlig till servitut eller annat liknande förhållande.

1. Med marknadsvärdet för en taxeringsenhet avses det pris, som den sannolikt skulle betinga vid en försäljning. Härvid avses priset utan avräkning för gäld eller för kapitalvärdet av skyldighet att utgiva undantag eller av annan privaträttslig förpliktelse, vilken ej är hänförlig till servitut eller annat liknande förhållande. Vidare avses, i fråga om byggnad som ej är förenad med äganderätt till marken, priset utan hänsynstagande till att byggnadens ägare ej jämväl äger marken.

Marknadsvärdet uppskattas i

¹⁴ Senaste lydelse 1937: 518.

Nuvarande lydelse

Härav följer, att köpeskillning, som under senare tid faktiskt betalts för en viss fastighet, icke får utan vidare anses som ett exakt uttryck för det allmänna saluvärdet. Frånsett det att köpeskillningen kan hava påverkats av särskilda förhållanden, såsom släktskap, affektionsvärde o. dyl., kan densamma vara ett topp-pris eller ett bottenpris, som ingalunda motsvarar det allmänna saluvärdet. Sådant kan föranledas av vid tiden för försäljningen rådande abnorma konjunkturer å fastighetsmarknaden, av särskilt tvingande skäl till försäljning eller köp vid en viss tidpunkt, av ett obetänksamt ingånget avtal m. m. dylikt. Först om ett något så när tillräckligt antal olika försäljningar föreligga, om vilka anledning ej finnes antaga, att ovidkommande omständigheter inverkat å prisbildningen, kan ur dem dragas en tillförlitlig slutsats angående det allmänna saluvärdet. Detta värde är sålunda att förstå såsom ett normalt värde i handel och vandel, icke såsom beloppet av en i visst fall för en viss fastighet faktiskt betald köpeskillning.

Vid sidan av faktiskt betalda köpeskillningar — vilkas betydelse såsom uppskattningsgrund dock ingalunda må underskattas — måste vid taxeringen beaktas andra förhållanden, som kunna tjäna till ledning för bedömning av allmänna saluvärdet å en fastighet, såsom fastighetens avkastning m. m.

Särskilt vad angår jordbruksfastighet böra till ledning vid taxeringen gälla de enhetsvärdet, som föreslagits i den ordning, taxeringsförfordningen närmare omförmäler.

Vid taxering av annan fastighet, särskilt bostadsfastighet, kan ofta järfaras så, att man utgår från förhållandena beträffande ett tillräckligt antal för ändamålet utvalda

Föreslagen lydelse

första hand med ledning av verkställda fastighetsförsäljningar i orten, om vilka anledning ej finnes antaga att ovidkommande omständigheter inverkat på prisbildningen. Då ortspriset ej ger erforderlig ledning kan marknadsvärdet uppskattas på grundval av taxeringsenhetens avkastning, byggnads återstående varaktighetstid, den förräntning av insatt kapital, varmed man allmänt räknar vid köp av fastigheter av ifrågavarande slag, m. m. Beträffande taxeringsenhet, för vilken det är svårt att beräkna en normal avkastning, kan marknadsvärdet uppskattas med utgångspunkt i återanskaffningskostnaden, omräknad till nuvärde under beaktande av byggnads ålder, förslitning och sannolika varaktighetstid m. m. (tekniskt nuvärde).

Oavsett enligt vilken metod marknadsvärdet uppskattas skall värdet bestämmas under hänsynstagande till sådana för den ifrågavarande taxeringsenheten säregna förhållanden som äro av beskaffenhet att inverka på värdet.

Nuvarande lydelse

fastigheter, vilka varit föremål för försäljning under normala förhållanden i allmänna marknaden eller för vilka eljest det allmänna saluvärdet är känt, och verkställer taxeringen under jämförelse med värdena å dessa fastigheter. Vid en dylik jämförelse kan avkastningens och framför allt hyresavkastningens storlek tjäna till ledning. Stundom torde det emellertid ej vara möjligt att använda en dylik uppskattningsgrund, utan måste värderingsmetoden lämpas efter omständigheterna i det särskilda fallet. Beträffande byggnad för industriellt ändamål eller annan byggnad, för vilken det är svårt att direkt beräkna en normal hyresavkastning, kan det exempelvis visa sig lämpligt att utgå från antingen den faktiska eller den uppskattade anskaffningskostnaden, som förvandlas till nuvärde under beaktande av ändringar i penningvärdet, byggnadens ålder, förslitning och sannolika varaktighetstid m. m.

När allmänna saluvärdet skall utrönas väsentligen med ledning av avkastningen, bör märkas, att fråga är om den normalt påräkneliga framtida avkastningen, samt att värdet vanligen erhålles genom kapitalisering av denna enligt den procentsats, varmed för fastigheter av ifrågavarande slag kalkyleras vid affärer å fastighetsmarknaden. Hänsyn måste emellertid tagas jämväl till variationer i avkastningen och dennas sannolika varaktighet, vilka förhållanden kunna böra föranleda modifikationer i det värde, som framkommer vid enkel kapitalisering. Härvid bör beaktas, att nuvärdet av ett avkastningsbelopp är mindre, ju längre avlägsen den tidpunkt är vid vilken avkastningsbeloppet förväntas utfalla. Kan avkastningen även vid normal användning av fastig-

Föreslagen lydelse

Nuvarande lydelse

heten antagas komma att företaga avsevärda växlingar eller bli av kort varaktighet, kan en mera noggrann beräkning bli erforderlig. Därvid kan tillgå så, att varje beräknelig framtida nettoårsavkastning diskonteras till ett nuvärde, varefter de sålunda erhållna nuvärdena sammanläggas. Det torde ej sällan förekomma att, där värdet i första hand utrönes efter annan metod än avkastningsmetoden, denna senare metod lämpligen bör användas för kontroll och eventuell justering av värdesättningen. Särskilt kan ett sådant förfaringssätt anbefallas, där för en äldre byggnad förutses en jämförelsevis kort återstående varaktighetstid.

Allmänna saluvärdet bör sålunda framgå såsom resultat av ett övervägande av olika beträffande fastighetsvärdena i allmänhet och särskilt värdet å den ifrågavarande fastigheten kända förhållanden.

Det må anmärkas, att all mark regelnässigt har något, om ock stundom obetydligt saluvärde. Ej ens s. k. impediment, vartill mossar, myrar, kärr, berg, fjällmark och annan dylik mark med ingen eller ringa avkastningsförmåga ur skoglig synpunkt äro hänförliga, kan i regel anses vara helt värdeöst, då det kan tänkas äga användbarhet ur andra synpunkter.

2.¹⁵ Vid värdesättning av jordbruksfastighet till den del den ej utgöres av skogsmark och växande skog skall noga beaktas, om och i vilken omfattning ökning eller minskning av det värde, som erhålles vid tillämpning av de för fastigheter av motsvarande storlek i orten antagna enhetspriser eller andra allmänna taxeringsgrunder, bör äga rum till följd av förhållanden, vilka äro

Föreslagen lydelse

2. Om säkerheten vid uppskattningen av taxeringsenhets marknadsvärde är lägre än normalt, såsom kan vara fallet då det uppskattade värdet är betingat av att taxeringsenheten eller del därav kan väntas inom överskådlig framtid bli exploaterad för bebyggelse, får taxeringsvärdet i skälig mån nedsättas under det belopp som enligt 9 § eljest skolat åsättas.

¹⁵ Senaste lydelse 1932: 291.

Nuvarande lydelse

för den fastigheten säregna, såsom:

fastighetens läge samt mer eller mindre goda eller dåliga avsättnings- och användningsförhållanden;

ägornas inbördes läge och därav föranledda mer än vanligt goda eller svåra bruksförhållanden samt om fastigheten är i synnerligt god hävd eller vanhävdad och förfallen;

åbyggnadernas beskaffenhet, om de skilja sig från i orten för fastigheter av motsvarande storlek vanligt medelbestånd, d. v. s. om å fastigheten finnes förnämligare bostadsbyggnad eller eljest ovanligt goda åbyggnader eller om åbyggnaderna äro olämpliga, förfallna eller otillräckliga;

mera betydande trädgårdsanläggning eller bestånd av växande träd å åker eller äng, som kan påverka fastighetens saluvärde;

särskilda naturtillgångar eller liknande förmåner, som kunna finnas å fastigheten, såsom vattenfall, torvmosse, ej inmutningsbara fyndigheter, möjlighet till jakt, fiskevatten o. dyl., försåvitt samma naturtillgång eller förmån ej är av beskaffenhet att, efter ty under 8 § sägs, böra särskilt taxeras;

servitut eller annan liknande rättighet till förmån eller last för fastigheten;

förekomsten av sådana ovan ej omförmälda förhållanden, som avses i punkt 5 här nedan;

med mera sådant.

Jämväl vid värdesättning av en annan fastighet skall hänsyn tagas till för varje fastighet säregna förhållanden såsom:

fastighetens läge med därav följande större eller mindre möjligheter i fråga om dess utnyttjande, exempelvis för tomt i stad: om inskränkningar gälla i rätten till dess bebyggande, om den ligger i stadens affärscentrum eller i yttre område, om den ligger vid huvud-

Föreslagen lydelse

Nuvarande lydelse

gata eller bigata, om den är hörntomt eller mellantomt o. s. v.; för industrifastighet, upplagsplats, stenbrott, grustäkt o. dyl.: om den äger bättre eller sämre tillgång till erforderliga kommunikationer, o. s. v.;

markens naturliga beskaffenhet och därav följande större eller mindre lämplighet för ett förmånligt tillgodogörande, exempelvis om tomtmark företer synnerligen goda eller dåliga grundläggningsförhållanden, om stenbrott, grustäkt o. dyl. för sitt utnyttjande erbjuder större eller mindre av naturförhållandena förorsakade svårigheter, o. s. v.;

förekomsten av plantering, trädgårdsanläggning eller dyl., som kan göra fastigheten särskilt begärlig;

servitut eller annan liknande rättighet till förmån eller last för fastigheten;

med mera sådant.

Vid värdesättningen måste alltid fasthållas, att det, alldeles oavsett vilken metod, som användes för denna, alltid är allmänna saluvärdet, som skall vara avgörande för taxeringen. En riktig tillämpning av de här stadgade reglerna bör således ej kunna medföra ett sådant resultat, som att en tomt med tillhörande åbyggnad, taxerad som annan fastighet, erhåller högre taxeringsvärde än ett annat i närheten liggande lika värdefullt område med liknande åbyggnad, vilket taxerats såsom jordbruksfastighet, allenast på den grund att beträffande den senare fastigheten värdesättningen skett på grundval av de i punkt 1 här ovan angivna enhetsvärden.

6.¹⁶ Om två eller flera fastigheter, vilka äro belägna i skilda kommuner, skulle, därest de hade varit belägna i samma kommun, hava utgjort gemensam taxeringsenhet,

Föreslagen lydelse

6. Om två eller flera fastigheter, vilka äro belägna i skilda kommuner, skulle, därest de hade varit belägna i samma kommun, hava utgjort gemensam taxeringsenhet,

¹⁶ Senaste lydelse 1932: 291.

Nuvarande lydelse

bör taxeringen verkställas, som om detta varit förhållandet och det i enlighet med föreskriften i tredje punkten sista stycket av anvisningarna till 8 § skolat angivas, huru stor del av taxeringsvärdet som belöpt å vad som faller inom varje särskild kommun.

Föreslagen lydelse

bör taxeringen verkställas, som om detta varit förhållandet och det i enlighet med föreskriften i 8 § 3 mom. sista stycket skolat angivas, huru stor del av taxeringsvärdet som belöpt på vad som faller inom varje särskild kommun.

till 10 §

1.¹⁷ Det i enlighet med bestämmelserna i 9 § åsatta taxeringsvärdet skall jämlikt 10 § redovisas i särskilda värden. På sätt framgår av 11 § skola dessa särskilda redovisningsvärden utföras i jämna tusental kronor, och får därför vid redovisningsvärdenas bestämmande ske den jämkning, som erfordras för att de skola jämnt motsvara det åsatta taxeringsvärdet.

2.¹⁸ Med jordbruksvärde förstås fastighetens värde av annan produktiv mark än skogsmark med de byggnader och andra anläggningar, som äro behövlige för jordbruksdrift. Vid angivande av jordbruksvärde har man att utgå ifrån att fastigheten i fråga användes till jordbruk med binärningar. I jordbruksvärdet skall ingå värdet av fastighetens hela ägoområde i åker, tomt- och trädgårdsmark och ängs- och betesmark samt byggnad som tillhör jordägaren och är behöblig för jordbruksdriften, såsom mangårds- och drifthyggnad samt byggnader, avsedda för jordbrukets binärningar.

Om dylika byggnader tillhöra annan än jordägaren, skall värdet å dem likaledes utföras såsom jordbruksvärde.

1. I 10 § angivna delvärden skola, där ej stadgandet i punkt 2 av anvisningarna till 9 § föranleder till annat, vart för sig bestämmas med tillämpning av den i 9 § andra stycket för åsättande av taxeringsvärde angivna grunden.

2. Vid fastställande av jordbruksfastighets delvärden skall följande iakttagas:

a) Med jordbruksvärde förstås värdet av den produktiva marken med undantag av skogsmark och tomt samt värdet av de inom taxeringsenheten befintliga markanläggningar, som användas eller äro behövlige för växtodlingen.

Vid bestämmandet av jordbruksvärdet har man att utgå ifrån att marken användes för jordbruk.

Från jordbruksvärdet skall åkervärdet urskiljas och särskilt angivas.

b) Med skogsbruksvärde förstås värdet av taxeringsenhetens skogsmark med därå växande skog och med de inom taxeringsenheten befintliga markanläggningar, som användas eller äro behövlige för skogsbruk.

Vid bestämmandet av skogsbruksvärdet har man att utgå ifrån att marken användes för skogsbruk. Till ledning vid bestämmandet av skogsbruksvärdet skola

¹⁷ Senaste lydelse 1972: 169.

¹⁸ Senaste lydelse 1968: 729.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

gälla de grunder varom stadgas i skogsvärderingsinstruktionen (1973: 00).

Från skogsbruksvärdet skall skogsmarksvärdet urskiljas och särskilt angivas.

c) Med värde av övrig mark förstås värdet av annan till taxeringsenheten hörande mark än åker-, ängs- och betesmark samt skogsmark liksom värdet av vattentäckt område som ingår i taxeringsenheten. Såsom övrig mark räknas sålunda tomt och icke produktiv mark.

Vid bestämmandet av värdet har man att utgå ifrån att marken, där den ej utgöres av s. k. impediment, användes som tomt. Till tomt hänföres byggnadsplats och sådant område därintill som användes för prydnadsträdgård, upplagsplats, parkeringsplats o. d.

Från värdet av övrig mark skall tomtvärdet urskiljas och särskilt angivas.

d) Med byggnadsvärde förstås värdet av de byggnader som höra till taxeringsenheten.

Såsom byggnadsvärde skall redovisas det mervärde som taxeringsenheten har på grund av att den är bebyggd. Vid bestämmandet av byggnadsvärdet skall beaktas bl. a. värde av andel i samfällighet i vad andelen avser byggnad.

Från byggnadsvärdet skall urskiljas och särskilt angivas dels värdet av envar byggnad, som användes av ägare eller arrendator för bostadsändamål, dels värdet sammanlagt av ekonomibyggnader, dels värdet av överbyggnad. Med värdet av överbyggnad avses värdet av byggnad i den mån den ej är behövlig för jordbruk eller skogsbruk.

e) Med värde av särskilda tillgångar förstås värdet av sådana särskilda förmåner eller naturtillgångar o. d. som skulle

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

verka höjande på köpeskillingen vid en överlåtelse. Huri inräknas exempelvis värdet av grusfyndigheter, fiske, servitut, som ej avser rätt till byggnad, samt värdet av rätt till ersättningskraft och sådana anläggningar som ej användas eller äro behövlige för jord- eller skogsbruksdriften. Vidare inräknas värdet av andel i samfällighet i den mån andelen icke utgöres av andel i byggnad. Såsom särskild tillgång räknas även värde av jakt i de fall då särskilt goda möjligheter till jakt eller till ekonomiskt utnyttjande av jakt föreligga, dock att som särskild tillgång skall räknas endast den del av jaktvärdet som överstiger det jaktvärde som vanligtvis är förenat med markinnehav. Det jaktvärde som vanligtvis är förenat med markinnehav anses inbegripet i jordbruksvärdet, skogsbruksvärdet och värdet av övrig mark.

f) Med ö v e r v ä r d e förstås det värde, som taxeringsenheten äger utöver jordbruksvärde, skogsbruksvärde, värde av övrig mark, byggnadsvärde och värde av särskilda tillgångar på grund av att taxeringsenheten eller del därav kan väntas inom överskådlig framtid bli exploaterad för bebyggelse eller eljest på grund av att taxeringsenheten är från värdesynpunkt gynnsamt belägen.

3.¹⁹ Med s k o g s b r u k s v ä r d e förstås fastighetens värde av växande skog med de byggnader och anläggningar, som äro behövlige för skogsbruksdrift, samt värde av skogsmark. Såsom skogsbruksvärde upptages värdet av den växande skogen på all i fastigheten ingående skogsmark (skogsvärdet) och värdet av skogsmarken (skogsmarksvärdet). I skogsvärdet ingår värdet av de byggnader och andra anläggningar, som äro behövlige för skogsbruksdrift.

3. Vid fastställande av a n n a n fastighets delvärden skall följande iakttagas:

a) Med m a r k v ä r d e förstås värdet av taxeringsenhetens mark och markanläggningar.

Vid bestämmandet av markvärdet skola beaktas bl. a. servitut, som ej avser rätt till byggnad, rätt till ersättningskraft, andel i samfällighet i vad den avser mark och markanläggning, rättighet att ansluta till allmän va-anläggning samt om skyldighet att erlagga ga-

¹⁹ Senaste lydelse 1968: 729.

Nuvarande lydelse

Skogsvärde och skogsmarksvärde skola uppskattas enligt de grunder, som angivas i punkt 4 av anvisningarna till 9 §. Vid bestämmandet av skogsbruksvärdet skall skogsmarksvärdet urskiljas ur totalvärdet och särskilt angivas.

4.²⁰ *Med värde av övrig mark förstås fastighetens värde av icke produktiv mark samt värde av vattentäckt område som hör till fastigheten. Med icke produktiv mark avses sådan mark som på grund av sin beskaffenhet ej kan ekonomiskt utnyttjas för jordbruk eller skogsbruk.*

Föreslagen lydelse

tukostnadsbidrag är fullgjord eller icke.

b) *Med byggnadsvärde förstås värdet av de byggnader som höra till taxeringsenheten.*

Såsom byggnadsvärde skall redovisas det mervärde som taxeringsenheten har på grund av att den är bebyggd.

Vid bestämmandet av byggnadsvärdet skall beaktas bl. a. värde av andel i samfällighet i vad andelen avser byggnad. Värdet av skyldighet att leverera ersättningskraft avräknas på byggnadernas värde.

4. *Värdet av mark, skog och byggnader av de slag och inom de områden, för vilka riktvärden fastställts på sätt anges i taxeringsförordningen (1956: 623), bör med beaktande av vad som föreskrives i punkt 1 sista stycket av anvisningarna till 9 § bestämmas med ledning av nämnda riktvärden. Motsvarande skall gälla i den mån grunder för värdesättningen eljest fastställts på sätt nyss sagts.*

till 22 §

3.²¹ *Kostnad för anskaffande av byggnad, som är belägen på fastigheten och som är avsedd att användas för driften i förvärvskällan, därunder inbegripet behövlig bostadsbyggnad, drages av genom årliga värdeminskingsavdrag. För tillfällig byggnad, som är avsedd att användas endast ett fåtal år, får dock anskaffningskostnaden i sin helhet dragas av för det år då byggnaden anskaffades.*

Som för driften behövlig bostadsbyggnad anses dels byggnad, som är upplåten till personal (personalbostad), dels ock ägares eller brukares bostadsbyggnad, i den mån byggnaden ej representerar ett större värde än som behövs för jordbruk eller skogsbruk av motsvarande storlek. Avdrag får sålunda avse endast så stor del av värdeminskningen som kan anses belöpa på behövlig bostadsbyggnad. Med ekonomibyggnad avses annan driftbyggnad än bostadsbyggnad.

I byggnads anskaffningskostnad inräknas ej kostnaden för sådana delar och tillbehör som äro särskilt avsedda att direkt tjäna byggnadens användning i driften. I enlighet härmed inräknas ej i anskaffningskostnad för ekonomibyggnad kostnad för sådan tillgång som bås, box eller spilta, båsavskiljare, foderbord, fodergrind, vattenkopp, spaltgolv, utrustning för skrap- och svämutgödsling med tillhörande urinbrunn eller gödselbehållare, gödselstad, mjölkningsanläggning, kylbassäng,

²⁰ Senaste lydelse 1968: 729.

²¹ Senaste lydelse 1972: 741.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

pump, sådan ledning för elektrisk ström, vatten eller avlopp som är avsedd för driften eller fläkt eller ventilationsanordning. I byggnads anskaffningskostnad inräknas ej heller kostnaden för sådan tillgång som silo- eller torkanläggning, fast transportör, hiss eller liknande. Där- emot inräknas i anskaffningskostnaden för byggnad kostnaden för så- dan anordning som är nödvändig för byggnadens allmänna användning, såsom ledning för vatten, avlopp, elektrisk ström eller gas och annan liknande anordning.

I fråga om tillgång för vilken anskaffningskostnad enligt tredje sty- cket ej inräknas i anskaffningskostnad för byggnaden tillämpas i stället föreskrifterna enligt punkt 5 om värdeminskningsavdrag för maskiner och inventarier.

Av punkt 4 tredje stycket framgår att vissa ledningar, som höra till marken, hänförs till avskrivningsunderlaget för byggnad.

Avdrag för årlig värdeminskning av byggnad beräknas enligt avskriv- ningsplan till viss procent av byggnadens anskaffningskostnad. Bygg- nads anskaffningskostnad beräknas enligt följande.

Har byggnad uppförts under tid varunder ägaren innehaft fastighe- ten, är byggnadens anskaffnings- kostnad ägarens kostnader för upp- förande av byggnaden. Till an- skaffningskostnaden hänföres även kostnad för till- eller ombyggnad samt värde av byggnad som en- ligt punkt 4 andra stycket av an- visningarna till 21 § utgör intäkt av jordbruksfastighet för jordäga- ren. Har bebyggd fastighet förvär- vats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, *beräknas vad som belöper på byggnaderna av fastig- hetens anskaffningskostnad på grundval av det taxeringsvärde som gällde för fastigheten vid för- värvet. Om i taxeringsvärdet icke ingår exploateringsvärde, värde av mera betydande naturtillgångar eller särskilda förmåner eller skogsbruksvärde överstigande 25 000 kronor, skall 25 procent av fastighetens anskaffningskost- nad anses belöpa på byggnaderna. I annat fall skall på byggnaderna anses belöpa så stor del av fastig- hetens anskaffningskostnad, som 25 procent av taxeringsvärdet minskat med exploateringsvärde, värde av mera betydande natur- tillgångar eller särskilda förmåner eller skogsbruksvärde till den del*

Har byggnad uppförts under tid varunder ägaren innehaft fastighe- ten, är byggnadens anskaffnings- kostnad ägarens kostnader för upp- förande av byggnaden. Till an- skaffningskostnaden hänföres även kostnad för till- eller ombyggnad samt värde av byggnad som en- ligt punkt 4 andra stycket av an- visningarna till 21 § utgör intäkt av jordbruksfastighet för jordäga- ren. Har bebyggd fastighet förvär- vats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, *skall på byggnaderna anses belöpa så stor del av fastighetens anskaffningskostnad som det vid fastighetstaxeringen fastställda byggnadsvärdet minskat med värde av överbyggnad utgör av fastighetens hela taxeringsvär- de. Vad som enligt denna beräk- ning anses belöpa på byggnaderna av fastighetens anskaffningskost- nad innefattar även sådan tillgång för vilken kostnaden enligt tredje stycket ej skall inräknas i anskaff- ningskostnad för byggnad. Kost- naden för tillgång av nu avsett slag skall således avräknas, varefter av- skrivningsunderlaget för byggnaderna erhålles. Detta avskrivnings- underlag får jämkas om den del av fastighetens anskaffningskost- nad som inte anses belöpa på*

Nuvarande lydelse

skogsbruksvärdet överstiger 25 000 kronor utgör av fastighetens hela taxeringsvärde. Naturtillgångar och särskilda förmåner anses såsom mera betydande, om värdet därav överstiger en tiondel av taxeringsvärdet minskat med exploateringsvärde och skogsbruksvärde till den del skogsbruksvärdet överstiger 25 000 kronor. Vad som enligt dessa bestämmelser skall anses belöpa på byggnaderna av fastighetens anskaffningskostnad innefattar även sådan tillgång för vilken kostnaden enligt tredje stycket ej skall inräknas i anskaffningskostnad för byggnad. Kostnaden för tillgång av nu avsett slag skall således avräknas, varefter avskrivningsunderlaget för byggnaderna erhålles. Vad som skall anses belöpa på byggnaderna av fastighetens anskaffningskostnad får jämkas, om värdet av bebyggelsen, däri inbegripet sådan tillgång för vilken kostnaden enligt tredje stycket ej skall inräknas i anskaffningskostnad för byggnad, föranleder ändring med minst en femtedel, dock minst 10 000 kronor. Har bebyggd fastighet förvärvats på annat sätt än genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, gäller för beräkning av avskrivningsunderlaget för byggnaden punkt 3 b sista stycket av anvisningarna till 29 § i tillämpliga delar.

Föreslagen lydelse

byggnaderna jämte nyss angivna tillgångar visas mera avsevärt över- eller understiga värdet av mark, växande skog, naturtillgångar, särskilda förmåner m. m. som förvärvats. Har bebyggd fastighet förvärvats på annat sätt än genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, gäller för beräkning av avskrivningsunderlaget för byggnaden punkt 3 b sista stycket av anvisningarna till 29 § i tillämpliga delar.

Procentsatsen för värdeminskning i fråga om byggnad bestämmes med hänsyn till den tid varunder byggnader av olika slag anses kunna utnyttjas. Därvid skola beaktas även sådana omständigheter som att byggnads användningstid kan antagas komma att röna inflytande av framtida rationaliseringar, teknikens utveckling, omläggning av verksamhet och liknande förhållanden. Har byggnad uppförts av nyttjanderättshavare och är jordägaren icke enligt nyttjanderättsavtalet skyldig att vid nyttjanderättstidens utgång eller avtalets upphörande lösa byggnaden, skall särskild hänsyn tagas till detta förhållande.

Skattskyldig får i fråga om ekonomibyggnad och personalbostad göra avdrag inom avskrivningsplanen — utöver årliga värdeminskningssavdrag — med 10 procent av den i planen upptagna kostnaden för ny-, till- eller ombyggnad. Avdraget fördelas med 2 procent under vart och

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

ett av de första fem beskattningsåren räknat från och med det år då kostnaden nedlagts. Överlåtes byggnaden inom denna tidrymd, får den nye ägaren på motsvarande sätt tillgodogöra sig de avdrag som återstodo för överlåtaren.

Utrangeras eller nedrives ekonomibyggnad eller personalbostad, får avdrag ske för vad som återstår oavskrivet av anskaffningskostnaden, i den mån beloppet överstiger vad som inflyter genom avyttring av byggnadsmateriel eller dylikt i samband med uttrangeringen eller rivningen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1974 och tillämpas första gången vid allmän fastighetstaxering år 1975 och vid årlig taxering år 1976. Äldre bestämmelser tillämpas vid fastighetstaxeringar, som ägt rum före år 1975 samt 1975 års taxering till inkomst och förmögenhet och vid eftertaxering för år 1975 eller tidigare år. Skattskyldig som ägt beräkna avskrivningsunderlag för byggnader enligt punkt 3 sjunde stycket av anvisningarna till 22 § i dess äldre lydelse får om den skattskyldige önskar det från och med det beskattningsår för vilket taxering i första instans verkställs år 1976 i stället använda ett avskrivningsunderlag beräknat efter samma anvisningspunkt i dess nya lydelse. Härvid skall dock de avdrag för årlig värdeminskning av byggnaderna som den skattskyldige åtnjutit enligt avskrivningsplanen vid 1974 och 1975 års taxeringar anses åtnjutna jämväl på den nya avskrivningsplanen.

2 Förslag till

Skogsvärderingsinstruktion

Härigenom förordnas följande.

A. Grundläggande bestämmelser

Enligt huvudregeln i 9 § kommunalskattelagen (1928: 370) skall taxeringsvärde åsättas till det belopp som motsvarar sjuttiofem procent av taxeringsenhetens marknadsvärde. Enligt punkt 1 av anvisningarna till 10 § nämnda lag skall samma grund tillämpas vid bestämmandet av deivärdet skogsbruksvärde.

I fråga om skogsmark med därå växande skog och med inom taxeringsenheten befintliga markanläggningar, som användes eller är behövliga för skogsbruket, kan marknadsvärdet för de särskilda taxeringsenheterna i allmänhet inte bestämmas med omedelbar ledning av verkställda fastighetsförsäljningar i orten. Marknadsvärdet skall därför bestämmas med ledning av värdetabeller. I tabellerna skall marknadsvärdet vara beräknat på grundval av skogens avkastning.

Tabellerna upprättas enligt en schabloniserad värderingsmodell, byggd på förutsättningen att ett efter förhållandena avpassat uthålligt skogsbruk bedrivs.

B. Innebörden av begreppet skogsmark

Skogsbruksvärde skall åsättas de delar av jordbruksfastighet som utgör skogsmark.

Med skogsmark förstås vid fastighetstaxering mark som är lämplig för virkesproduktion och ej väsentligen utnyttjas för annat ändamål. Till skogsmark hänföres även sådan mark, på vilken jämsides med skogsbruk bedrivs visst betesbruk (hagmark), likaså förut såsom åker eller äng brukad mark som på grund av nuvarande eller förestående brukningsförhållanden ej längre bör redovisas som sådan. Ljungmark och annan av ålder kal mark hänföres även till skogsmark om den är lämplig för skogsproduktion.

C. Bestämmelser om värderingen och förfarandet

C.1. Allmänt

Skogsbruksvärde beräknas för varje värderingsenhet. En värderingsenhet skall i regel utgöras av all skogsmark inom en taxeringsenhet. Om uppdelning av en taxeringsenhets skogsmark i flera värderingsenheter kan leda till en riktigare taxering, får sådan uppdelning ske. Skäl för uppdelning av en taxeringsenhet i flera värderingsenheter kan bl. a. vara stora skillnader i markens godhetsgrad och i kostnader för virkesproduktion. Likaledes får, om detta kan leda till en riktigare taxering, värderingsenhet omfatta skogsmark på flera taxeringsenheter i det fall taxeringsenheterna ligger i skilda kommuner och skulle ha sammanförts till en taxeringsenhet om de varit belägna i samma kommun.

Värderingen av en värderingsenhet sker med utgångspunkt i de värdefaktorer för skogsmark och virkesförråd som avses i punkt C.2. Värderingen sker antingen enligt en noggrannare metod eller enligt en förenklad metod. Då tillfredsställande skogsuppskattningshandlingar är tillgängliga vid taxeringen skall värderingen ske enligt den noggrannare metoden. I övriga fall skall den förenklade metoden tillämpas.

Riket skall för fastighetstaxering såvitt gäller skogsmark och växande skog indelas i värderingsområden. Ett värderingsområde skall omfatta ett eller flera län eller delar därav och såvitt möjligt vara enhetligt i fråga om produktions- och avsättningsförhållanden för skog. Riksskatteverket fastställer vid varje allmän fastighetstaxering den indelning i värderingsområden, som skall gälla under den löpande taxeringsperioden.

C.2. Värdefaktorer vid taxeringen

Taxering av skogsmark och växande skog skall grundas på de värdefaktorer för skogsmark och virkesförråd, som anges i det följande.

a. Skogsmark

Skogsmarken graderas med hänsyn till godhetsklass och kostnadsklass.

Godhetsklass

Godhetsklassen utgör ett uttryck för skogsmarkens produktionsförmåga. Varje värderingsområde indelas i fem eller, om förhållandena därtill föranleder, ännu flera godhetsklasser. För varje värderingsområde skall indelningen i godhetsklasser anknytas till den genomsnittliga produktionsförmåga för området (bonitet) som bestämts vid riksskogstaxeringen.

Kostnadsklass

Värderingsenheterna indelas i kostnadsklasser med hänsyn till de totala kostnaderna för virkesproduktionen. Kostnadsklassen för en värderingsenhet bestämmas sålunda främst på grundval av terrängens och skogens beskaffenhet samt med hänsyn till transportkostnadernas andel i virkespriset och skogens belägenhet i förhållande till ort där för skogsdriften påräknelig arbetskraft är bosatt. Inom varje värderingsområde fastställs fem eller, om förhållandena därtill föranleder, ännu flera kostnadsklasser.

b. Virkesförråd

Det på skogsmarken befintliga förrådet av växande skog, virkesförrådet, uppskattas i skogskubikmeter (fast volym stamvirke ovan stubbe, inklusive topp och bark). Virkesförrådet uppdelas på trädslagsklasser och, i vissa fall, trädslag eller grupper därav samt på dimensionsklasser.

Trädslagsklass och trädslag eller grupp därav

Trädslagsklasserna är barrskog och lövskog. Om förhållandena därtill föranleder skall inom trädslagsklassen barrskog trädslagen tall och gran redovisas särskilt. Inom trädslagsklassen löv-

skog skall under motsvarande förhållanden *ordinär lövskog* (företrädesvis björk, asp och al) och *ädel lövskog* (företrädesvis bok, ek, alm, ask, avenbok, lind och lönn) redovisas särskilt.

Dimensionsklass

För varje trädslagsklass och, i förekommande fall, trädslag eller grupp därav uppdelas virkesförrådet på tre dimensionsklasser, nämligen

- 1) träd med en diameter av mindre än 15 centimeter (klen skog),
- 2) träd med en diameter av 15 men mindre än 25 centimeter (medelgrov skog) och
- 3) träd med en diameter av 25 centimeter och däröver (grov skog).

Måttangivelserna avser trädens brösthöjdsdiameter i centimeter på bark.

C.3. Anvisningar

Före varje allmän fastighetstaxering skall riksskatteverket, på sätt som föreskrives i 143 § 1 mom. första stycket och 144 § 2 mom. taxeringsförordningen (1956: 623), fastställa anvisningar om riktvärden och andra grunder för värdesättningen av skilda slag av fastigheter.

För taxeringen av skogsmark och växande skog skall riktvärdena utgöras av värdetabeller. Dessa skall upprättas för varje värderingsområde i enlighet med vad som föreskrives under punkt C.4.

Riksskatteverket meddelar de ytterligare anvisningar för värdesättningen av skogsmark, växande skog och andra tillgångar på skogsmark som kan behövas, bl. a. för indelning i godhets- och kostnadsklasser samt för bestämning av värdefaktorer.

C.4. Värdetabeller

a. Tabellernas uppbyggnad m. m.

Värdetabellerna upprättas på grundval av en schabloniserad värderingsmodell. Denna innebär att för varje värderingsområde upprättas en grundläggande avkastningskalkyl. Till grund för kalkylen skall ligga en avverkningsberäkning för värderingsområdet i dess helhet. Värderingsmodellen skall vara uppbyggd så att enligt denna kan beräknas värden för olika värdeklasser inom värderingsområdet. Värdeklasserna utgör kombinationer av de värdefaktorer som är tillämpliga för området.

Värdetabellerna för ett värderingsområde skall utarbetas och fastställas i huvudsak enligt följande.

För varje värderingsområde beräknas de totala avverkningsuttagen, fördelade på de värdeklasser till vilka skogen i området är hänförlig med hänsyn till markens beskaffenhet och läge samt virkesförrådets sammansättning. Avverkningsberäkningen skall för de närmast följande tioårsperioderna göras mera utförlig och för tiden därefter mera schablonmässig. Beräkningarna sker med hänsyn till aktuellt skogstillstånd, framtida produktionsförutsättningar för skogen samt skogsindustrins rådande och förväntade efterfrågan på virke. Aktuellt skogstillstånd och framtida produktionsförutsättningar för skogen skall bedömas utifrån uppgifter från riksskogstaxeringen.

Värderingen av de sålunda beräknade totala och på värdeklasserna

fördelade virkesuttagen sker med hänsyn till rådande och förväntade prisförutsättningar för virkesråvara och arbetskraft samt enligt den kalkylräntefot, som finnes skälig på grund av prisrelationen mellan gammal och ung skog.

De värden som beräknas för olika värdeklasser skall vara anpassade till marknadsvärdenivå. Anpassningen skall grundas på jämförelser med erlagda köpeskillningar för fastigheter som helt eller till betydande del består av skog. Anpassningen till marknadsvärdenivå sker i huvudsak genom en omräkning av antagen kalkylräntefot eller av antagna prisförutsättningar för virke och arbetskraft.

Sedan värdena för de olika värdeklasserna anpassats till marknadsvärdenivå skall de nedräknas till föreskriven taxeringsvärdenivå och därefter införas i värdetabellerna.

b. Ingångsdata och tabellvärden

Tabellerna skall upprättas i två serier för varje värderingsområde. Den ena serien skall användas vid värdering enligt den noggrannare metoden och den andra serien vid värdering enligt den förenklade metoden.

I den förra serien skall för de värdeklasser som förekommer inom värderingsområdet tabellvärden anges dels för virkesförråd, dels för skogsmark. Ingångsdata i tabellerna skall vara värdefaktorerna godhetsklass, kostnadsklass, trädslagklass och dimensionsklass samt, i förekommande fall, trädslag eller grupp av trädslag. Tabellvärdena skall för virkesförrådet redovisas per skogskubikmeter i dimensionsklasserna klen skog, medelgrov skog och grov skog. För skogsmarken skall tabellvärdena ange markvärdet per hektar.

I den serie tabeller, som avser värdering enligt den förenklade metoden, skall ingångsdata vara värdefaktorerna godhetsklass och kostnadsklass samt, i stället för dimensionsklass, virkesförrådets storlek per hektar skogsmark och den procentuella andel av virkesförrådet som utgöres av grov skog (grovskogsprocenten). Tabellvärdena skall avse skogsbruksvärdet per hektar skogsmark. Skogsmarksvärde redovisas särskilt. Skogsmarksvärdet skall anses vara detsamma som det skogsbruksvärde för kal skogsmark, som i tabellen anges vid den godhetsklass och kostnadsklass som gäller för marken i fråga.

C.5. Tillvägagångssätt vid taxeringen

Taxeringen av skogsmark och växande skog skall grunda sig på de uppgifter som lämnats i fastighetsdeklaration. Föreligger behov av ytterligare uppgifter, skall sådana lämnas av fastighetsägaren. Fastighetsägaren är skyldig att förte skogsuppskattningshandlingar, som han innehar.

a. Värdering enligt den noggrannare metoden

Vid värdering enligt denna metod bestämmes godhetsklass och kostnadsklass för skogsmarken. För virkesförrådet bestämmes trädslagklass och, i förekommande fall, trädslag eller grupp av trädslag samt fördelningen på dimensionsklasserna klen skog, medelgrov skog och grov skog.

Ur tillämplig värdetabell framtages på grund av de sålunda bestämda

ingångsdata dels — för virkesförrådet — värde per skogskubikmeter i de dimensionsklasser, som förekommer på enheten och dels — för skogsmarken — markvärde per hektar. Värdet per kubikmeter i varje dimensionsklass multipliceras med det virkesförråd, uttryckt i skogskubikmeter, som finns på värderingsenheten i dimensionsklassen i fråga. Markvärdet per hektar multipliceras med enhetens skogsmarksareal, uttryckt i hektar. Det totala skogsbruksvärdet för värderingsenheten erhålles genom att det framräknade totala värdet i förekommande dimensionsklasser och det totala markvärdet sammanlägges, varefter det sålunda beräknade värdet i förekommande fall justeras enligt vad nedan under c. anges.

b. Värdering enligt den förenklade metoden

Vid värdering enligt denna metod bestämmes godhetsklass och kostnadsklass för skogsmarken. Virkesförrådet klassificeras i enlighet med vad som anges i tillämplig värdetabell. Klassificeringen avser virkesförrådets storlek per hektar skogsmark och bestämmande av grovskogspersent. Ur värdetabellen framtages på grund av sålunda bestämda ingångsdata skogsbruksvärdet och skogsmarksvärdet per hektar. Det totala skogsbruksvärdet för värderingsenheten erhålles genom att det framtagna skogsbruksvärdet per hektar multipliceras med enhetens skogsmarksareal, uttryckt i hektar, varefter det sålunda beräknade värdet i förekommande fall justeras enligt vad nedan under c. anges.

c. Justering i vissa fall av det enligt tabell beräknade skogsbruksvärdet

Vid värderingen skall, enligt anvisningar som riksskatteverket meddelar, hänsyn tagas till onormalt stor förekomst av tekniska fel i virket, särskilda föryngringssvårigheter för skogen, meddelade skydds- eller fridlysningsbestämmelser, skogens belägenhet nära gräns mot annat värderingsområde och andra jämförliga, på värdet inverkan omständigheter. I fråga om värderingsenheter, för vilka förutsättningar föreligger för tillämpning av nämnda anvisningar, skall därför det enligt reglerna under a. eller b. beräknade skogsbruksvärdet justeras i enlighet med vad som anges i anvisningarna.

d. Redovisning av fastställda värden

Omfattar taxeringsenheten endast en värderingsenhet, skall det enligt reglerna under a. eller b. beräknade värdet, sedan det i förekommande fall justerats efter vad under c. sägs, utföras som taxerat skogsbruksvärde för taxeringsenheten. Om taxeringsenheten omfattar flera värderingsenheter, skall de på motsvarande sätt framtagna värdena för de olika värderingsenheterna sammanläggas och det sammanlagda värdet utföras som taxerat skogsbruksvärde för taxeringsenheten.

Om värderingsenheten består av skogsmarken på två eller flera, i skilda kommuner belägna fastigheter eller delar därav (jfr punkt C. 1. första stycket) skall vad ovan sägs om taxeringsenhet ha avseende å den av de ifrågavarande fastigheterna eller fastighetsdelarna bestående enheten. Om fördelning av skogsbruksvärdet på respektive kommuner stadgas i punkt 6 av anvisningarna till 9 § kommunalskattelagen.

Denna instruktion träder i kraft den 1 januari 1974 och tillämpas första gången vid 1975 års allmänna fastighetstaxering. Genom instruk-

tionen upphäves skogsvärderingsinstruktionen (1951: 440), vilken dock skall tillämpas vid 1974 års fastighetstaxering och fastighetstaxeringar tidigare år.

3 Förslag till

Förordning om ändring i förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt

Härigenom förordnas, att 3 § samt 6 § 1 mom. förordningen om statlig inkomstskatt (1947: 576) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Bestämmelserna i 3 §, 4 § *tredje stycket* samt 64—66 §§ kommunalskattelagen skola äga motsvarande tillämpning vid taxering till statlig inkomstskatt.

Bestämmelserna i 3 och 4 §§ samt 64—66 §§ kommunalskattelagen skola äga motsvarande tillämpning vid taxering till statlig inkomstskatt.

I den mån bestämmelserna i kommunalskattelagen eller i denna förordning meddelade, med stadganden i kommunalskattelagen likartade bestämmelser äga tillämpning vid taxeringen till statlig inkomstskatt, skola likaledes anvisningarna till kommunalskattelagen i motsvarande delar lända till efterrättelse.

6 §

1 m o m.² Skyldighet att erlägga skatt för inkomst åligger, såframt ej annat föreskrives i denna förordning eller i särskilda bestämmelser, meddelade på grund av överenskommelse eller beslut, varom i 20 och 21 §§ sägs:

a) fysisk person:

för inkomst som avses i denna förordning enligt de grunder som angives i 53 § 1 mom. första stycket a) kommunalskattelagen samt, såvitt avser tid under vilken han ej varit bosatt här i riket, för inkomst genom utdelning på andelar i svenska ekonomiska föreningar;

b) svenska aktiebolag och sådana bolag, som enligt särskild författning äro skyldiga att avstå sin vinst, ekonomiska föreningar, samfund, stiftelser, verk, inrättningar och andra inländska juridiska personer, därunder inbegripna ägare av för gemensamt behov avsatta så kallade besparingsskogar, häradsallmänningar samt andra likartade samfälligheter, som förvaltas självständigt för delägarnas gemensamma räkning:

för all inkomst, som av dem här i riket eller å utländsk ort förvärvats;

c) utländska bolag:

för inkomst av här belägen fastighet;

för inkomst av rörelse, som här bedrivits;

för vinst å icke yrkesmässig avyttring av fastighet eller rörelse här i riket eller tillbehör till sådan fastighet eller rörelse;

för slutlig skatt, *fastighetsskatt* för slutlig skatt eller tillkommande skatt, som restituerats, av-

¹ Senaste lydelse 1950: 253.

² Senaste lydelse 1970: 163.

Nuvarande lydelse

tuerats, avkortats eller avskrivits, i den mån avdrag därför av bolaget åtnjuts vid tidigare års taxeringar; samt

för inkomst genom utdelning å andelar i svenska ekonomiska föreningar.

Föreslagen lydelse

kortats eller avskrivits, i den mån avdrag därför av bolaget åtnjuts vid tidigare års taxeringar; samt

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1975. Äldre bestämmelser tillämpas dock vid 1975 års taxering och vid eftertaxering för år 1975 eller tidigare år.

4 Förslag till

Förordning om ändring i förordningen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt

Härigenom förordnas, att 1 §, 3 § 2 mom., 4 och 7 §§ förordningen om statlig förmögenhetsskatt (1947: 577) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Till staten skall årligen erläggas förmögenhetsskatt enligt i denna förordning givna bestämmelser.

Angående taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering till statlig förmögenhetsskatt stadgas i taxeringsförordningen.

Vid taxeringen till förmögenhetsskatt skola bestämmelserna i 3 §, 4 § *tredje stycket*, 64 § 2 mom. och 65 § kommunalskattelagen äga motsvarande tillämpning. I den mån bestämmelserna i kommunalskattelagen eller i denna förordning meddelade, med stadganden i kommunalskattelagen likartade bestämmelser äga tillämpning vid taxeringen till förmögenhetsskatt, skola likaledes anvisningarna till kommunalskattelagen i motsvarande delar lända till efterrättelse.

Vid taxeringen till förmögenhetsskatt skola bestämmelserna i 3 och 4 §§, 64 § 2 mom. och 65 § kommunalskattelagen äga motsvarande tillämpning. I den mån bestämmelserna i kommunalskattelagen eller i denna förordning meddelade, med stadganden i kommunalskattelagen likartade bestämmelser äga tillämpning vid taxeringen till förmögenhetsskatt, skola likaledes anvisningarna till kommunalskattelagen i motsvarande delar lända till efterrättelse.

3 §

2 m o m.² Såsom tillgångar vid förmögenhetsberäkningen upptagas i c k e :

a) kapitalvärdet av kapitalförsäkring;

b) rätt till undantagsförmåner, till pension eller annan livränta, som utgår på grund av försäkring, till pension och annan förmån, som annorledes än i följd av försäkring åtnjutes på grund av förutvarande tjänsteförhållande, samt till livränta som, enligt vad i lag eller särskild författning är stadgat, annorledes än på grund av försäkring utgår vid sjukdom eller olycksfall i arbete eller under militärtjänstgöring;

c) rätt till annan ränta, avkomst eller förmån än i b) avses, därest densamma är bestämd att tillgodonjutas för den berättigades livstid samt värdet av vad han årligen må i sådant avseende åtnjuta understiger 1 000 kronor;

d) rätt till förmögenhet, varav annan för närvarande åtnjuter avkastningen;

e) möbler, husgeråd och andra inre lösören, som äro avsedda för den skattskyldiges och hans familjs personliga bruk;

¹ Senaste lydelse 1952: 407.

² Senaste lydelse 1950: 312.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

f) konstverk, bok-, konst- och därmed jämförliga samlingar, såframt ej ägaren med dem driver handel eller yrkesmässigt håller dem för allmänheten tillgängliga;

g) sådana tillgångar, som avses i 1 mom. e) här ovan, därest sammanlagda värdet av dessa tillgångar icke överstiger 1 000 kronor;

h) patent- och förlagsrätter, som icke äro tillgångar i rörelse, ävensom rätt till firmanamn, varumärke, mönsterskydd, tidnings titel och dylikt;

i) förråd av livsmedel eller andra förnödenheter, som äro avsedda för den skattskyldiges och hans familjs personliga behov, samt kontant hushållskassa eller därmed jämförlig, för den skattskyldiges löpande utgifter avsedd kassa.

i) förråd av livsmedel eller andra förnödenheter, som äro avsedda för den skattskyldiges och hans familjs personliga behov, samt kontant hushållskassa eller därmed jämförlig, för den skattskyldiges löpande utgifter avsedd kassa;

j) *fastighet, i den mån skatteplikt enligt 5 § kommunalskattelagen (1928: 370) icke föreligger för fastigheten, utom såvitt fråga är om sådana tillbehör till fastigheten som avses i 2 kap. 3 § jordabalken.*

(Se vidare anvisningarna.)

(Se vidare anvisningarna.)

4 §³

Värdesättning av tillgångar, som i 3 § 1 mom. omförmälas, skall ske med hänsyn till förhållandena vid beskattningsårets utgång och med iakttagande av här nedan meddelade bestämmelser.

Fastighet upptages till det taxeringsvärde, som vid nämnda tidpunkt var för densamma gällande. Var sådant värde då ej åsatt eller har under beskattningsåret omständighet inträffat, som kan under taxeringsperioden påkalla förändrad värdering, upptages fastigheten till det taxeringsvärde, som för taxeringsåret bliver densamma åsatt.

Fastighet upptages till det taxeringsvärde, som vid nämnda tidpunkt var för densamma gällande. Var sådant värde då ej åsatt eller har under beskattningsåret omständighet inträffat, som kan under taxeringsperioden påkalla förändrad värdering, upptages fastigheten till det taxeringsvärde, som för taxeringsåret bliver densamma åsatt. *Finnas sådana tillbehör till fastigheten som avses i 2 kap. 3 § jordabalken, skola dessa upptagas särskilt. Bestämmelserna i fjärde stycket om värdesättning av lös egendom äga därvid motsvarande tillämpning.*

Tomträtt eller vattenfallsrätt skall upptagas till det värde, som rättigheten med hänsyn till villkoren vid upplåtelsen och den tid, som därför

³ Senaste lydelse 1968: 732.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

återstår, kan anses hava betingat vid en försäljning under normala förhållanden.

Lös egendom, som är avsedd för stadigvarande bruk i jordbruk med binärningar, i skogsbruk eller i rörelse, skall värdesättas i enlighet med vedertaget affärsbruk inom det slag av verksamhet, däri egendomen är nedlagd.

Fordran, som löper med ränta, skall, därest den icke är tillgång i rörelse, upptagas till sitt kapitalbelopp utan inberäkning av under beskattningsåret upplupen men ej förfallen ränta.

Fordran, som ej är förfallen och därå ränta ej skall beräknas för tiden före förfallodagen, uppskattas till belopp, som efter en räntefot av fem procent utgör fordringens förhandenvarande värde enligt vid denna förordning fogad tabell I. Osäker fordran upptages till det belopp, varmed den kan beräknas inflyta. Värdelös fordran upptages icke.

Värdepapper, som noteras å inländsk eller utländsk börs, upptages till det noterade värdet, såframt antagas kan, att detta motsvarar vad som må hava varit påräkneligt vid försäljning under normala förhållanden.

Annan för evärdelig tid utgående ränta, avkomst eller förmån än frälseränta uppskattas till tjugu gånger det belopp, vartill den uppgått under beskattningsåret.

Kapitalvärdet av på livstid eller viss tid utgående ränta, avkomst eller förmån uppskattas efter det belopp, rättigheten motsvarat under beskattningsåret, och en räntefot av fem för hundra om året enligt de vid denna förordning fogade tabellerna II, III och IV.

Rättighet, som icke är bestämd att utgå under någons livstid men ändå är av obestämd varaktighet, uppskattas med ledning av tabellerna III och IV, såsom om den skolat utgå för den berättigades livstid, dock högst till tio gånger det värde, rättigheten senast för helt år motsvarat.

Är rättighet beroende av varaktigheten av flera personers liv sålunda, att rättigheten upphör vid den först avlidnes frånfälle, bestämmes rättighetens kapitalvärde efter den äldstes levnadsålder. Fortfar däremot rättigheten oförändrad till den sist avlidnes frånfälle, beräknas värdet efter den yngstes ålder.

Andel i ekonomisk förening, vars behållna tillgångar vid likvidation allenast delvis skola skiftas mellan medlemmarna, skall upptagas till ett värde motsvarande den del av föreningens förmögenhet som skulle fallit på andelen därest föreningen trätt i likvidation.

Övrig lös egendom upptages till det värde, som den kan anses hava betingat vid försäljning under normala förhållanden.

(Se vidare anvisningarna.)

7 §

I fråga om skyldighet att erlägga skatt för förmögenhet likställas med ägare:

a) den som innehar fast eller lös egendom med fideikommissrätt;	
b) innehavare av fastighet med stadgad åborätt; innehavare av så kallad ofri tomt i stad och den som eljest innehar fastighet med ständig eller ärftlig besittningsrätt; innehavare av skogsområde, som	b) innehavare av fastighet med stadgad åborätt; innehavare av så kallad ofri tomt i stad och den som eljest innehar fastighet med ständig eller ärftlig besittningsrätt;

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

*blivit av staten upplåtet till bergs-
hanteringens understöd;*

c) efterlevande make, som under sin livstid äger åtnjuta avkastningen av förmögenhet, tillhörande den först avlidne makens kvarlåtenskap;

d) annan, som under sin livstid äger åtnjuta avkastningen av förmögenhet, vartill äganderätten tillagts någon hans avkomling, adoptivbarn eller adoptivbarns avkomling;

e) den som i enlighet med stiftelses ändamål att tillgodose viss familjs eller vissa familjers ekonomiska intressen under sin livstid äger åtnjuta avkastningen av förmögenhet, vartill äganderätten tillkommer stiftelsen;

f) så ock eljest den som äger åtnjuta avkastningen av förmögenhet, vartill äganderätten tillkommer annan, därest sådant förhållande föreligger, att han finnes i avseende, varom nu är fråga, skäligen böra betraktas såsom förmögenhetens ägare.

Föreskrifterna i e) och f) här ovan må dock ej föranleda till att förmögenheten beräknas högre än till tjugufem gånger det belopp, som avkastningen av förmögenheten utgjort under nästföregående beskattningsår.

(Se vidare anvisningarna.)

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1975. Äldre bestämmelser tillämpas dock vid 1975 års taxering och vid eftertaxering för år 1975 eller tidigare år.

5 Förslag till

Förordning om ändring i stämpelskatteförordningen (1964: 308)

Härigenom förordnas, att 8 § 1 mom. stämpelskatteförordningen (1964: 308)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

8 §

1 m o m. Vid tillämpningen av 7 § skall som värde av fast egendom gälla taxeringsvärdet året närmast före det år, då lagfart sökes. Vid köp, där köpeskillingen överstiger *detta* taxeringsvärde, skall dock egendomens värde anses motsvara köpeskillingen. Därvid skall i denna icke inräknas rätt till avkomst eller annan förmån av egendomen, som förbehållits säljaren.

Vad i första stycket sagts om värderingsgrunden vid köp skall, i den mån det är möjligt, tillämpas även eljest, när förvärv sker mot vederlag. Vid byte av fast egendom med olika taxeringsvärden å ömse sidor skall värdet å vardera sidan anses motsvara det högsta av dessa taxeringsvärden. Utgår vid byte av fast egendom mellan gift i penningar eller annan lös egendom, skall för vardera förvärvet skatten beräknas efter värdet av den fasta egendom förvärvet omfattar eller, om värdet av vad fångesmannen erhållit i utbyte efter avdrag för den mellan gift denne må ha lämnat är högre, detta värde. Därvid skall

Föreslagen lydelse

1 m o m. Vid tillämpningen av 7 § skall som värde av fast egendom gälla taxeringsvärdet året närmast före det år, då lagfart sökes. *Ingår i egendomen sådana tillbehör till fastighet som avses i 2 kap. 3 § jordabalken skall till taxeringsvärdet läggas värdet av dessa tillbehör, fastställt av inskrivningsmyndigheten efter intyg av sakkunnig eller annan utredning.* Vid köp, där köpeskillingen överstiger taxeringsvärdet *och i förekommande fall värde av tillbehör till fastighet som nyss sagts* skall dock egendomens värde anses motsvara köpeskillingen. Därvid skall i denna icke inräknas rätt till avkomst eller annan förmån av egendomen, som förbehållits säljaren.

Vad i första stycket sagts om värderingsgrunden vid köp skall, i den mån det är möjligt, tillämpas även eljest, när förvärv sker mot vederlag. Vid byte av fast egendom med olika taxeringsvärden å ömse sidor skall värdet å vardera sidan anses motsvara det högsta av dessa taxeringsvärden. Utgår vid byte av fast egendom mellan gift i penningar eller annan lös egendom, skall för vardera förvärvet skatten beräknas efter värdet av den fasta egendom förvärvet omfattar eller, om värdet av vad fångesmannen erhållit i utbyte efter avdrag för den mellan gift denne må ha lämnat är högre, detta värde. Därvid skall

¹ Förordningen omtryckt 1971: 454.

Nuvarande lydelse

som värde av fast egendom gälla det *taxeringsvärde*, som sägs i första stycket.

Föreslagen lydelse

som värde av fast egendom gälla det *värde*, som sägs i första stycket *första och andra punkterna*.

Finnes för egendomen icke särskilt taxeringsvärde för det i första stycket angivna året, skall vid tillämpningen av 7 § i stället gälla egendomens värde vid tidpunkten för upprättande av den handling, varå förvärvet grundas. Detta värde fastställs av inskrivningsmyndigheten efter intyg av sakkunnig eller annan utredning. Detsamma skall gälla om det visas att egendomen efter den tidpunkt, som taxeringsvärdet för nämnda år avsett, men före fångeshandlingens upprättande nedgått i värde till följd av eldsvåda, vattenflöde eller annan sådan tilldragelse, borttagande av byggnad eller annan anläggning på egendomen eller tillhör till denna, skogsavverkning, nedläggning eller väsentlig förändring av rörelse, i vilken egendomen varit använd, eller av annan liknande anledning.

Visas att egendomens värde efter fångeshandlingens upprättande höjts till följd av nybyggnad eller av annan liknande anledning, skall denna förhöjning av värdet icke medräknas, när egendomens värde bestämmes.

I fall, som avses i tredje stycket, äger inskrivningsmyndigheten, när särskilda skäl föranleda det, hos länsstyrelsen påkalla, att egendomen åsättes värde till ledning för skattens bestämmande. Därvid skall i tillämpliga delar gälla vad som är stadgat om åsättande av särskilt värde vid bestämmande av arvsskatt.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1976. Äldre bestämmelser tillämpas dock om förvärv av egendomen skett före ikraftträdandet.

6 Förslag till

Förordning om ändring i förordningen (1941: 416) om arvsskatt och gåvoskatt

Härigenom förordnas, att 20 och 22 §§ förordningen (1941: 416) om arvsskatt och gåvoskatt skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

20 §¹

Vid uppskattning av egendom skall lända till efterrättelse i bouppteckning eller, där skatt uttages efter deklaration, i denna upptaget värde, så framt icke föreskrifterna i 21, 22 eller 23 § föranleda åsättande av annat värde. Nyttjanderätt eller rätt till ränta, avkomst eller annan förmån, som av arvlåtaren stiftats genom testamente, uppskattas enligt i 23 § meddelade föreskrifter.

Att i vissa fall skatt skall utgå efter lägre värde än nu sagts, därom stadgas i 27 §.

Såsom fast egendom enligt denna förordning anses vad som är fast egendom enligt lagen den 24 maj 1895 (nr 36 s. 1) angående vad till fast egendom är att hänföra, oaktat denna lag har upphört att gälla. Vid tillämpning av bestämmelserna i 21—27 §§ skall byggnad dock alltid anses som fast egendom.

Vid tillämpning av bestämmelserna i 21—27 §§ skall vad som föreskrives om fastighet äga motsvarande tillämpning i fråga om byggnad som är lös egendom.

22 §

1 m o m. Såsom värde å fast egendom vid tidpunkt, som avses i 21 §, skall, där ej annat föranleds av vad i 2 mom. stadgas, gälla näst föregående årets taxeringsvärde.

1 m o m. Såsom värde å fast egendom vid tidpunkt, som avses i 21 §, skall, där ej annat föranleds av vad i 2 mom. stadgas, gälla näst föregående årets taxeringsvärde. *Finnes sådana tillbehör till fastigheten som avses i 2 kap. 3 § jordabalken skola dessa upptagas särskilt. Bestämmelserna i 23 § vid F om värdesättning av lös egendom äga därvid motsvarande tillämpning.*

2 m o m.² Har fast egendom efter den tidpunkt, som näst föregående årets taxeringsvärde avsett, nedgått i värde genom eldsvåda, vattenflöde eller annan dylik tilldragelse eller genom borttagande av byggnad eller annan anläggning å egendomen eller av tillbehör därtill eller genom skogsavverkning eller genom nedläggning eller väsentlig föränd-

¹ Senaste lydelse 1967: 157.

² Senaste lydelse 1958: 562.

Nuvarande lydelse

ring av rörelse, i vilken egendomen varit använd, eller av annan liknande anledning, skall länsstyrelsen i det län där egendomen är belägen på ansökan av skattskyldig, boutredningsman eller testamentsexekutor, efter verkställd utredning, åsätta egendomen särskilt värde till ledning för beräkning av på egendomen belöpande arvsskatt.

Där efter tidpunkt som nyss nämnts fortsatt bebyggelse skett å fast egendom eller dess värde eljest förhöjts till följd av ny-, till- eller ombyggnad eller väsentlig förändring av rörelse, vari egendomen varit använd, eller annan liknande anledning, äger beskattningsmyndigheten hos länsstyrelsen påkalla att egendomen för ändamål, som i föregående stycke sägs, åsättes särskilt värde.

Fast egendom, för vilken icke finnes särskilt taxeringsvärde, skall ock av länsstyrelsen åsättas värde till ledning för arvsskattens bestämmande. Det åligger skattskyldig, boutredningsman eller testamentsexekutor att göra ansökan härom. Värdering som nu sägs är dock icke erforderlig där det finnes uppenbart, att egendomens värde ej överstiger 10 000 kronor.

Vid den värdesättning, varom i detta moment är fråga, skall, under iakttagande i övrigt i tillämpliga delar av de i kommunal-skattelagen stadgade grunder för taxering av fastighet, hänsyn tagas till egendomens beskaffenhet vid tidpunkt, som avses i 21 §. Sökande är pliktig meddela länsstyrelsen erforderliga upplysningar för ansökningens prövning. Länsstyrelsen äger att i ärendet höra ordföranden i fastighetstaxeringsnämnden för det distrikt, inom vilket egendomen är belägen, eller, om denna nämnd avslutat sin verksamhet, ordföranden i taxeringsnämnden i orten. Där besiktning av egendomen prövas nödig, må länsstyrelsen föranstalta därom såframt, då ärendet upptagits på ansökan, sökanden efter anmaning bestrider kostnaderna för besiktningen. I fall, som avses i andra stycket av detta moment, bestridas kostnaderna av allmänna medel.

Föreslagen lydelse

Vid den värdesättning, varom i detta moment är fråga, skall, under iakttagande i övrigt i tillämpliga delar av de i kommunal-skattelagen stadgade grunder för taxering av fastighet, hänsyn tagas till egendomens beskaffenhet vid tidpunkt, som avses i 21 §. *Vad i 22 § 1 mom. andra och tredje punkterna är stadgat skall därvid äga motsvarande tillämpning.* Sökande är pliktig meddela länsstyrelsen erforderliga upplysningar för ansökningens prövning. Länsstyrelsen äger att i ärendet höra ordföranden i fastighetstaxeringsnämnden för det distrikt, inom vilket egendomen är belägen, eller, om denna nämnd avslutat sin verksamhet, ordföranden i taxeringsnämnden i orten. Där besiktning av egendomen prövas nödig, må länsstyrelsen föranstalta därom såframt, då ärendet upptagits på ansökan, sökanden efter anmaning bestrider kostnaderna för besiktningen. I fall, som avses i andra stycket av detta moment, bestridas kostnaderna av allmänna medel.

Över länsstyrelsens beslut i ärende, som avses i detta moment, må klagan icke föras.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1976. Äldre bestämmelser skall dock tillämpas om skattskyldigheten inträtt före ikraftträdandet.

7 Förslag till

Lag om ändring i förordningen (1946: 324) om skogsvårdsavgift

Härigenom förordnas, att 1 § förordningen om skogsvårdsavgift (1946:324) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Den, för vilken vid taxering till kommunal inkomstskatt såsom skattepliktig inkomst upptagits garantibelopp för jordbruksfastighet, som vid fastighetstaxering åsatts särskilda värden för skogsmark och växande skog, är skyldig erlagga skogsvårdsavgift. Sådan avgift utgår med högst en och en halv promille av *summan utav de värden å skogsmark och växande skog, som legat till grund för beräkning av garantibeloppet.*

Den, för vilken vid taxering till kommunal inkomstskatt såsom skattepliktig inkomst upptagits garantibelopp för jordbruksfastighet, som vid fastighetstaxering åsatts *delvärdet skogsbruksvärde*, är skyldig erlagga skogsvårdsavgift. Sådan avgift utgår med högst en och en halv promille av *skogsbruksvärdet.*

Har garantibeloppet jämkats i enlighet med vad därom i 47 § sista stycket kommunalskattelagen föreskrives, skall jämkning ske jämväl av underlaget för beräkning av skogsvårdsavgift.

För varje år bestämmes med vilket promilletal skogsvårdsavgiften skall för det året utgå.

Skogsvårdsavgift skall utgå i helt antal kronor, därvid iakttages att avgiftsbeloppet vid öretal över femtio avrundas uppåt och vid annat öretal avrundas nedåt till närmaste hela krontal.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1975. Äldre bestämmelser tillämpas dock i fråga om skogsvårdsavgift för år 1975 eller tidigare år.

¹ Senaste lydelse 1953: 403.

8 Förslag till

Lag om ändring i taxeringsförordningen (1956: 623)

Härigenom förordnas i fråga om taxeringsförordningen (1956: 623)¹ dels att 131 § 2 mom., 134 §, 139 § 2 mom., 144 § 3 mom., 146 §, 154 § 3 mom., 158 § 2 och 3 mom. samt 191 § 3 mom. skall upphöra att gälla,

dels att 2 § 2 mom., 38 § 1 mom., 102, 131, 133, 135, 135 a, 136, 137, 139, 142—145 och 147 §§, 148 § 1 och 3 mom., 149—156, 158 och 159 §§, 164 § 1—3 mom., 167—169, 172 och 173 §§, 174 § 4 och 5 mom., 184, 185, 186 a, 189—191 och 193 §§, 195 § 2, 3 och 5 mom., 197 och 200 §§ samt rubrikerna närmast före 164 och 193 §§ skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i förordningen skall införas en ny paragraf, 143 a §, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

2 m o m. Beteckningarna taxeringsår, beskattningsår och hemortskommun ha va i denna förordning samma innebörd som i kommunalskattelagen.

Föreslagen lydelse

2 §

2 m o m. Beteckningarna taxeringsår, beskattningsår och hemortskommun ha va i denna förordning samma innebörd som i kommunalskattelagen (1928: 370).

Vidare skola vid taxering enligt denna förordning bestämmelserna i 4 § andra stycket kommunalskattelagen äga motsvarande tillämpning.

Huruvida någon är att anse såsom bosatt här i riket, skall avgöras efter de i anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen stadgade grunderna.

Vad i denna förordning stadgas om person, som varit här i riket bosatt, skall äga tillämpning jämväl å person, som i Sverige stadigvarande vistats utan att vara härstädes bosatt.

Vad i denna förordning sägs om makar skall i tillämpliga delar jämväl gälla i fråga om skattskyldiga som avses i 65 § sista stycket kommunalskattelagen.

38 §

1 m o m. Vanligt handelsbolag, kommanditbolag och rederi för registreringspliktigt fartyg skall varje år till ledning för delägars taxering utan anmaning avlämna följande uppgifter angående bolaget eller rederiet, nämligen

a) för varje kommun, där delägare är skattskyldig till statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt: uppgift, särskilt för varje sådan delägare, vilken uppgift skall avfattas enligt reglerna för allmän självde-

¹ Förordningen omtryckt 1971: 399.

Nuvarande lydelse

klamation och tillika innehålla upplysning om den delägaren tillkommande andelen av bolagets eller rederiets inkomst och värdet av hans andel eller lott i bolaget eller rederiet; samt

b) för varje kommun, dit någon av bolaget eller rederiet innehavd förvärvskälla är att hänföra: uppgift, avfattad enligt reglerna för särskild självdeklaration, med upplysning tillika om den andel av inkomsten, som å varje delägare belöper.

Äro bolagets eller rederiets samtliga delägare skattskyldiga till statlig inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt i samma kommun, skall dock uppgift, som i b) avses, icke lämnas för den kommunen.

Finnes inom kommun administrativt område, inom vilket menighet äger utöva beskattningsrätt, skola vid avlämnande av uppgifter som ovan sägs i förekommande fall jämväl lämnas erforderliga uppgifter för tillämpning av bestämmelserna i 60 § kommunalskattelagen.

Föreslagen lydelse

Innefattar kommun flera församlingar, skola vid avlämnande av uppgifter som ovan sägs i förekommande fall jämväl lämnas erforderliga uppgifter för tillämpning av bestämmelserna i 60 § kommunalskattelagen.

Vid uppgift, som i denna paragraf sägs, skola fogas i 30 § 1 mom. första och andra styckena oförmälda handlingar.

102 §

Har fastighets taxeringsvärde legat till grund för inkomsttaxering eller förmögenhetstaxering och sker genom beslut av regeringsrätten, kammarrätt eller *skatterätt* sådan ändring beträffande fastighetstaxeringen att inkomsttaxeringen eller förmögenhetstaxeringen bör bestämmas till annat belopp än som skett, må besvär med yrkande om härav föranledd ändring i taxeringen för inkomst eller förmögenhet anföras av den skattskyldige, taxeringsintendent och, såvitt angår taxering till kommunal inkomstskatt, vederbörande kommun.

Har fastighets taxeringsvärde legat till grund för inkomsttaxering eller förmögenhetstaxering och sker genom beslut av regeringsrätten, kammarrätt eller *fastighets-taxeringsrätt* sådan ändring beträffande fastighetstaxeringen att inkomsttaxeringen eller förmögenhetstaxeringen bör bestämmas till annat belopp än som skett, må besvär med yrkande om härav föranledd ändring i taxeringen för inkomst eller förmögenhet anföras av den skattskyldige, taxeringsintendent och, såvitt angår taxering till kommunal inkomstskatt, vederbörande kommun.

Besvären skola anföras av skattskyldig eller kommun inom sex månader och av taxeringsintendent inom åtta månader från den dag, då beslutet rörande fastighetstaxeringen meddelades.

Besvär enligt denna paragraf må ej företagas till avgörande, förrän laga kraftäggande beslut rörande fastighetstaxeringen föreligger.

131 §

I m o m. För allmän fastighetstaxering skola i första instans finnas fastighetstaxeringsnämnder.

I län skola finnas lokala fastighetstaxeringsdistrikt och gemensamma

Nuvarande lydelse

Fastighetstaxeringsnämnds verksamhetsområde är fastighetstaxeringsdistrikt.

Fastighetstaxeringsdistrikt skall utgöras av kommun eller del av kommun. När särskilda skäl äro därtill, må dock två eller flera kommuner sammanföras till ett fastighetstaxeringsdistrikt.

Indelning i distrikt verkställs av länsstyrelsen senast den 1 mars året näst före taxeringsåret.

Föreslagen lydelse

fastighetstaxeringsdistrikt.

Lokalt fastighetstaxeringsdistrikt skall utgöras av församling eller del därav eller av flera, inom samma kommun belägna församlingar. För taxeringen av större industrifastigheter och därmed jämförliga fastigheter, kraftverk, utbyggda vattenfall och regleringsdammar samt andra slag av fastigheter för vilka från värderingssynpunkt speciella förhållanden äro rådande skall i varje län vidare finnas ett eller flera gemensamma fastighetstaxeringsdistrikt.

För varje lokalt fastighetstaxeringsdistrikt skall finnas en lokal fastighetstaxeringsnämnd och för varje gemensamt fastighetstaxeringsdistrikt skall finnas en gemensam fastighetstaxeringsnämnd.

Länsstyrelsen meddelar efter hörande av de lokala skattemyndigheterna beslut om antalet gemensamma fastighetstaxeringsdistrikt samt om distriktens omfattning och de slag av fastigheter, som skola taxeras i varje sådant distrikt. Lokalt skattemyndighet utväljer efter anvisningar av skattechefen de fastigheter som skola taxeras i gemensamt fastighetstaxeringsdistrikt.

Länsstyrelsen verkställer indelning i fastighetstaxeringsdistrikt senast den 1 mars året näst före det år då allmän fastighetstaxering äger rum.

133 §

1 mom. Fastighetstaxeringsnämnd består av ordförande samt ytterligare, enligt vad nedan i denna paragraf anges, lägst fyra och högst sju ledamöter.

Nuvarande lydelse

Ordföranden och ytterligare en ledamot förordnas av länsstyrelsen i samband med indelningen i fastighetstaxeringsdistrikt.

I övrigt inträda i nämnden:

å l a n d e t:

a) en av landstingskommunens förvaltningsutskott vald ledamot,

b) tre av kommunalfullmäktige valda ledamöter; samt

i s t a d:

tre av stadsfullmäktige valda ledamöter.

Därest med hänsyn till fastighetstaxeringsdistriktets utsträckning eller eljest så finnes påkallat, må länsstyrelsen förordna, att på landet antalet av landstingskommuns förvaltningsutskott och av kommunalfullmäktige valda ledamöter skall vara två respektive fyra samt att i stad antalet av stadsfullmäktige valda ledamöter skall vara fem.

Består fastighetstaxeringsdistrikt av mer än en kommun, skall länsstyrelsen bestämma hur många ledamöter som skola väljas inom de olika kommunerna.

Val av ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd jämte suppleanter, en för varje ledamot, skall förrättas senast den 30 juni året näst före taxeringsåret. I samband med valet må fullmäktige utse en av ledamöterna att på kommunens bekostnad deltaga uti de i 144 § 1 mom. och 145 § omförmälda sammanträdena.

Föreslagen lydelse

1 m o m. Ordförande och ytterligare en ledamot i fastighetstaxeringsnämnd förordnas av länsstyrelsen i samband med indelningen i fastighetstaxeringsdistrikt. Övriga ledamöter väljas av kommunfullmäktige eller, såvitt angår gemensam fastighetstaxeringsnämnd, av landstingskommunens förvaltningsutskott. Omfattar gemensamt fastighetstaxeringsdistrikt ej mer än en kommun, förrättas dock valet av kommunfullmäktige.

Antalet valda ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd skall utgöra lägst tre och högst sex. Antalet ledamöter bestämmes av länsstyrelsen.

Val av ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd jämte suppleanter, en för varje ledamot, skall förrättas senast den 31 mars året näst före det år då allmän fastighetstaxering äger rum. I fråga om lokal fastighetstaxeringsnämnd skola kommunfullmäktige i samband med valet utse en av ledamöterna att på kommunens bekostnad deltaga dels i arbetet inom sådan arbetsgrupp, som avses i 143 § 2 mom., och dels i de sammanträden som skola hållas enligt 144 § 1 mom. och 145 §. Vad angår gemensam fastighetstaxeringsnämnd skola de, på vilka valet ankommer, i samband med valet utse en av ledamöterna att på landstingskommunens eller, i fråga om distrikt som ej omfattar mer än en kommun, på denna kommuns be-

Nuvarande lydelse

Om utgången av här omförmälda val har den som därvid fört ordet att underrätta länsstyrelsen, ordföranden i fastighetstaxeringsnämnden och de valda.

2 m o m. Besvär över val av ledamöter och suppleanter i fastighetstaxeringsnämnd må anföras hos länsstyrelsen inom tre veckor efter valets förrättande; och skall i övrigt om vals överklagande i tillämpliga delar gälla vad i kommunallagen är stadgat angående besvär över beslut av kommunens fullmäktige. Finner länsstyrelsen efter besvär anledning förordna om nytt val på grund därav att vid valet icke i enlighet med vad därom är stadgat i 172 §, jämförd med 13 § 1 mom., olika grupper av skattskyldiga blivit vederbörligen företrädade, har länsstyrelsen att meddela föreskrift, hur många ledamöter för varje grupp som skola väljas. Överklagas det därefter företagna valet och befinnes detsamma icke böra fastställas, äger länsstyrelsen utse ledamöter i nämnden.

Över länsstyrelsens beslut må klagan icke föras.

Föreslagen lydelse

kostnad deltaga i sammanträde som skall hållas enligt 144 § 1 mom.

2 m o m. Bestämmelserna i 13 § angående ledamöter och suppleanter i taxeringsnämnd skola äga motsvarande tillämpning beträffande ledamöter och suppleanter i fastighetstaxeringsnämnd. Vad där föreskrives beträffande kännedom om olika grupper av skattskyldiga skall därvid avse kännedom om olika slag av fastigheter. Vidare skall vad som där föreskrives beträffande särskild taxeringsnämnd tillämpas i fråga om gemensam fastighetstaxeringsnämnd.

3 m o m. Besvär över kommunfullmäktiges val av ledamöter och suppleanter i fastighetstaxeringsnämnd må anföras hos länsstyrelsen inom tre veckor efter valets förrättande; och skall i övrigt om vals överklagande i tillämpliga delar gälla vad i kommunallagen (1953: 753) är föreskrivet angående besvär över beslut av kommunfullmäktige. Finner länsstyrelsen efter besvär anledning förordna om nytt val på grund därav att vid valet kännedom om olika slag av fastigheter icke blivit vederbörligen företrädd, har länsstyrelsen att meddela föreskrift, hur många ledamöter med kännedom om respektive slag av fastigheter som

Nuvarande lydelse

1 m o m. Länsstyrelsen förordnar senast den 1 mars året näst före det år, då allmän fastighetstaxering äger rum, erforderligt antal personer inom länet, som genom sin verksamhet kunna antagas besitta sakkunskap i fråga om fastighetsvärdering, (fastighetstaxeringsombud) att inom områden, som länsstyrelsen bestämmer, samordna arbetet i fastighetstaxeringsnämnderna. Fastighetstaxeringsombuds verksamhetsområde skall vara så stort, som omständigheterna lämpligen medgiva, och omfatta flera fastighetstaxeringsdistrikt. Fastighetstaxeringsombud må icke vara ledamot av fastighetstaxeringsnämnd i länet.

Det åligger fastighetstaxeringsombud att

a) för överläggningar angående den förestående allmänna fastighetstaxeringen kalla till sammanträde enligt 145 §,

b) genom deltagande i sammanträden i fastighetstaxeringsnämnderna inom sitt verksamhetsområde följa taxeringsarbetet, i erforderlig utsträckning lämna råd för arbetets bedrivande och även i övrigt verka för en jämn och likformig taxering,

c) fortlöpande hålla förste taxeringsintendenten underrättad om arbetets fortskridande.

Föreslagen lydelse

skola väljas. Överklagas det där-
efter företagna valet och befin-
nes detsamma icke böra faststäl-
las, äger länsstyrelsen utse leda-
möter i nämnden.

Över länsstyrelsens beslut må
klagan icke föras.

135 §

1 m o m. Länsstyrelsen förordnar senast den 1 mars året näst före det år, då allmän fastighetstaxering äger rum, erforderligt antal personer inom länet, som genom sin verksamhet kunna antagas besitta sakkunskap i fråga om fastighetsvärdering (fastighetstaxeringsombud), att inom områden, som länsstyrelsen bestämmer, samordna arbetet i lokal fastighetstaxeringsnämnd. Fastighetstaxeringsombuds verksamhetsområde skall vara så stort, som omständigheterna lämpligen medgiva, och omfatta flera lokala fastighetstaxeringsdistrikt. Fastighetstaxeringsombud må icke vara ledamot av fastighetstaxeringsnämnd i länet.

1) göra undersökning enligt 143 § 2 mom.,

2) för överläggningar angående den förestående allmänna fastighetstaxeringen kalla till sammanträde enligt 145 §,

3) genom deltagande i sammanträden i lokal fastighetstaxeringsnämnd inom ombudets verksamhetsområde följa taxeringsarbetet, i erforderlig utsträckning lämna råd för arbetets bedrivande och även i övrigt verka för en jämn och likformig taxering,

4) fortlöpande hålla skattechefen underrättad om arbetets fortskridande.

Fastighetstaxeringsombud äger deltaga i lokal fastighetstaxeringsnämnds överläggningar men icke i dess beslut.

Nuvarande lydelse

2 m o m. I län, där länsstyrelsen så finner erforderligt, förordnar länsstyrelsen senast den 1 mars året näst före år, då allmän fastighetstaxering äger rum, två personer (konsulenter för taxering av vattenfallsfastighet) att vid nämnda taxering biträda nämnderna, så vitt angår taxering av outbyggda vattenfall, kraftverk och regleringsdammar. Av konsulenterna skall den ene företräda taxeringsteknisk och den andre vattenkraftsteknisk sakkunskap.

Konsulenterna skola biträda nämnderna vid taxeringen, huvudsakligen genom upprättande av liggare över vattenfallsfastigheter, som böra bli föremål för taxering, komplettering av deklarationsmaterialet samt avgivande av skriftliga utlåtanden till ledning vid taxeringen.

Konsulent äger, då fråga är om taxering av vattenfallsfastighet, närvara vid nämnds sammanträde med rätt att deltaga i överläggning men ej i beslut.

Föreslagen lydelse

2 m o m. Länsstyrelsen förordnar senast den 1 mars året näst före det år, då allmän fastighetstaxering äger rum, erforderligt antal personer med sakkunskap i fråga om fastighetsvärdering (konsulenter för fastighetstaxering) att vid den allmänna fastighetstaxeringen biträda gemensam fastighetstaxeringsnämnd. Konsulent må icke vara ledamot av fastighetstaxeringsnämnd i länet.

Det åligger konsulent att granska de deklarationer och andra handlingar, som nämnden för sådant ändamål överlämnar till honom, att efter erforderlig utredning avge skriftliga utlåtanden till ledning vid taxeringen samt att, i den omfattning nämndens ordförande finner påkallat, i nämnden föredraga ärenden i vilka konsulenten avgivit utlåtande. Konsulent äger att beträffande av honom granskade deklarationer deltaga i nämndens överläggningar men icke i dess beslut.

3 m o m. Fastighetstaxeringsnämnd äger, i den mån behov av särskild sakkunskap föreligger vid behandling av taxeringsfråga, efter samråd med skattechefen anlitat biträde av sakkunnig med insikt och erfarenhet på det område frågan rör. Sådant samråd skall ske även vid behov av tolk.

135 a §

Det åligger lokal skattemyndighet att

1) ombesörja sortering av inkomna deklarationer och andra uppgifter,

2) svara för längdföring av fastighetstaxeringsnämnds beslut och i fastighetslängden anteckna skillaktig mening av ordföranden,

2) svara för längdföring av fastighetstaxeringsnämnds beslut,

3) ombesörja att anmäld eller på annat sätt känd förändring i äganderätten till fastighet, som skall upptagas i fastighetslängd, införes i denna längd,

Nuvarande lydelse

4) senast den 15 maj under taxeringsåret, om ej länsstyrelsen föreskriver annat, översända deklARATIONER och övriga handlingar som inkommit från fastighetstaxeringsnämnd till länsstyrelsen samt fastighetslängderna på den tid och i den ordning Kungl. Maj:t föreskriver,

5) i den omfattning Kungl. Maj:t eller länsstyrelsen föreskriver, i övrigt medverka vid taxeringsarbetet.

Föreslagen lydelse

4) i den omfattning Kungl. Maj:t eller länsstyrelsen föreskriver, i övrigt medverka vid taxeringsarbetet.

136 §

1 mom. Till ledning vid allmän fastighetstaxering skall för varje fastighet, med undantag för sådan, som avses i 5 § 1 mom. c), 2 mom. eller 4 mom. kommunalskattelagen, av fastighetens ägare utan anmaning avgivas deklARATION (allmän fastighetsdeklARATION).

Allmän fastighetsdeklARATION skall avfattas å blankett enligt fastställt formulär.

Allmän fastighetsdeklARATION skall innehålla uppgifter om fastighetens areal av olika ägoslag, användning och byggnader, *gällande brandförsäkringsvärde*, den senast för fastigheten erlagda köpeskillingen, hyror och därmed jämförlig avkastning av fastigheten samt till fastigheten hörande särskilda förmåner ävensom, beträffande jordbruksfastighet, om åkerjordens dränering, kreatursbesättningen och skogen, *beträffande annan fastighet, om anskaffningsår och anskaffningskostnader för sådana maskiner och liknande tillgångar, för vilka särskilt maskinvärde skall angivas*, samt beträffande fastighet, därå vattenfall finnes, uppgifter om medelvattenföring och bruttofallhöjd vid medelvattenföring samt, där så kan ske, om magasinshöjd för års- och korttidsreglering, som är eller med sannolikhet väntas bli genomförd, så ock, därest vattenfallet är utbyggt, om anläggningsår och anskaffningskostnader.

Allmän fastighetsdeklARATION skall innehålla uppgifter om fastighetens areal av olika ägoslag, användning och byggnader, den senast för fastigheten erlagda köpeskillingen, hyror och därmed jämförlig avkastning av fastigheten samt till fastigheten hörande särskilda förmåner ävensom, beträffande jordbruksfastighet, om åkerjordens dränering, kreatursbesättningen och skogen samt beträffande fastighet, därå vattenfall finnes, uppgifter om medelvattenföring och bruttofallhöjd vid medelvattenföring samt, där så kan ske, om magasinshöjd för års- och korttidsreglering, som är eller med sannolikhet väntas bli genomförd, så ock, därest vattenfallet är utbyggt, om anläggningsår och anskaffningskostnader.

Nuvarande lydelse

Kungl. Maj:t må föreskriva, att vid avgivande av allmän fastighetsdeklaration utöver de uppgifter, som nu sagts, uppgifter skola lämnas för statistiskt ändamål.

2 m o m. Efter anmaning är ägare av fastighet skyldig att till ledning vid fastighetens taxering, avgiva uppgift jämväl angående andra förhållanden än dem, som finnas angivna i deklarationsformuläret.

Ägare av fastighet är vidare skyldig att efter anmaning förete skogsbruksplan eller annan uppskattningshandling som han innehar och som avser skog på fastigheten.

Föreslagen lydelse

137 §

Allmän fastighetsdeklaration skall avlämnas senast den 15 september året näst före det, då allmän fastighetstaxering skall äga rum, och ingivas till vederbörande fastighetstaxeringsnämnds ordförande eller till länsstyrelsen eller till lokal skattemyndighet i det län där taxeringen skall äga rum.

Har på föranstaltande av eller i samråd med länsstyrelsen i kommun vidtagits särskild anordning för mottagande av deklarationer, må deklaration till ledning för taxering inom länet i enlighet därmed avlämnas.

Allmän fastighetsdeklaration, som avgives utan anmaning, skall inges till länsstyrelse, lokal skattemyndighet eller ordföranden i den lokala eller gemensamma fastighetstaxeringsnämnd på vilken taxering av fastigheten ankommer och ha inkommit senast den 15 september året näst före det, då allmän fastighetstaxering skall äga rum. Bestämmelserna i 35 § andra stycket äga motsvarande tillämpning vid allmän fastighetstaxering.

139 §

1 m o m. Till ledning vid allmän fastighetstaxering skall lokal skattemyndighet avlämna de till myndigheten, enligt vad därom är särskilt stadgat, överlämnade avskriften av lagfartsbevis för tiden från och med den 1 juli året näst före det, då allmän fastighetstaxering senast ägde rum, till och med den 30 juni det år, då uppgiften skall avlämnas.

Hypoteksinrättning skall utan anmaning lämna uppgift å det värde, vartill i hypoteksinrättningen till belåning anmäld fastighet blivit uppskattad vid värdering, som blivit för dylikt låns erhållande anställd och godkänd under tiden från och med den 1 juli året näst

Nuvarande lydelse

före det, då allmän fastighetstaxering senast ägde rum, till och med den 30 juni det år, då uppgiften skall avlämnas.

Byggnadsnämnd skall, med den begränsning som föreskrives av riksskatteverket, lämna den lokala skattemyndigheten uppgift om arten och omfattningen av den byggnadsverksamhet som avses med beviljade byggnadslov. Uppgift skall lämnas för varje fastighet för sig senast två veckor efter utgången av varje kvartal och omfatta de byggnadslov som beviljats under kvartalet.

Föreslagen lydelse

142 §

Anmaning må utfärdas av fastighetsprövningsnämnd, prövningsnämnd, taxeringsintendent, ordföranden i fastighetstaxeringsnämnd samt konsulent för taxering av vattenfallsfastighet, den sistnämnde dock icke i vad avser avgivande av allmän fastighetsdeklaration.

Vad i 34 § 4 mom., 52, 54 och 55 §§ är stadgat om anmaning skall i tillämpliga delar gälla jämväl beträffande anmaning som här avses. Bestämmelserna i 53 § skola äga motsvarande tillämpning i fråga om ordförande i fastighets-taxeringsnämnd samt beträffande taxeringsintendent, fastighetsprövningsnämnd, prövningsnämnd och länsstyrelse.

Anmaning må utfärdas av taxeringsintendent, fastighetstaxeringsnämnd samt konsulent för fastighetstaxering, den sistnämnde dock icke i vad avser avgivande av allmän fastighetsdeklaration.

Vad i 34 § 4 mom., 52, 54 och 55 §§ är stadgat om anmaning skall i tillämpliga delar gälla jämväl beträffande anmaning som här avses.

I anmaning som utfärdas av taxeringsintendent eller fastighets-taxeringsnämnd, må vite föreläggas.

143 §

1 m o m. Angående skyldighet dels för skogshögskolan att före allmän fastighetstaxering fastställa centrala skogstaxeringsanvisningar samt till länsstyrelserna avlämna arealuppgifter m. m. dels ock för skogsstyrelsen att före sådan taxering till länsstyrelserna lämna uppgifter rörande virkespriser m. m. stadgas i skogsvärderingsinstruktionen.

Det åligger landskamreraren att, med biträde av skogssakkunnig, på grundval av anvisningar och uppgifter som nu sagts samt i mån av behov inhämtade upplysningar upprätta förslag till lokala skogstaxeringsanvisningar varom likale-

1 m o m. Senast den 1 mars året näst före det år, då allmän fastighetstaxering äger rum, skall riksskatteverket fastställa för taxeringen erforderliga anvisningar av organisatorisk och värderingsteknisk natur. Verket skall ofördröjligen tillställa länsstyrelserna nämnda anvisningar.

Vidare skall riksskatteverket senast den 1 maj tillställa länsstyrelserna uppgifter om de riktvärden och andra grunder för värdesättningen av skilda slag av fastigheter inom län eller delar av län, som verket överväger att fastställa för tillämpning vid den förestående allmänna fastighetstaxering-

Nuvarande lydelse

des är stadgat i skogsvärderingsinstruktionen.

Föreslagen lydelse

en. I fråga om mark skola riktvärdena ange genomsnittliga värden per ytenhet mark av visst eller vissa ägoslag därvid värdena, i den mån det är påkallat från värderingssynpunkt, anges särskilt för olika godhetsklasser och brukningsförhållanden. I fråga om byggnader skola riktvärdena ange genomsnittliga värden för byggnader av visst eller vissa slag vid olika storlek, ålder, standard och andra förhållanden av beskaffenhet att erfarenhetsmässigt inverka på värdet. Riktvärden skola framtagas för de ägoslag och de slag av byggnader, beträffande vilka så lämpligen kan ske. För villabyggnader och andra småhus liksom för bostadsbyggnader på jordbruksfastigheter skola värdena anges i form av byggnadsvärdetabeller, som för olika prislägen utvisa värderationerna mellan hus av olika hustyp, storlek, ålder och standard. Riktvärden skola fastställas även i fråga om skogsmark och växande skog m. m., varvid värdena skola anges i form av tabeller på sätt stadgas i skogsvärderingsinstruktionen (1973: 00).

I detta moment nämnda anvisningar och uppgifter skola genom skattechefens försorg tillställas ordförandena i fastighetstaxeringsnämnderna, fastighetstaxeringsombuden och konsulenterna för fastighetstaxering.

2 mom. Före sammanträde varom i 144 § 1 mom. förmäles, har landskamreren att på grundval av de uppgifter, som jämlikt 139 § avlämnats, och de upplysningar, som eljest kunna vinnas, verkställa undersökning rörande fastigheternas allmänna saluvärde. Länsstyrelsen äger kalla lämpligt antal personer med ingående kunnedom om fastighetsvärdena att därvid tillhandagå landskamreren med upplysningar.

2 mom. Fastighetstaxeringsombud skall, sedan de i 1 mom. nämnda uppgifterna om de tilltänkta grunderna för värdesättningen kommit honom till handa i enlighet med föreskrifter som skattechefen meddelar föranstalta om undersökning i syfte att utröna om en tillämpning av nämnda grunder skulle medföra taxeringsvärden, som med hänsyn till förhållandena i orten framstå som riktiga. Vid nämnda undersökning skall även övervägas vilka bygg-

Nuvarande lydelse

1 m o m. Senast den 20 september året näst före det, då allmän fastighetstaxering skall äga rum,

Föreslagen lydelse

nadsvärdetabeller, som med hänsyn till rådande prisläge böra komma till användning inom olika delar av fastighetstaxeringsombudets verksamhetsområde. Undersökningen skall vidare omfatta upprättandet av förslag till markvärdekartor, vilka för tätbebyggda delar av verksamhetsområdet utvisa genomsnittligt värde på tomter av den storlek som för de olika delområdena är normal.

Undersökning enligt första stycket skall inom varje lokalt fastighetstaxeringsdistrikt göras av fastighetstaxeringsombudet och underställas en arbetsgrupp inom fastighetstaxeringsnämnden bestående av ordföranden och den av länsstyrelsen utsedde ledamoten av nämnden samt den ledamot som därtill utsetts enligt 133 § 1 mom. tredje stycket. Undersökningen skall omfatta ett lämpligt antal fastigheter inom ombudets verksamhetsområde, därvid i första hand utväljas fastigheter som försålts efter närmast föregående allmänna fastighetstaxering.

143 a §

Före sammanträde enligt 144 § 1 mom. har skattechefen att på grundval av tillgängliga uppgifter rörande sådana försäljningar av fastigheter inom länet, som skett efter närmast föregående allmänna fastighetstaxering, och de upplysningar, som eljest kunna vinnas, verkställa undersökning om marknadsvärdet på fastigheter av skilda slag inom länet. Länsstyrelsen äger kalla lämpligt antal personer med ingående kännedom om fastighetsvärdena att därvid tillhandagå skattechefen med upplysningar.

144 §

1 m o m. Senast den 30 juni året näst före det, då allmän fastighetstaxering äger rum, skola efter

Nuvarande lydelse

skola efter kallelse av länsstyrelsen ordförandena i fastighetstaxeringsnämnderna, de ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd, som utsetts enligt 133 § 1 mom. *sjätte* stycket, *de ledamöter i sådan nämnd, som utsetts av landstingskommunens förvaltningsutskott*, samt fastighetstaxeringsombuden sammanträda inför *landskamreren* på lämplig ort för förberedande överläggningar om tillämpningen av de allmänna grunderna vid den förestående allmänna fastighetstaxeringen. Länsstyrelsen kan till dessa sammanträden kalla även andra personer, som på grund av sin verksamhet eller av annan anledning kunna antagas äga sakkunskap om fastighetsvärdena inom länet eller om värdering av fastigheter.

Vid sådant sammanträde redogör *landskamreren* för priserna vid försäljning av fastigheter inom länet under tiden efter senaste allmänna fastighetstaxering och för de slutsatser om fastigheternas *allmänna saluvärde*, som enligt hans mening kunna dragas av dessa priser, samt för övriga förhållanden av beskaffenhet att inverka på nämnda värde. *Därjämte skall landskamreren framlägga det förslag till lokala skogstaxeringsanvisningar som upprättats enligt 143 § 1 mom. andra stycket samt i behövlig utsträckning förslag till särskilda anvisningar i andra hänseenden, såsom angående förfarandet vid bestämmande av olika delvärden samt enhetliga grunder för taxeringen av jordbruksfastighet och annan fastighet med mera. Avser sammanträdet överläggning angående taxeringen inom endast viss del av länet, skola redogörelserna och förslagen därefter lämpas.*

För sådana trakter inom länet, där jordbruksfastigheterna kunna med avseende å ägoslag och jor-

Föreslagen lydelse

kallelse av länsstyrelsen ordförandena i fastighetstaxeringsnämnderna *och de ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd, som därtill utsetts enligt 133 § 1 mom. tredje stycket*, samt fastighetstaxeringsombuden *och konsulenterna för fastighetstaxering* sammanträda inför *skattechefen* på lämplig ort för förberedande överläggningar om tillämpningen av de allmänna grunderna vid den förestående allmänna fastighetstaxeringen. Länsstyrelsen kan till dessa sammanträden kalla även andra personer, som på grund av sin verksamhet eller av annan anledning kunna antagas äga sakkunskap om fastighetsvärdena inom länet eller om värdering av fastigheter.

Vid sådant sammanträde redogör *skattechefen* för priserna vid försäljning av fastigheter inom länet under tiden efter senaste allmänna fastighetstaxering och för de slutsatser om fastigheternas *marknadsvärde*, som enligt hans mening kunna dragas av dessa priser, samt för övriga förhållanden av beskaffenhet att inverka på nämnda värde. *Vidare lämnas redogörelse för de grunder för värdesättningen av fastigheter inom länet, som riksskatteverket enligt 143 § 1 mom. andra stycket preliminärt föreslagit, samt för de i anslutning därtill verkställda undersökningarna enligt 143 § 2 mom.*

På grundval av de redogörelser som lämnats enligt andra stycket ha de i sammanträdet del-

Nuvarande lydelse

dens beskaffenhet anses vara väsentligen likartade, böra de vid dessa sammanträden närvarande på grundval av den redogörelse, landskamreraren enligt vad nyss är sagt har att avgiva, beträffande fastigheter i skilda storleksgrupper föreslå vissa värden för ytenhet mark av olika ägoslag, godhetsklasser och bruksförhållanden under förutsättning av normalt byggnadsbestånd, vilka enhetsvärden må tjäna till ledning vid taxeringen av jordbruksfastigheter. Jämväl i fråga om annan fastighet samt beträffande värdesättning av skogsmark och växande skog skola övervägas enhetliga grunder för taxeringen.

Föreslagen lydelse

tagande att överväga om och i vad mån jämkning enligt deras mening bör ske av de riktvärden och andra grunder för värdesättning av fastigheter inom länet, som riksskatteverket sålunda föreslagit. Vidare överväges i vad mån anvisningar för fastighetstaxeringen inom länet erfordras utöver dem, som riksskatteverket fastställt eller föreslagit, samt hur dessa ytterligare anvisningar böra vara utformade. I samband därmed överväges om de byggnadsvärdetabeller och markvärdekartor, som de i 143 § 2 mom. nämnda arbetsgrupperna ansett böra användas för olika områden inom länet, äro ägnade att medföra en för länet i dess helhet likformig och rättvis taxering eller om, för uppnående av nämnda syfte, andra byggnadsvärdetabeller böra väljas eller markvärdekartor böra ändras.

2 m o m. På grundval av vad som förekommit vid sammanträde, som avses i 1 mom. och de upplysningar som i övrigt kunna vinnas har skattechefen att upprätta och senast den 1 augusti året näst före det år, då allmän fastighetstaxering äger rum, till riksskatteverket avge yttrande över de av verket föreslagna riktvärdena och andra grunder för värdesättningen av fastigheter inom länet. Skattechefen skall därvid ange vilka ändringar i och tillägg till nämnda grunder som anses påkallade för att taxeringsvärdena skola bli rätt åsatta.

Senast den 10 september året näst före taxeringsåret skall riksskatteverket fastställa och till länsstyrelserna överlämna anvisningar upptagande de riktvärden och andra grunder för värdesättningen av skilda slag av fastigheter inom olika län eller delar av län, som verket finner böra centralt fastställas att gälla för den förestående allmänna fastighetstaxeringen.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Sedan anvisningarna kommit skattechefen till handa skall denne, så snart det kan ske, fastställa de ytterligare anvisningar för fastighetstaxeringen inom länet, som äro påkallade utöver de av riksskatteverket fastställda, däribland anvisningar rörande vilka byggnadsvärdetabeller och markvärdekartor som böra användas för olika områden.

De för länet gällande anvisningarna skola genom skattechefens försorg utan dröjsmål tillställas ordförandena i fastighetstaxeringsnämnderna, fastighetstaxeringsombuden, konsulenterna för fastighetstaxering och riksskatteverket.

145 §

Sedan de av fastighetsprövningsnämnden fastställda lokala skogstaxeringsanvisningarna och övriga anvisningar för fastighetstaxeringen kommit fastighetstaxeringsombudet och ordförandena i fastighetstaxeringsnämnderna tillhanda och innan nämnderna börja det egentliga arbetet, skall fastighetstaxeringsombudet, efter samråd med förste taxeringsintendenten angående tid och plats, sammankalla ordförandena och de av länsstyrelsen och landstingskommunens förvaltningsutskott utsedda ledamöterna i fastighetstaxeringsnämnderna inom sitt verksamhetsområde ävensom de ledamöter i dessa fastighetstaxeringsnämnder, som enligt 133 § 1 mom. sjätte stycket utsetts att deltaga i sådant sammanträde, till överläggningar rörande det förestående taxeringsarbetet. Även andra ledamöter i nämnderna få kallas om särskilda skäl föreligga. Vid överläggningarna skola förenämnda anvisningar, särskilt de däri angivna värderingsgrunderna, genomgås. Uppmärksamhet bör ägnas åt åtgärder för befordrande av likformighet

Sedan de i 144 § 2 mom. nämnda anvisningarna kommit fastighetstaxeringsombudet och ordförande i lokal fastighetstaxeringsnämnd till handa och innan nämnden börjar det egentliga arbetet, skall fastighetstaxeringsombudet, efter samråd med skattechefen i fråga om tid och plats, sammankalla ordförandena och de av länsstyrelsen förordnade ledamöterna i de lokala fastighetstaxeringsnämnderna inom sitt verksamhetsområde ävensom de ledamöter i dessa nämnder, som enligt 133 § 1 mom. tredje stycket utsetts att deltaga i sådant sammanträde, till överläggningar rörande det förestående taxeringsarbetet. Även andra ledamöter i nämnderna få efter länsstyrelsens medgivande kallas om särskilda skäl föreligga.

Vid överläggningarna skola förenämnda anvisningar, särskilt de däri angivna värderingsgrunderna, genomgås. Uppmärksamhet bör ägnas åt åtgärder för befordrande av likformighet och rättvisa i taxeringen samt åt spörsmål, som kunna förväntas vålla fastighetstaxeringsnämnderna svårigheter.

Nuvarande lydelse

och rättvisa i taxeringen samt åt spörsmål, som kunna förväntas vålla fastighetstaxeringsnämnderna svårigheter.

Föreslagen lydelse

147 §

Länsstyrelsen har att vaka över att fastighetstaxeringsarbetet inom länet ordnas och bedrivs ändamålsenligt.

Det åligger förste taxeringsintendenten att övervaka fastighetstaxeringsnämndernas och fastighetstaxeringsombudens arbete samt att vid behov lämna råd, upplysningar och annat bistånd.

Bestämmelserna i 17 § äga motsvarande tillämpning vid allmän fastighetstaxering. Förste taxeringsintendenten får kalla även fastighetstaxeringsombud med verksamhetsområde inom länet och andra i fastighetsvärdering kunniga och erfarna personer för att erhålla upplysningar av dem.

Bestämmelserna i 17 § äga motsvarande tillämpning vid allmän fastighetstaxering. Skattechefen får kalla även fastighetstaxeringsombud med verksamhetsområde inom länet, konsulent för fastighetstaxering i länet och andra i fastighetsvärdering kunniga och erfarna personer för att erhålla upplysningar av dem.

Fastighetstaxeringsnämndens ordförande åligger huvudsakligen:

1) att tillhandahålla deklarationsblanketter samt meddela den som därom framställer begäran erforderliga upplysningar om honom åliggande deklarationsskyldighet och sättet för dess fullgörande,

2) mottaga och granska deklarationer, uppgifter och andra handlingar,

3) vidtaga åtgärder för felande deklarationers och andra uppgifters införskaffande,

4) kalla nämndens ledamöter till sammanträde, leda nämndens arbete samt vid sammanträdena föra ordet och vara föredragande,

4) kalla nämndens ledamöter till sammanträde, leda nämndens arbete och vid sammanträdena föra ordet samt vara föredragande i nämnden, i den mån han icke uppdragit föredragningen åt konsulenten för fastighetstaxering,

5) ombesörja förandet av nämndens protokoll samt övriga göromål av expeditionell art,

6) avgiva yttranden i besvärsmål.

Vid fullgörande av honom åliggande uppgifter må ordförande åtnjuta biträde av personal, som för sådant ändamål kan anvisas. För avgivande av yttrande i besvärsmål, som är anhängigt i fastighetsprövningsnämnd, må ordföranden rådgöra med ledamot av fastighets-

Vid fullgörande av honom åliggande uppgifter må ordförande åtnjuta biträde av personal, som för sådant ändamål kan anvisas. För avgivande av yttrande i besvärsmål, som är anhängigt i fastighetstaxeringsrätt, må ordföranden rådgöra med ledamot av fastighets-

Nuvarande lydelse

taxeringsnämnden. Ordföranden må för ändamålet även kalla ledamöterna till sammanträde utan hinder av att nämndens arbete i övrigt är avslutat.

Föreslagen lydelse

taxeringsnämnden. Ordföranden må för ändamålet även kalla ledamöterna till sammanträde utan hinder av att nämndens arbete i övrigt är avslutat.

148 §

1 m o m. Fastighetstaxeringsnämndens sammanträden hållas å tid och plats, som ordföranden bestämmer. Det åligger honom att i god tid underrätta *länstyrelsen* och vederbörande fastighetstaxeringsombud om utsatt tid och plats för sammanträde. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, skall han i sitt ställe kalla sin suppleant och tillika härom underrätta ordföranden i nämnden.

1 m o m. Fastighetstaxeringsnämndens sammanträden hållas å tid och plats, som ordföranden bestämmer. Det åligger honom att i god tid underrätta *skattechefen* och vederbörande fastighetstaxeringsombud *eller, såvitt angår gemensam fastighetstaxeringsnämnd, konsulenten för fastighetstaxering* om utsatt tid och plats för sammanträde. Möter för ledamot hinder att tillstädeskomma, skall han i sitt ställe kalla sin suppleant och tillika härom underrätta ordföranden i nämnden.

Vid sammanträdena föres protokoll i erforderlig omfattning. Protokollet justeras av två av nämnden utsedda ledamöter.

3 m o m. *Förste taxeringsintendenten* eller av honom beordrad tjänsteman äger närvara vid sammanträde med fastighetstaxeringsnämnd till fullgörande av vad honom åligger enligt 147 § andra stycket.

Fastighetstaxeringsombud äger närvara vid sådant sammanträde och därunder deltaga i överläggningen men ej i besluten.

3 m o m. *Skattechefen* eller av honom beordrad tjänsteman äger närvara vid sammanträde med fastighetstaxeringsnämnd.

149 §

Vid fastighetstaxeringsnämndens första sammanträde skall ordföranden, innan taxeringsarbetet tager sin början och i närvaro av fastighetstaxeringsombudet, avgiva noggrann redogörelse för värderingsgrunder och andra anvisningar, som fastighetsprövningsnämnden fastställt och som berör distriktet samt de slutsatser om fastigheternas allmänna saluvärde i orten, som enligt ordförandens mening kunna dragas av priser som tillämpats vid fastighetsköp

Fastighetstaxeringsnämndens första sammanträde skall äga rum senast den 5 oktober året näst före taxeringsåret. Vid detta sammanträde skall ordföranden, i närvaro av fastighetstaxeringsombudet eller, såvitt avser gemensam fastighetstaxeringsnämnd, i närvaro av konsulenten för fastighetstaxering, avgiva noggrann redogörelse för värderingsgrunder och andra anvisningar, som fastställts av riksskatteverket eller skattechefen och som berör distriktet.

Nuvarande lydelse

under tiden efter senaste allmänna fastighetstaxering. Finnas inom distriktet fastigheter med skog, skall i redogörelsen även ingå upplysning om det virkesförråd, som i medeltal per hektar finnes inom det område av länet, vari distriktet är beläget, samt virkesförrådets fördelning på trädslagsklasser, förrådsgrupper och om det har betydelse trädslag inom samma område.

Föreslagen lydelse

150 §

1 m o m. Fastighetstaxeringsnämnden skall preliminärt *åsätta fastigheterna i distriktet taxeringsvärden och, sedan ägare av fastighet, som skall taxeras, beretts tillfälle inkomma med erinringar, slutligt fastställa taxeringsvärdena.*

2 m o m. Fastighetstaxeringsnämndens *preliminära beslut till taxering skola upptagas i taxeringslängd* (fastighetslängd). Närmare föreskrifter angående längdens förande meddelas av Kungl. Maj:t.

1 m o m. Fastighetstaxeringsnämnden skall *meddela preliminärt beslut om taxering av fastighet, som ingår i distriktet. Sedan fastighetsägaren beretts tillfälle att inkomma med erinringar, skall nämnden meddela slutligt beslut om taxering av fastigheten.*

2 m o m. Fastighetstaxeringsnämndens *slutliga beslut om taxering skola upptagas i fastighetslängd. De preliminära besluten om taxering skola upptagas i stomme till fastighetslängd.*

Nämndens beslut i fråga om fastigheter, som avses i 5 § 4 mom. kommunalskattelagen (1928: 370), skola dock icke upptagas i fastighetslängd eller i stomme till sådan längd.

Närmare föreskrifter angående *fastighetslängd* meddelas av Kungl. Maj:t.

3 m o m. Fastighetstaxeringsnämnden skall *pröva hos nämnden gjord framställning om sådant särskilt angivande av värden av olika i taxeringsenhet ingående fastigheter eller delar av fastigheter som avses i 8 § 3 mom. sista stycket kommunalskattelagen (1928: 370).*

151 §

Vad i 62 och 64 §§ är stadgat om jäv och omröstning i taxeringsnämnd skall äga motsvarande tillämpning beträffande fastighetstaxeringsnämnd.

Nuvarande lydelse

Beslut må icke fattas av fastighetstaxeringsnämnd å landet, såvida icke ordföranden samt en av landstingskommunens förvaltningsutskott vald och en kommunvald ledamot äro tillstades, samt av fastighetstaxeringsnämnd i stad, såvida icke ordföranden och minst två ledamöter äro tillstades. Dock skall den omständigheten, att ledamot av nämnden har att avträda vid behandling av viss taxering, icke utgöra hinder mot att beslut fattas rörande ifrågavarande taxering.

Anser ordföranden att värde bort åsättas annorlunda än fastighetstaxeringsnämnden beslutat, skall han på deklaration eller därvid fogad handling angiva det värde, han ansett böra åsättas, samt i protokollet anteckna de fall, i vilka detta skett. Ordförande skall underrätta lokal skattemyndighet härom i den ordning, som föreskrives av Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer.

Annan ledamot, som deltagit i nämndens beslut, äger anföra reservation mot beslutet. Reservation skall anmälas innan sammanträdet avslutas samt, om den närmare utvecklas, avfattas skriftligen och avgivas sist vid justeringen av protokollet.

Av nämnden anlitad sakkunnig äger att beträffande taxering, vid vars handläggning han biträtt, anteckna särskild mening till protokollet.

Föreslagen lydelse

Beslut om taxering må icke fattas av fastighetstaxeringsnämnd såvida icke ordföranden och minst två andra ledamöter äro tillstades. Dock skall den omständigheten, att ledamot av nämnden har att avträda vid behandling av viss taxering, icke utgöra hinder mot att beslut fattas rörande ifrågavarande taxering.

Annat nämndens beslut än som avses i andra stycket må fattas av ordföranden ensam.

Är ordföranden av skiljaktig mening såvitt avser beslut om taxering, skall han på deklaration eller därvid fogad handling anteckna sin mening samt i protokollet ange de fall, i vilka detta skett.

Konsumenten liksom av nämnden anlitad sakkunnig äger att beträffande taxering, vid vars handläggning han biträtt, anteckna särskild mening till protokollet.

Ordföranden skall, i den ordning som föreskrives av Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer, underrätta lokal skattemyndighet om sådan skiljaktig mening, reservation eller särskild mening som antecknats i protokoll eller annan handling.

Nuvarande lydelse

året. Arbetet skall vara avslutat senast den 25 mars under taxeringsåret.

Fastighetstaxeringsnämndens preliminära beslut om *taxeringsvärden* skall föreligga *färdigt* senast den 25 januari under taxeringsåret. Senast påföljande dag skall nämndens ordförande ha tillställt lokal skattemyndighet samtliga fastighetsdeklarationer. Sedan lokal skattemyndighet infört *fastighetstaxeringsnämndens* preliminära beslut till *taxering i fastighetslängden* skall myndigheten så snart det kan ske återsända deklarationerna till ordföranden.

Lokal skattemyndighet skall senast den 15 februari under taxeringsåret *underrätta* ägare av fastighet, *som skall taxeras*,

1) om den *taxering och de enligt 10 § kommunalskattelagen redovisade särskilda värden för fastigheten som preliminärt bestämts*,

2) om att ägaren äger senast den 10 mars till fastighetstaxeringsnämndens ordförande avgiva skriftliga erinringar mot förslaget,

3) om att särskild underrättelse om det slutliga beslutet kommer att utsändas endast om ägaren avgivit erinringar mot *preliminärt åsatt taxering* eller om fastighetstaxeringsnämnden, utan att erinringar avgivits, beslutat *åsätta fastighet annat taxeringsvärde* än som preliminärt bestämts eller eljest frångått det preliminära beslutet,

4) om vad som skall iakttagas vid anförande av besvär över fastighetstaxeringsnämndens beslut om taxeringen.

Sedan de *preliminärt åsatta taxeringsvärdena* blivit upptagna i fastighetslängden skall *längden* under tio dagar viss angiven tid på dagen hållas tillgänglig inom kommunen på lämplig expedition,

Föreslagen lydelse

Fastighetstaxeringsnämndens preliminära beslut om *taxering skola* föreligga *färdiga* senast den 25 januari under taxeringsåret. Senast påföljande dag skall nämndens ordförande ha tillställt lokal skattemyndighet samtliga fastighetsdeklarationer. Sedan lokal skattemyndighet infört *de* preliminära *besluten i stomme* till *fastighetslängd*, skall myndigheten så snart det kan ske återsända deklarationerna till ordföranden.

Lokal skattemyndighet skall *ombesörja att* ägare av fastighet senast den 15 februari under taxeringsåret *underrättas*

1) om *innehållet i fastighets-taxeringsnämndens* preliminära beslut,

3) om att särskild underrättelse om det slutliga beslutet kommer att utsändas endast om ägaren avgivit erinringar mot *det preliminära beslutet* eller om fastighetstaxeringsnämnden, utan att erinringar avgivits, beslutat *åsätta fastighet annan taxering* än som preliminärt bestämts eller eljest frångått det preliminära beslutet,

4) om vad som skall iakttagas vid anförande av besvär över fastighetstaxeringsnämndens beslut om taxeringen *samt om skiljaktig mening, reservation eller särskild mening, som antecknats i protokoll eller annan handling*.

Sedan de *preliminära besluten om taxering* blivit upptagna i *stommen till fastighetslängder* skall *stommen* under tio dagar viss angiven tid på dagen hållas tillgänglig inom kommunen på lämp-

Nuvarande lydelse

med rätt för *ägare* av *fastighet inom distriktet* att på sätt och inom tid som angives i föregående stycke avgiva erinringar. Lokal skattemyndighet skall efter samråd med ordförande i fastighetstaxeringsnämnd senast den 15 februari under taxeringsåret utfärda kungörelse härom.

Lokal skattemyndighet skall så snart det kan ske efter den 10 mars översända fastighetslängden till *fastighetstaxeringsnämndens ordförande*.

Föreslagen lydelse

lig expedition, med rätt för *fastighetsägarna* att avgiva erinringar på sätt och inom tid som angives i föregående stycke. Lokal skattemyndighet skall efter samråd med ordförande i fastighetstaxeringsnämnd senast den 15 februari under taxeringsåret utfärda kungörelse härom.

Lokal skattemyndighet skall så snart det kan ske efter den 10 mars översända *stommen till fastighetslängden till ordföranden i den lokala fastighetstaxeringsnämnden*.

153 §

Sedan tiden för avgivande av erinringar tilländagått, skall fastighetstaxeringsnämnden sammanträda för att slutligt besluta om taxeringarna. *Därest* erinran avgivits eller känt blivit, att *beträffande i fastighetslängden uppförd fastighet inträffat sådan omständighet, som bör föranleda, att fastigheten skall uppdelas i flera taxeringsenheter eller eljest anledning förekommit att åsätta annat taxeringsvärde än längden utvisar*, skall ordföranden närmare redogöra härför och nämnden särskilt besluta härom.

Nämndens beslut skall, om det skiljer sig från det preliminära beslutet, antecknas och meddelas till lokal skattemyndighet i den ordning som föreskrives av Kungl. Maj:t eller myndighet som Kungl. Maj:t bestämmer.

När taxeringarna slutligt fastställts, skall fastighetstaxeringsnämndens ordförande ofördröjligen meddela detta till den lokala skattemyndigheten samt återsända fastighetslängden och fastighetsdeklarationerna. Lokal skattemyndighet antecknar i längden slutligt beslut som skiljer sig från preliminärt beslut och underskriver därefter längden.

Sedan tiden för avgivande av erinringar tilländagått, skall fastighetstaxeringsnämnden sammanträda för att slutligt besluta om taxeringarna. *Om* erinran avgivits eller anledning förekommer att bestämma taxeringen annorlunda än som preliminärt bestämts, skall ordföranden närmare redogöra härför och nämnden särskilt besluta härom.

Fastighetstaxeringsnämndens arbete skall vara avslutat senast den 31 mars under taxeringsåret. Senast samma dag skall nämndens ordförande till lokal skattemyndighet återsända fastighetsdeklarationerna och, såvitt avser lokal fastighetstaxeringsnämnd i lokalt fastighetstaxeringsdistrikt, den enligt 152 § sista stycket till nämnden överlämnade stommen till fastighetslängd.

Nuvarande lydelse

1 m o m. Har ägare av fastighet avgivit erinringar mot preliminärt *åsatt* taxering eller har fastighetstaxeringsnämnden, utan att erinringar avgivits, *beslutat åsätta fastighet annat taxeringsvärde än som preliminärt bestämts eller eljest* frångått *det* preliminära beslutet, skall den lokala skattemyndigheten senast den 5 maj under taxeringsåret tillsända ägaren underrättelse om *den taxering och de enligt 10 § kommunalskattelagen redovisade särskilda värden, som av fastighetstaxeringsnämnden slutligt bestämts*. Underrättelsen skall innehålla upplysning om vad som skall iakttagas vid anförande av besvär över fastighetstaxeringsnämndens beslut.

2 m o m. Senast den 31 mars skall fastighetstaxeringsnämndens ordförande till länsstyrelsen insända fastighetstaxeringsnämndens protokoll och övriga handlingar.

Föreslagen lydelse

154 §

1 m o m. Har ägare av fastighet avgivit erinringar mot preliminärt *beslut om* taxering eller har fastighetstaxeringsnämnden, utan att erinringar avgivits, frångått *sitt* preliminära beslut, skall den lokala skattemyndigheten senast den 15 maj under taxeringsåret tillsända ägaren underrättelse om *innehållet i nämndens beslut*. Vidare skall den lokala skattemyndigheten så snart det kan ske sända underrättelse till sökande som begärt fördelning av taxeringsvärdet enligt 8 § 3 mom. sista stycket kommunalskattelagen (1928: 370). Underrättelsen skall innehålla upplysning om vad som skall iakttagas vid anförande av besvär över fastighetstaxeringsnämndens beslut samt om skiljaktig mening, reservation eller särskild mening som antecknats i protokoll eller annan handling.

Underrättelse om innehållet i slutligt beslut om taxering skall tillställas även den som före utgången av februari månad under taxeringsåret ej erhållit underrättelse om det preliminära beslutet och som senast den 25 mars under taxeringsåret hos den lokala skattemyndigheten i det fögderi där fastigheten är belägen anmäler att han önskar erhålla underrättelse om innehållet i slutligt beslut.

Underrättelse enligt första och andra styckena skall tillställas ägaren i rekommenderat brev. Återkommer försändelsen såsom obeställbar och finns anledning antaga att ägaren kan anträffas, bör underrättelsen delgivas honom där så lämpligen kan ske.

2 m o m. Fastighetslängden skall i bestyrkt avskrift under en tid av minst tre veckor före den 15 juni under taxeringsåret finnas offentligen framlagd inom kommunen i den ordning Kungl. Maj:t föreskriver.

Nuvarande lydelse

Förslagen lydelse

155 §

Kungl. Maj:t meddelar de närmare föreskrifter om fastighets-taxeringsnämnds och fastighets-taxeringsombuds arbete som behövas utöver bestämmelserna i denna förordning.

Kungl. Maj:t meddelar de närmare föreskrifter om fastighets-taxeringsnämnds, fastighetstaxeringsombuds och konsulents för fastighetstaxering arbete som behövas utöver bestämmelserna i denna förordning.

156 §

Har fastighetstaxeringsnämnds beslut om taxering ej införts i fastighetslängd inom föreskriven tid eller har taxering införts i fastighetslängd för annan fastighet än den taxeringen avsett eller eljest uppenbarligen felaktigt eller har anteckning om ägare i fastighetslängd blivit oriktig, må den lokala skattemyndigheten besluta om rättelse av fastighetslängden i denna del.

Har fastighetstaxeringsnämnds beslut om taxering blivit oriktigt till följd av

1) uppenbar felräkning, eller

2) uppenbart felaktigt överföring av belopp eller annan uppgift från den allmänna fastighetsdeklarationen,

må den lokala skattemyndigheten, om ej särskilda skäl föranleda att fastighetsprövningsnämnden bör avgöra frågan, besluta om rättelse i denna del.

må den lokala skattemyndigheten, om ej särskilda skäl föranleda att fastighetstaxeringsrätten bör avgöra frågan, besluta om rättelse i denna del.

Efter den 1 oktober under taxeringsåret må rättelse enligt denna paragraf beslutas endast om anmärkning i fråga om felaktigheten gjorts dessförrinnan hos den lokala skattemyndigheten.

Innan rättelse beslutas skall, om detta ej är överflödigt, yttrande inhämtas från fastighetstaxeringsnämndens ordförande och, om hinder ej möter, fastighetens ägare.

Den lokala skattemyndigheten skall, om detta ej är uppenbart överflödigt, inom två veckor tillställa fastighetens ägare underrättelse om beslut i fråga om rättelse i den ordning som i 69 § 4 mom. andra stycket föreskrives för underrättelse beträffande taxeringsnämnds beslut samt underrätta förste taxeringsintendenten och vederbörande kommun om beslutet i fråga om rättelse.

Talan mot beslut i fråga om rättelse enligt denna paragraf må ej föras särskilt. Talan mot taxeringen må även i den del beslutet avser föras i den ordning som föreskrives i 158 och 167 §§.

Närmare föreskrifter om förfarandet vid rättelse enligt denna paragraf meddelas av Kungl. Maj:t.

Den lokala skattemyndigheten skall, om detta ej är uppenbart överflödigt, inom två veckor tillställa fastighetens ägare underrättelse om beslut i fråga om rättelse i den ordning som avses i 154 § 1 mom. tredje stycket, samt underrätta skattechefen och vederbörande kommun om beslutet.

Talan mot beslut i fråga om rättelse enligt denna paragraf må ej föras särskilt. Talan mot taxeringen må även i den del beslutet avser föras i den ordning som föreskrives i 158, 159 och 167 §§.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

158 §

1 m o m. Talan mot fastighets-taxeringsnämnds beslut må genom besvär hos fastighetsprövnings-nämnden föras av ägare av den fastighet beslutet rör samt av vederbörande kommun och taxeringsintendent.

Har fastighetsprövningsnämnd avgjort besvär över viss taxering, må taxeringsintendenten ej anföra besvär hos nämnden rörande samma taxering.

Talan mot fastighetstaxerings-nämnds beslut föres genom besvär hos fastighetstaxeringsrätten.

Besvär får anföras av ägare av den fastighet beslutet rör samt av vederbörande kommun och taxeringsintendent.

Bestämmelserna i 75 § skola äga motsvarande tillämpning på besvär enligt denna paragraf.

159 §

Beslut av fastighetsprövnings-nämnd, som till följd av skrivfel, räknefel eller annat sådant förbi-seende innehåller uppenbar orik-tighet, får rättas av länsskatterät-ten. Om det ej är obehövt, skall tillfälle lämnas part att yttra sig innan rättelse sker.

Besvär av ägare av fastighet skola ha inkommit senast den 15 juni under taxeringsåret.

Kommuns besvär skola anföras före utgången av september må-nad under taxeringsåret.

Taxeringsintendent äger anföra besvär intill utgången av oktober månad under taxeringsåret. Han skall inom samma tid angiva yr-kanden och grunder för besvärstalan, om ej med hänsyn till ut-redningens vidlyftighet eller andra synnerliga skäl fastighetstaxerings-rätten medger anstånd.

Inkomna besvär från ägare av fastighet efter den i första stycket angivna tiden men före utgången av oktober månad under taxerings-året, får fastighetstaxeringsrätten pröva besvären om taxeringsinten-denten helt eller delvis biträder be-svären i sak.

Har fastighetstaxeringsrätten av-gjort besvär över viss taxering, får besvär ej anföras hos fastighets-taxeringsrätten rörande samma taxering.

VII. Om besvär över fastighets-prövningsnämnds och kammarrätts beslut

VII. Om besvär över fastighets-taxeringsrätts och kammarrätts be-slut

164 §

1 m o m. Besvär över fastig-hetsprövningsnämnds beslut må anföras hos kammarrätt av ägare

1 m o m. Besvär över fastig-hetstaxeringsrätts beslut må anfö-ras av ägare av den fastighet, som

Nuvarande lydelse

av den fastighet som beslutet avser samt av vederbörande kommun,

1) om klaganden besvärat sig hos *fastighetsprövningsnämnden* över fastighetstaxeringsnämndens beslut men hans talan icke bifallits,

2) om *fastighetsprövningsnämnden* ändrat fastighetens taxering utan att sådan ändring påyrkats av *honom*.

2 m o m. Taxeringsintendent må hos *kammarrätt* anföra besvär, om *fastighetsprövningsnämnden* icke bifallit av *honom* anförda besvär eller *fastighetsprövningsnämnden* efter besvär av annan ändrat fastighetstaxeringsnämnds beslut.

3 m o m. Besvär till *kammarrätt* må endast innefatta fullföljande helt eller delvis av yrkande, som klaganden framställt hos *fastighetsprövningsnämnden*. Har denna ändrat fastighetstaxeringsnämnds beslut utan att yrkande därom framställts av klaganden, må besvären till *kammarrätten* icke innefatta längre gående yrkande än taxeringens bestämmande i enlighet med fastighetstaxeringsnämndens beslut.

Föreslagen lydelse

beslutet avser, samt av vederbörande kommun,

1) om klaganden besvärat sig hos *fastighetstaxeringsrätten* över fastighetstaxeringsnämndens beslut men hans talan icke bifallits,

2) om *fastighetstaxeringsrätten* ändrat fastighetens taxering utan att sådan ändring påyrkats av *klaganden*.

2 m o m. Taxeringsintendent må anföra besvär över *fastighetstaxeringsrätts* beslut, om *fastighetstaxeringsrätten* icke bifallit av *taxeringsintendenten* anförda besvär eller efter besvär av annan ändrat fastighetstaxeringsnämnds beslut.

3 m o m. Mot *fastighetstaxeringsrätts* beslut i fråga som avses i 8 § 3 mom. sista stycket *kommunalskattelagen* (1928: 370) får talan ej föras.

167 §

1 m o m. Den som enligt 158 § 1 mom. äger föra talan mot fastighetstaxeringsnämnds beslut må i särskild ordning anföra besvär,

1) om fastighet genom förbiseende icke blivit taxerad,

2) om taxering ägt rum av annan egendom än som enligt 4 § tredje stycket *kommunalskattelagen* är att hänföra till fastighet,

3) om fastighet upptagits såsom skattepliktig fastän den är undantagen från skatteplikt, eller undantagits från skatteplikt, trots att så icke bort ske,

4) om fastighet taxerats på mer än en ort eller eljest taxerats i fall,

1 m o m. Har ägare av fastighet, som skolat erhålla underrättelse enligt 154 § 1 mom., icke erhållit sådan underrättelse senast den 25 maj under taxeringsåret, må ägaren anföra besvär intill utgången av året efter taxeringsåret.

Nuvarande lydelse

där taxering av fastigheten icke bort äga rum,

5) om taxeringsbeslut beträffande fastigheten blivit oriktigt på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,

6) om eljest sådana omständigheter föreligga, som bort föranleda väsentligt annorlunda taxering, och särskilda skäl föreligga för prövning av besvär,

7) om underrättelse som avses i 152 § tredje stycket eller 154 § 1 mom. haft felaktigt innehåll.

Besvär enligt denna paragraf prövas av länsskatterätten. Har taxeringen prövats av länsskatterätten, skall kammarrätt pröva målet. Har taxeringen prövats av kammarrätten eller regeringsrätten, skall regeringsrätten pröva målet.

Regeringsrätten och kammarrätten må, om besvär enligt denna paragraf finnas böra upptagas till prövning, förordna att målet skall upptagas och vidare handläggas av länsskatterätt.

2 m o m. Besvär enligt 1 mom. skola vara inkomna före utgången av femte året efter taxeringsåret.

Föreslagen lydelse

2 m o m. Den som enligt 158 § äger föra talan mot fastighetstaxeringsnämnds beslut må före utgången av femte året efter taxeringsåret anföra besvär,

1) om fastighet genom förbiseende icke blivit taxerad,

2) om taxering ägt rum av annan egendom än fastighet,

3) om fastighet upptagits såsom skattepliktig fastän den är undantagen från skatteplikt, eller undantagits från skatteplikt, trots att så icke bort ske,

4) om fastighet taxerats på mer än en ort eller eljest taxerats i fall, där taxering av fastigheten icke bort äga rum,

5) om taxeringsbeslut beträffande fastigheten blivit oriktigt på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,

6) om eljest sådana omständig-

Nuvarande lydelse

3 m o m. *Anförs besvär i särskild ordning hos länsskatterätt, äger 75 § motsvarande tillämpning.*

Föreslagen lydelse

heter föreligga, som bort föranleda väsentligt annorlunda taxering, och särskilda skäl föreligga för prövning av besvären,

7) om underrättelse som avses i 152 § andra stycket eller 154 § 1 mom. haft felaktigt innehåll.

3 m o m. *Besvär enligt denna paragraf prövas av fastighetstaxeringsrätten. Har taxeringen prövats av fastighetstaxeringsrätten, skall kammarrätt pröva målet. Har taxeringen prövats av kammarrätt eller regeringsrätten, skall regeringsrätten pröva målet.*

Regeringsrätten och kammarrätten må, om besvär enligt denna paragraf finnas böra upptagas till prövning, förordna att målet skall upptagas och vidare handläggas av fastighetstaxeringsrätt.

4 m o m. *Anförs besvär i särskild ordning hos fastighetstaxeringsrätt, äger 75 § motsvarande tillämpning.*

168 §

Besvärsrätt tillkommer den som vid ingången av taxeringsåret är ägare av fastighet liksom den som därefter, dock senast före ingången av femte året efter taxeringsåret, blivit ägare av fastigheten ävensom arrendator, vilken jämlikt avtal, ingånget efter kommunalskattelagens ikraftträdande, gentemot ägare har att ansvara för skatt för fastighetsgarantibelopp.

Vad i 107, 108, 110, 111 och 113 §§ är stadgat rörande besvär över taxering för inkomst eller förmögenhet skall i tillämpliga delar gälla jämväl beträffande besvär över allmän fastighetstaxering.

Beslut av kammarrätt eller regeringsrätten beträffande allmän fastighetstaxering skall, därest beslutet innefattar ändring av *fastighetsprövningsnämnds eller länsskatterätts* beslut, för kännedom tillställas, förutom klaganden, den som äger fastigheten, den kommun, där fastigheten är belägen, skattechefen i det län, där fastigheten är belägen, så ock, där fas-

Vad i 106, 107, 108, 110, 111 och 113 §§ är stadgat rörande besvär över taxering för inkomst eller förmögenhet skall i tillämpliga delar gälla jämväl beträffande besvär över allmän fastighetstaxering.

Beslut av kammarrätt eller regeringsrätten beträffande allmän fastighetstaxering skall, därest beslutet innefattar ändring av *fastighetstaxeringsrätts* beslut, för kännedom tillställas, förutom klaganden, den som äger fastigheten, den kommun, där fastigheten är belägen, skattechefen i det län, där fastigheten är belägen, så ock, där fastighetens ägare har sin hem-

Nuvarande lydelse

tighetens ägare har sin hemortskommun i annat län, skattechefen i det länet.

Föreslagen lydelse

ortskommun i annat län, skattechefen i det länet.

Vid sådant beslut beträffande allmän fastighetstaxering, som i 102 § första stycket sägs, skall fogas underrättelse till den skattskyldige om rätt för honom att anföra besvär enligt nämnda paragraf och om vad han därvid har att iakttaga.

169 §

Finner kammarrätt eller regeringsrätten vid prövning av besvär rörande allmän fastighetstaxering, att taxeringen verkställts på orätt ort eller underlåtit på rätt ort, må rätten, efter vederbörandes hörande, vidtaga erforderlig rättelse. Taxeringen må dock icke höjas utöver vad tidigare bestämts, om icke sådan höjning yrkats i besvären.

Beträffande skatterätts befogenhet att vidtaga åtgärd som avses i första stycket skall 105 § 2 mom. gälla i tillämpliga delar.

Beträffande fastighetstaxeringsrätts befogenhet att vidtaga åtgärd som avses i första stycket skall 105 § 2 mom. gälla i tillämpliga delar.

172 §

Utöver vad som ovan angivits skola följande bestämmelser rörande taxering för inkomst och förmögenhet äga motsvarande tillämpning eller hava avseende jämväl å allmän fastighetstaxering:

1) 13—15 §§, 16 § 2 och 3 mom. liksom 18 och 19 §§ med bestämmelser om taxeringsnämnder, riksskatteverket m. m.,

1) 14 §, 16 § 2 och 3 mom. liksom 18 och 19 §§ med vissa bestämmelser om taxeringsnämnder, riksskatteverket m. m.,

2) 46 § angående uppgifter från statlig och kommunal myndighet m. m.,

3) 47—50 §§ angående gemensamma bestämmelser rörande deklarationer och andra uppgifter, dock att samtliga ledamöter av fastighetstaxeringsnämnd, så ock konsulent för taxering av vattenfallsfastighet äga deltaga i granskningen av deklarationer och uppgifter, som avlämnats till ledning vid allmän fastighetstaxering,

3) 47—50 §§ angående gemensamma bestämmelser rörande deklarationer och andra uppgifter, dock att samtliga ledamöter av fastighetstaxeringsnämnd liksom fastighetstaxeringsombud och konsulent för fastighetstaxering äga deltaga i granskningen av deklarationer och uppgifter, som avlämnats till ledning vid allmän fastighetstaxering.

4) 123—125 §§ angående viten, samt

5) 126—128 §§ med särskilda föreskrifter.

Om fastighet innehaves av någon, som enligt 47 § kommunalskattelagen är att anse såsom ägare eller är i ägarens ställe skyldig att erlagga skatt för garantibelopp för fastigheten, gäller vad som föreskrives beträffande ägare i stället sådan innehavare.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

173 §

1 mom. Bestämmelserna i 129 § skola äga motsvarande tillämpning beträffande kostnader för allmän fastighetstaxering, varvid följande skall iakttagas.

1) Vad i 129 § 1 mom. vid 1) stadgas skall hava avseende å ersättning till ordförandena i fastighetstaxeringsnämnderna och de av länsstyrelsen förordnade ledamöterna i dessa nämnder ävensom fastighetstaxeringsombuden och konsulenterna för taxering av vattenfallsfastighet.

2) Vad i 129 § 5 mom. stadgas skall hava avseende å

de personer, som jämlikt 143 § 2 mom. inkallats av länsstyrelsen för meddelande av upplysningar,

de personer, som till sammanträde enligt 144 § 1 mom. särskilt inkallats av länsstyrelsen eller till sammanträde enligt 145 § inkallats efter länsstyrelsens medgivande,

de ordförande i fastighetstaxeringsnämnd, som på vederbörlig kallelse inställt sig till sådant sammanträde, som anges i 144 § 1 mom. eller 145 §,

de personer, som inställt sig på vederbörlig kallelse enligt 147 § tredje stycket.

2 mom. I 165 § 2 mom. omfördäld ledamot av kammarrätten åtnjuter för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, ersättning av statsmedel enligt grunder, som fastställas av Kungl. Maj:t.

3 mom. Vad i 130 § första stycket stadgas skall äga motsvarande tillämpning å kommunvald ledamot i fastighetstaxeringsnämnd.

1 mom. Av statsmedel bestridas:

1) ersättning åt ordförandena i fastighetstaxeringsnämnderna och de av länsstyrelsen förordnade ledamöterna i dessa nämnder liksom fastighetstaxeringsombuden och konsulenterna för fastighetstaxering samt

2) bidrag till kostnader, som kommun åtagit sig för särskilda anstalter för taxeringsarbetet genom tillhandahållande av tjänstemän enligt 172 § första stycket vid 1), jämfört med 16 § 2 mom., eller annorledes, om dessa anstalter finnas äga särskilt värde för det allmänna.

Länsstyrelsen meddelar beslut enligt närmare bestämmelser av Kungl. Maj:t eller, efter Kungl. Maj:ts bemyndigande, av riksskatteverket om ersättningar och bidrag som ovan sägs.

2 mom. Sakkunnig eller tolk erhåller gottgörelse av statsmedel med belopp, som bestämmes av länsstyrelsen.

I fråga om gottgörelse till sakkunnig eller tolk, som anlitats av domstol, finnas särskilda bestämmelser.

3 mom. De personer, som jämlikt 143 a § inkallats av länsstyrelsen för meddelande av upplysningar,

de personer, som enligt 144 §

Nuvarande lydelse

För inställelse vid fastighetstaxeringsnämnds sammanträden ävensom för inställelse vid sammanträden, som omförmälas i 144 § 1 mom. och 145 §, äger av landstingskommuns förvaltningsutskott utsedd ledamot av sådan nämnd åtnjuta dagtraktamente och resekostnadsersättning av landstingskommunens medel efter de för landstingsmän stadgade grunder.

Föreslagen lydelse

1 mom. första stycket sista meningen kallats till sammanträde, som i nämnda moment sägs, eller som enligt 145 § första stycket sista meningen kallats till sammanträde, som avses i nämnda stycke,

de ordförande i fastighetstaxeringsnämnd, som på vederbörlig kallelse inställt sig till sådant sammanträde, som anges i 144 § 1 mom. eller 145 §, samt de av länsstyrelsen utsedda ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd som efter kallelse inställt sig till sammanträde som anges i 145 §,

de personer, som inställt sig på vederbörlig kallelse enligt 147 § andra stycket samt

de personer som på vederbörlig kallelse deltagit i instruktionssammanträde avseende fastighetstaxering, som anordnats av riksskatteverket eller länsstyrelse,

äga att för inställelsen åtnjuta ersättning av statsmedel enligt bestämmelser som meddelas av Kungl. Maj:t.

4 mom. I 165 § 2 mom. omförmäld ledamot av kammarrätt åtnjuter för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring, ersättning av statsmedel enligt grunder som fastställas av Kungl. Maj:t.

5 mom. Av kommun valda ledamöter i fastighetstaxeringsnämnd äga, om sådant beslutas av kommunen, att av dess medel åtnjuta arvode, traktamente och resekostnadsersättning efter de grunder som föreskrivas i kommunallagen (1953:753) angående sådan gottgörelse till ledamöter i kommunala nämnder.

Bestämmelsen i första stycket skall äga motsvarande tillämpning beträffande av landstingskommuns förvaltningsutskott valda ledamöter, dock att ersättningen utgår efter de för ledamöter i landstingskommunens nämnder stadgade grunder.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Om kostnad för deltagande i arbete inom sådan arbetsgrupp, som avses i 143 § 2 mom., samt för inställelse vid sammanträde enligt 144 § 1 mom. och 145 § finnas bestämmelser i 133 § 1 mom. tredje stycket.

174 §

4 m o m. Särskild fastighetstaxeringsnämnd består av ordförande samt ytterligare lägst fyra och högst åtta ledamöter.

Ordförande och ytterligare en ledamot förordnas av länsstyrelsen i samband med förordnande om särskilda fastighetstaxeringsdistrikt.

Övriga ledamöter väljas av kommunfullmäktige. Länsstyrelsen bestämmer antalet ledamöter med hänsyn till det särskilda fastighetstaxeringsdistriktets omfattning. Består särskilt fastighetstaxeringsdistrikt av mer än en kommun, bestämmer länsstyrelsen hur många ledamöter som skola väljas inom de olika kommunerna.

Val av ledamöter i särskild fastighetstaxeringsnämnd jämte suppleanter, en för varje ledamot, skall förrättas senast den 31 december året näst före taxeringsåret. Den som därvid fört ordet har att underrätta länsstyrelsen, ordföranden i den särskilda fastighetstaxeringsnämnden och de valda om utgången av valet.

I fråga om val av ledamöter och suppleanter i särskild fastighetstaxeringsnämnd gäller 13 § i tillämpliga delar.

De bestämmelser, som enligt 13 § gälla i fråga om ledamöter och suppleanter i lokal taxeringsnämnd, skola gälla även beträffande ledamöter och suppleanter i särskild fastighetstaxeringsnämnd.

Bestämmelserna i 133 § 2 mom. äga motsvarande tillämpning på särskild fastighetstaxeringsnämnd.

Bestämmelserna i 133 § 3 mom. äga motsvarande tillämpning på särskild fastighetstaxeringsnämnd.

Bestämmelserna i det följande om taxeringsnämnd eller ordförande i taxeringsnämnd gälla även särskild fastighetstaxeringsnämnd eller ordförande i sådan fastighetstaxeringsnämnd, om ej annat föreskrives.

5 m o m. Taxeringsnämnd skall pröva hos nämnden gjord framställning om sådant särskilt angivande av värden av olika i taxeringsenhet ingående fastigheter eller delar av fastigheter som avses i 8 § sista stycket kommunalskattelagen.

5 m o m. Taxeringsnämnd skall pröva hos nämnden gjord framställning om sådant särskilt angivande av värden av olika i taxeringsenhet ingående fastigheter eller delar av fastigheter som avses i 8 § 3 mom. sista stycket kommunalskattelagen.

184 §

Bestämmelserna i 7 §, 16 § 3 mom. samt 17 och 59 §§ äga motsvarande tillämpning vid särskild fastighetstaxering.

Samtliga ledamöter i taxeringsnämnden må deltaga i granskningen av särskilda fastighetsdeklarationer samt uppgifter och andra handlingar som ingivits till ledning för den särskilda fastighetstaxeringen.

Nuvarande lydelse

För avgivande av yttrande i be-
svärs mål, som är anhängigt i *skat-
terätt*, må ordföranden rådgöra
med ledamot i taxeringsnämnden.
Ordföranden må för ändamålet
även kalla ledamöterna till sam-
manträde utan hinder av att näm-
ndens arbete i övrigt är avslutat.

Föreslagen lydelse

För avgivande av yttrande i be-
svärs mål, som är anhängigt i *fas-
tighetstaxeringsrätten*, må ordfö-
randen rådgöra med ledamot i
taxeringsnämnden. Ordföranden
må för ändamålet även kalla leda-
möterna till sammanträde utan
hinder av att nämndens arbete i
övrigt är avslutat.

185 §²

Bestämmelserna i 61 § 1, 4 och
5 mom., 62 och 64 §§ samt 151 §
tredje—femte styckena gälla i till-
lämpliga delar särskild fastighets-
taxering. *Härutöver skall iakttagas
att lokal skattemyndighet skall i
den ordning, som föreskrives av
Kungl. Maj:t eller den myndighet
som Kungl. Maj:t bestämmer, un-
derrättas om reservation, som an-
förts av annan ledamot än ordfö-
randen.*

Bestämmelserna i 61 § 1, 4 och
5 mom., 62 och 64 §§ samt 151 §
fjärde—sjunde styckena gälla i
tillämpliga delar särskild fastig-
hetstaxering.

Beslut om taxering må icke fattas av taxeringsnämnd såvida icke ord-
föranden och minst två eller, i taxeringsnämnd vars distrikt omfattar
mer än en kommun, minst tre andra ledamöter äro tillstädes. Den om-
ständigheten att ledamot av nämnden har att avträda vid behandling
av viss taxering, utgör dock ej hinder mot att beslut fattas om denna
taxering.

Annat nämndens beslut än som avses i andra stycket må fattas av
ordföranden ensam.

186 a §³

Uppkommer fråga om ny taxe-
ring av fastighet i fall då särskild
fastighetsdeklaration icke avgivits,
skall taxeringsnämnden, innan
nämnden beslutar om taxeringen,
bereda fastighetens ägare tillfälle
att yttra sig i ärendet, såvida det
ej rör enbart ändring av fastighe-
tens totala areal. Ordföranden
skall därvid underrätta ägaren om
det tilltänkta taxeringsvärdet och
däri ingående *särskilda värden* en-
ligt 10 § kommunalskattelagen
(1928: 370) samt om anledningen
till den nya taxeringen.

Uppkommer fråga om ny taxe-
ring av fastighet i fall då särskild
fastighetsdeklaration icke avgivits,
skall taxeringsnämnden, innan
nämnden beslutar om taxeringen,
bereda fastighetens ägare tillfälle
att yttra sig i ärendet, såvida det
ej rör enbart ändring av fastighe-
tens totala areal. Ordföranden skall
därvid underrätta ägaren om det
tilltänkta taxeringsvärdet och däri
ingående *delvärden* enligt 10 §
kommunalskattelagen (1928: 370)
samt om anledningen till den nya
taxeringen.

² Senaste lydelse 1972: 171.

³ Senaste lydelse 1972: 171.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Fastighetsägaren skall, på sätt som avses i första stycket, beredas tillfälle att yttra sig även då särskild fastighetsdeklaration avgivits och fråga uppkommit att åsätta taxeringsvärde med avvikelse i väsentligt hänseende från uppgift, som lämnats i deklarationen eller på annat sätt av ägaren. Ordföranden skall därvid underrätta ägaren om innebörden av den ifrågasatta avvikelsen och om de tilltänkta värdena.

189 §⁴

Den lokala skattemyndigheten skall så snart det kan ske sända underrättelse på blankett enligt fastställt formulär till den som var ägare av fastighet vid ingången av taxeringsåret samt den som där- efter blivit ägare och som hos myndigheten anmält att han önskar erhålla sådan underrättelse, om

ny taxering skett,

ny taxering icke skett i det fall särskild fastighetsdeklaration avgivits eller framställning om ny taxering gjorts,

taxeringsnämnden med avvikelse från vad som varit gällande under nästföregående taxeringsår, enligt 8 § sista stycket kommunalskattelagen fördelat taxeringsvärdet på olika fastigheter eller delar av fastigheter som ingå i taxeringsenhet eller avslagit framställning om vidtagande av sådan taxeringsåtgärd.

I underrättelsen skall lämnas upplysning om innehållet i taxeringsnämndens beslut samt, i förekommande fall, de enligt 10 § kommunalskattelagen redovisade *särskilda värden* som bestämts. Underrättelsen skall vidare innehålla upplysning om vad som skall iakttagas vid anförande av besvär över taxeringsnämndens beslut samt om skiljaktig mening som antecknats i protokoll eller annan handling.

Den lokala skattemyndigheten skall så snart det kan ske sända underrättelse på blankett enligt fastställt formulär till den som var ägare av fastighet vid ingången av taxeringsåret samt den som där- efter blivit ägare och som hos myndigheten anmält att han önskar erhålla sådan underrättelse, om ny taxering skett *eller* ny taxering icke skett i det fall särskild fastighetsdeklaration avgivits eller framställning om ny taxering gjorts.

Vidare skall den lokala skattemyndigheten så snart det kan ske sända underrättelse till sökande som begärt fördelning av taxeringsvärdet enligt 8 § 3 mom. sista stycket kommunalskattelagen (1928: 370).

I underrättelsen skall lämnas upplysning om innehållet i taxeringsnämndens beslut samt, i förekommande fall, de enligt 10 § kommunalskattelagen (1928: 370) redovisade *delvärden* som bestämts. Underrättelsen skall vidare innehålla upplysning om vad som skall iakttagas vid anförande av besvär över taxeringsnämndens beslut samt om skiljaktig mening, *reservation eller särskild mening* som antecknats i protokoll eller annan handling.

I övrigt äga bestämmelserna i 69 § 4 mom. andra stycket motsvarande tillämpning beträffande underrättelse som nu sagts.

⁴ Senaste lydelse 1972: 171.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

190 §⁵

Bestämmelserna i 156 § om rättelse av fastighetslängd och fastighetstaxeringsnämnds beslut, om inhämtande av yttrande från nämndens ordförande och om underrättelse om beslut som avser rättelse äga motsvarande tillämpning på särskild fastighetstaxering. Därvid skall vad som sägs angående fastighetsprövningsnämnd avse skatterätt. Rättelse må dock ej beslutas efter utgången av november månad under taxeringsåret, om ej anmärkning i fråga om felaktigheten gjorts dessförinnan hos den lokala skattemyndigheten.

Talan mot beslut i fråga om rättelse enligt första stycket må ej föras särskilt. Talan mot taxeringen må även i den del beslutet avser föras i den ordning som föreskrives i 191 och 195 §§.

Närmare föreskrifter om förfarandet vid rättelse enligt denna paragraf meddelas av Kungl. Maj:t.

191 §

1 m o m. Talan mot taxeringsnämnds beslut må genom besvär hos länsskatterätten föras av ägare av den fastighet beslutet rör samt av vederbörande kommun och taxeringsintendent.

Har skatterätten avgjort besvär över viss taxering, må besvär ej anföras hos skatterätten rörande samma taxering.

2 m o m. Besvären skola ha inkommit senast, från ägare den 15 augusti under taxeringsåret, från kommun den 30 september under taxeringsåret och från taxeringsintendent den 30 april året efter taxeringsåret.

Bestämmelserna i 156 § om rättelse av fastighetslängd och fastighetstaxeringsnämnds beslut, om inhämtande av yttrande från nämndens ordförande och om underrättelse om beslut som avser rättelse äga motsvarande tillämpning på särskild fastighetstaxering. Rättelse må dock ej beslutas efter utgången av november månad under taxeringsåret, om ej anmärkning i fråga om felaktigheten gjorts dessförinnan hos den lokala skattemyndigheten.

1 m o m. Talan mot taxeringsnämnds beslut må genom besvär hos fastighetstaxeringsrätten föras av ägare av den fastighet beslutet rör samt av vederbörande kommun och taxeringsintendent.

Har fastighetstaxeringsrätten avgjort besvär över viss taxering, må besvär ej anföras hos fastighetstaxeringsrätten rörande samma taxering.

Bestämmelserna i 75 § skola äga motsvarande tillämpning på besvär enligt detta moment.

2 m o m. Besvären skola ha inkommit senast, från ägare den 15 augusti under taxeringsåret och från kommun den 30 september samma år.

Taxeringsintendent äger anföras besvär intill utgången av april månad året efter taxeringsåret. Han skall inom samma tid angiva yr-

⁵ Senaste lydelse 1972: 171.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

kanden och grunder för besvärstalan, om ej med hänsyn till utredningens vidlyftighet eller andra synnerliga skäl fastighetstaxeringsrätten medgiver anstånd.

Inkomna besvär från ägare av fastighet efter den enligt första stycket för ägaren gällande besvärstiden men före utgången av april månad efter taxeringsåret, får fastighetstaxeringsrätten pröva besvären om taxeringsintendenten helt eller delvis biträder besvären i sak.

VII. Om besvär över skatterätts och kammarrätts beslut

VII. Om besvär över fastighetstaxeringsrätts och kammarrätts beslut

193 §

Bestämmelserna i 164 § om besvär över *fastighetsprövningsnämnds* beslut äga motsvarande tillämpning på särskild fastighetstaxering. Därvid skall vad som sägs om *fastighetsprövningsnämnd* avse *skatterätt*.

Bestämmelserna i 164 § om besvär över *fastighetstaxeringsrätts* beslut rörande *allmän fastighetstaxering* äga motsvarande tillämpning på särskild fastighetstaxering.

Bestämmelserna i 165 § äga motsvarande tillämpning på kammarrätts handläggning av mål angående särskild fastighetstaxering och därmed sammanhängande frågor.

195 §

2 m o m. Den som enligt 191 § 1 mom. äger föra talan mot taxeringsnämnds beslut må i särskild ordning anföra besvär,

- 1) om fastighet genom förbiseende icke blivit taxerad,
- 2) om taxering ägt rum av annan egendom än *som enligt 4 § tredje stycket kommunalskattelagen är att hänföra till fastighet*,
- 3) om fastighet upptagits såsom skattepliktig fastän den är undantagen från skatteplikt, eller undantagits från skatteplikt, trots att så icke bort ske,
- 4) om fastighet taxerats på mer än en ort eller eljest taxerats i fall, där taxering av fastigheten icke bort äga rum,
- 5) om taxeringsbeslut beträffande fastigheten blivit oriktigt på grund av felräkning, misskrivning eller annat uppenbart förbiseende,
- 6) om eljest sådana omständigheter föreligga, som bort föranleda väsentligt annorlunda taxering, och särskilda skäl föreligga för prövning av besvären,
- 7) om underrättelse som avses i 189 § haft felaktigt innehåll.

Nuvarande lydelse

3 m o m. Besvär enligt denna paragraf prövas av *länsskatterätten*. Har taxeringen prövats av *länsskatterätten*, skall kammarrätt pröva målet. Har taxeringen prövats av *kammarrätten* eller *regeringsrätten*, skall *regeringsrätten* pröva målet.

Regeringsrätten och *kammarrätten* må, om besvär enligt denna paragraf finnas böra upptagas till prövning, förordna att målet skall upptagas och vidare handläggas av *länsskatterätt*.

5 m o m. Anföras besvär i särskild ordning hos *länsskatterätt*, äger 75 § motsvarande tillämpning.

Föreslagen lydelse

3 m o m. Besvär enligt denna paragraf prövas av *fastighetstaxeringsrätten*. Har taxeringen prövats av *fastighetstaxeringsrätten*, skall kammarrätt pröva målet. Har taxeringen prövats av *kammarrätt* eller *regeringsrätten*, skall *regeringsrätten* pröva målet.

Regeringsrätten och *kammarrätten* må, om besvär enligt denna paragraf finnas böra upptagas till prövning, förordna att målet skall upptagas och vidare handläggas av *fastighetstaxeringsrätt*.

5 m o m. Anföras besvär i särskild ordning hos *fastighetstaxeringsrätt*, äger 75 § motsvarande tillämpning.

197 §⁶

Om efter taxeringsårets utgång fastighets taxeringsvärde med anledning av anförda besvär ändras eller taxeringsvärde åsättes fastighet, som ej blivit taxerad, har *skatterätten* att efter anmälan av taxeringsintendent vidtaga däremot svarande åtgärder för efterföljande år under taxeringsperioden, om ej beträffande fastigheten sådant förhållande inträffat som enligt 13 § 1 mom. kommunalskattelagen bör föranleda ny taxering av fastigheten.

Sådan anmälan hos *skatterätten* må jämväl göras av fastighetens ägare eller, om besvären anförts av annan än ägaren, av denne.

Om efter taxeringsårets utgång fastighets taxeringsvärde med anledning av anförda besvär ändras eller taxeringsvärde åsättes fastighet, som ej blivit taxerad, har *fastighetstaxeringsrätten* att efter anmälan av taxeringsintendent vidtaga däremot svarande åtgärder för efterföljande år under taxeringsperioden, om ej beträffande fastigheten sådant förhållande inträffat som enligt 13 § 1 mom. kommunalskattelagen bör föranleda ny taxering av fastigheten.

Sådan anmälan hos *fastighetstaxeringsrätten* må jämväl göras av fastighetens ägare eller, om besvären anförts av annan än ägaren, av denne.

200 §

Om fastighet innehaves av någon, som enligt 47 § kommunalskattelagen är att anse såsom ägare eller är i ägarens ställe skyldig att erlagga skatt för garantibelopp för fastigheten, gäller vad som föreskrives beträffande ägare i stället sådan innehavare.

Bestämmelserna i denna förordning om taxeringsnämndernas verksamhet beträffande taxeringen för inkomst och förmögenhet samt

Bestämmelserna i denna förordning om taxeringsnämndernas verksamhet beträffande taxeringen för inkomst och förmögenhet samt

• Senaste lydelse 1972: 171.

Nuvarande lydelse

för sådan taxering meddelade gemensamma bestämmelser om deklarationer och andra uppgifter liksom föreskrifterna om riksskatteverket, de särskilda föreskrifterna om viten i 123—125 §§ och om kostnader för taxeringsarbetet i 129 §, 130 § och 173 § 2 mom. äga motsvarande tillämpning i fråga om handhavandet av särskild fastighetstaxering i den mån ej annat föreskrivits.

Ledamot av kammarrätten åtnjuter för tid, varunder han varit inkallad till tjänstgöring enligt 193 § andra stycket, ersättning av statsmedel enligt grunder, som fastställas av Kungl. Maj:t.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1974 och tillämpas första gången, i fråga om bestämmelser som avser allmän fastighetstaxering, vid 1975 års allmänna fastighetstaxering och i övrigt vid 1976 års årliga taxering; dock att äldre bestämmelser om länsskatterätts befattning med mål om fastighetstaxering skall fr. o. m. den 1 juli 1975 avse fastighetstaxeringsrätt.

Äldre bestämmelser tillämpas vid 1975 års taxering för inkomst och förmögenhet och vid eftertaxering för år 1975 eller tidigare år.

Föreslagen lydelse

för sådan taxering meddelade gemensamma bestämmelser om deklarationer och andra uppgifter liksom föreskrifterna om riksskatteverket, de särskilda föreskrifterna om viten i 123—125 §§ och om kostnader för taxeringsarbetet i 129 och 130 §§ äga motsvarande tillämpning i fråga om handhavandet av särskild fastighetstaxering i den mån ej annat föreskrivits.

9 Förslag till**Lag om ändring i förvaltningsprocesslagen (1971: 291)**

Härigenom förordnas, att 1, 9, 27 och 33 §§ förvaltningsprocesslagen (1971: 291) skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Denna lag gäller rättskipning i regeringsrätten, kammarrätt, skatterätt och länsrätt.

*Föreslagen lydelse***1 §**

Denna lag gäller rättskipning i regeringsrätten, kammarrätt, skatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* och länsrätt.

9 §

Förfarandet är skriftligt.

I handläggningen får ingå muntlig förhandling beträffande viss fråga, när det kan antagas vara till fördel för utredningen.

I kammarrätt, skatterätt och länsrätt skall muntlig förhandling hållas, om enskild som för talan i målet begär det samt förhandlingen ej är obehövlig och ej heller särskilda skäl talar mot det.

I kammarrätt, skatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* och länsrätt skall muntlig förhandling hållas, om enskild som för talan i målet begär det samt förhandlingen ej är obehövlig och ej heller särskilda skäl talar mot det.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

27 §

Finner skatterätt eller länsrätt att förhör med vittne eller sakkunnig lämpligen bör hållas av annan skatterätt eller länsrätt, får rätten efter samråd med denna besluta härom.

Finner skatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* eller länsrätt att förhör med vittne eller sakkunnig lämpligen bör hållas av annan skatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* eller länsrätt, får rätten efter samråd med denna besluta härom.

I fråga om bevisupptagning enligt första stycket gäller 35 kap. 10 och 11 §§ rättegångsbalken i tillämpliga delar.

33 §

Mot skatterätts och länsrätts beslut föres talan hos kammarrätt. Mot kammarrätts beslut föres talan hos regeringsrätten. Talan föres genom besvär.

Mot skatterätts, *fastighetstaxeringsrätts* och länsrätts beslut föres talan hos kammarrätt. Mot kammarrätts beslut föres talan hos regeringsrätten. Talan föres genom besvär.

Talan får föras av den som beslutet angår, om det gått honom emot.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1975.

10 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1971: 52) om skatterätt och länsrätt

Härigenom förordnas i fråga om lagen om skatterätt och länsrätt (1971: 52),

dels att rubriken till lagen samt 1—3 och 5—14 §§ skall ha nedan angivna lydelse,

dels att i lagen skall införas en ny paragraf, 9 a §, av nedan angivna lydelse.

Lag

om skatterätt, fastighetstaxeringsrätt och länsrätt

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

I varje län finns en länsskatterätt och en länsrätt. För hela landet finns en mellankommunal skatterätt.

I varje län finns en länsskatterätt, *en fastighetstaxeringsrätt* och en länsrätt. För hela landet finns en mellankommunal skatterätt.

2 §

Länsskatterätt och länsrätt har sitt kansli i länsstyrelsen. Den mel-

Länsskatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* och länsrätt har sitt kansli

Nuvarande lydelse

länkommunala skatterätten har sitt kansli i riksskatteverket.

Skatterätt och länsrätt sammanträder på den ort där den har sitt kansli. När det föreligger särskilda skäl, får rätten sammanträda på annan ort.

Föreslagen lydelse

i länsstyrelsen. Den mellankommunala skatterätten har sitt kansli i riksskatteverket.

Skatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* och länsrätt sammanträder på den ort där den har sitt kansli. När det föreligger särskilda skäl, får rätten sammanträda på annan ort.

3 §

Vid skatterätt handlägges mål enligt skatte-, taxerings-, uppbörds- och folkbokföringsförfattningarna i den utsträckning som är föreskrivet i dessa författningar.

Vid fastighetstaxeringsrätt handlägges mål om fastighetstaxering enligt vad därom är särskilt föreskrivet samt mål om uppdelning av taxeringsvärde enligt 8 § 3 mom. kommunalskattelagen (1928: 370).

5 §

Skatterätt och länsrätt består av ordförande och nämndemän, om ej annat följer av 6 §. Rätten är domför med ordförande och tre nämndemän. Fler än fyra nämndemän får ej tjänstgöra i rätten.

Fastighetstaxeringsrätt består av ordförande, värderingstekniska ledamöter och nämndemän, om ej annat följer av 6 §. Rätten är domför med ordföranden och tre andra ledamöter, varav minst en värderingsteknisk ledamot och minst två nämndemän. Fler än fyra ledamöter, utöver ordföranden, får ej tjänstgöra i rätten. Sammanträde med samtliga ledamöter får dock hållas för överläggning rörande de värderingsgrunder som avses skola tillämpas.

Konungen bestämmer hur många nämndemän som skall finnas i varje län för tjänstgöring i länsskatterätt och länsrätt samt vid den mellankommunala skatterätten.

Konungen bestämmer hur många nämndemän som skall finnas i varje län för tjänstgöring i länsskatterätt och länsrätt samt vid den mellankommunala skatterätten. Konungen bestämmer också hur många värderingstekniska ledamöter och nämndemän som skall finnas i varje län för tjänstgöring i fastighetstaxeringsrätt.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Skatterätt och länsrätt är domför utan nämndemän

Skatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* och länsrätt är domför med ordföranden ensam

1. när åtgärd som avser endast måls beredande vidtages,
2. vid sådant förhör med vittne eller sakkunnig som begärts av annan skatterätt eller länsrätt,
3. vid beslut som avser endast rättelse av felräkning, felskrivning eller annat uppenbart förbiseende,
4. vid beslut att tills vidare återkalla körkort eller turistkörkort eller att tills vidare vägra godkännande av utländskt körkort, när det är uppenbart att sådant beslut bör meddelas,
5. vid annat beslut som ej innefattar slutligt avgörande av mål,
6. vid avgörande av mål i vilket saken är uppenbar.

Om det ej är påkallat av särskild anledning att målet prövas av fullsuttan rätt, är skatterätt och länsrätt domför utan nämndemän vid beslut som ej innefattar prövning av målet i sak.

Om det ej är påkallat av särskild anledning att målet prövas av fullsuttan rätt, är skatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* och länsrätt domför med ordföranden ensam vid beslut som ej innefattar prövning av målet i sak.

Vad som sägs i andra stycket gäller även vid avgörande av

1. mål om utdömande av vite,
2. mål om handräckning vid taxeringsrevision, handlings undantagande från taxeringsrevision och befrielse från skyldighet att lämna kontrolluppgift enligt taxeringsförordningen (1956: 623),
3. mål om omhändertagande för utredning enligt 30 § barnavårdslagen (1960: 97),
4. mål enligt uppbörds- och folkbokföringsförfattningarna med undantag av mål om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt.

4. mål enligt uppbörds- och folkbokföringsförfattningarna med undantag av mål om arbetsgivares ansvarighet för arbetstagares skatt,
5. mål om uppdelning av taxeringsvärde enligt 8 § 3 mom. sista stycket kommunalskattelagen (1928: 370).

7 §

I länsskatterätt och länsrätt finns en eller flera ordförande vilka innehar tjänst vid länsstyrelsen. Sådan tjänst tillsättes av Konungen. I den mellankommunala skatterätten finns en eller flera ordförande vilka förordnas av Konungen för viss tid.

I länsskatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* och länsrätt finns en eller flera ordförande vilka innehar tjänst vid länsstyrelsen. Sådan tjänst tillsättes av Konungen. I den mellankommunala skatterätten finns en eller flera ordförande vilka förordnas av Konungen för viss tid.

Nuvarande lydelse

Om beviljande av ledighet och förordnande av vikarie för ordförande i skatterätt och länsrätt meddelas bestämmelser av Konungen.

Ordförande i skatterätt och länsrätt skall vara lagfaren. Ordförande och föredragande i *skatterätt och länsrätt* skall vara svensk medborgare. Den som är omyndig eller i konkurstillstånd får ej tjänstgöra som ordförande eller föredragande.

Föreslagen lydelse

Om beviljande av ledighet och förordnande av vikarie för ordförande i skatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* och länsrätt meddelas bestämmelser av Konungen.

Ordförande i skatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* och länsrätt skall vara lagfaren. Ordförande och föredragande i *sådan rätt* skall vara svensk medborgare. Den som är omyndig eller i konkurstillstånd får ej tjänstgöra som ordförande eller föredragande.

8 §

Nämndeman i länsskatterätt och länsrätt utses genom val. *Valet* förrättas av landstinget eller, om i länet finns kommun som ej ingår i landstingskommun, av landstinget och kommunfullmäktige med den fördelning dem emellan som länsstyrelsen bestämmer efter befolkningstalen. I Gotlands län förrättas *valet* av kommunfullmäktige i Gotlands kommun.

Nämndeman i länsskatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* och länsrätt utses genom val. *Val* förrättas av landstinget eller, om i länet finns kommun som ej ingår i landstingskommun, av landstinget och kommunfullmäktige med den fördelning dem emellan som länsstyrelsen bestämmer efter befolkningstalen. I Gotlands län förrättas *val* av kommunfullmäktige i Gotlands kommun.

Nämndeman i den mellankommunala skatterätten förordnas av Konungen.

Värderingsteknisk ledamot i fastighetstaxeringsrätt förordnas av länsstyrelsen.

9 §

Valbar till nämndeman i länsskatterätt och länsrätt är myndig svensk medborgare, som är mantalsskriven och bosatt inom länet och ej har fyllt sjuttio år. Till nämndeman i den mellankommunala skatterätten får utses endast myndig svensk medborgare, som ej har fyllt sjuttio år.

Valbar till nämndeman i länsskatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* och länsrätt är myndig svensk medborgare, som är mantalsskriven och bosatt inom länet och ej har fyllt sjuttio år. Till nämndeman i den mellankommunala skatterätten får utses endast myndig svensk medborgare, som ej har fyllt sjuttio år.

Tjänsteman vid länsstyrelse, länsnykterhetsnämnd eller under länsstyrelse lydande myndighet, länsläkare, biträdande länsläkare, socialvårds-konsulent, lagfaren domare, åklagare eller advokat eller annan som har till yrke att föra andras talan inför rätta får ej vara nämndeman.

Den som har fyllt sextio år eller uppger annat giltigt hinder är ej skyldig att mottaga uppdrag som nämndeman. Den som har avgått som nämndeman är ej skyldig att mottaga nytt uppdrag förrän efter sex år.

Rätten prövar självmant den valdes behörighet.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 a §

Värderingsteknisk ledamot i fastighetstaxeringsrätt skall vara myndig svensk medborgare och ha sakkunskap i fråga om fastighetsvärdering. Bland de värderingstekniska ledamöterna skall finnas företräd för sådan sakkunskap beträffande olika slag av fastigheter.

Bestämmelsen i 9 § andra stycket skall äga motsvarande tillämpning beträffande värderingsteknisk ledamot.

10 §

Nämndeman utses för sex år men får avgå efter två år. Om nämndeman visar giltigt hinder, får skatterätt eller länsrätt entlediga honom tidigare. Den som har fyllt sextio år har rätt att frånträda uppdraget. Upphör nämndeman att vara valbar eller behörig, förfaller uppdraget.

Nämndeman i skatterätt och länsrätt utses för sex år men får avgå efter två år. Om nämndeman i sådan rätt visar giltigt hinder, får rätten entlediga honom tidigare. Den som har fyllt sextio år har rätt att frånträda uppdraget. Upphör nämndeman att vara valbar eller behörig, förfaller uppdraget.

Vad i första stycket sägs skall äga motsvarande tillämpning beträffande nämndeman i fastighetstaxeringsrätt, dock att sådan nämndeman utses för tiden från och med den 1 juli det år, då allmän fastighetstaxering äger rum, till och med den 30 juni det år då sådan taxering sker nästa gång.

Värderingsteknisk ledamot i fastighetstaxeringsrätt förordnas för tid som sägs i andra stycket.

När ledighet uppkommer, utses ny nämndeman för återstående tid.

När ledighet uppkommer, utses ny nämndeman eller förordnas ny värderingsteknisk ledamot för den tid som i vartdera fallet återstår.

11 §

Ledamot och föredragande i skatterätt och länsrätt skall ha avlagt domared eller försäkran enligt 4 kap. 11 § rättegångsbalken.

Ledamot och föredragande i skatterätt, fastighetstaxeringsrätt och länsrätt skall ha avlagt domared eller försäkran enligt 4 kap. 11 § rättegångsbalken.

12 §

De som står i sådant förhållande till varandra som sägs i 4 kap.

De som står i sådant förhållande till varandra som sägs i 4 kap.

Nuvarande lydelse

12 § rättegångsbalken får ej samtidigt tjänstgöra som ledamöter i skatterätt eller länsrätt.

Föreslagen lydelse

12 § rättegångsbalken får ej samtidigt tjänstgöra som ledamöter i skatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* eller länsrätt.

13 §

I fråga om omröstning i skatterätt och länsrätt gäller bestämmelserna i 16 och 29 kap. rättegångsbalken om omröstning i domstol med endast lagfarna ledamöter. Ordföranden säger först sin mening.

I fråga om omröstning i skatterätt, *fastighetstaxeringsrätt* och länsrätt gäller bestämmelserna i 16 och 29 kap. rättegångsbalken om omröstning i domstol med endast lagfarna ledamöter. Ordföranden säger först sin mening.

14 §

Konungen meddelar ytterligare föreskrifter om skatterätts och länsrätts organisation och verksamhet.

Konungen meddelar ytterligare föreskrifter om skatterätts, *fastighetstaxeringsrätts* och länsrätts organisation och verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1975, dock att lagen skall gälla redan dessförinnan i fråga om åtgärder som erfordras för lagens tillämpning efter ikraftträdandet.

Motionerna

Med anledning av propositionen har väckts följande motioner, nämligen

1973: 2173 av herr Adolfsson (m) vari hemställs

att riksdagen med avslag på prop. 1973: 162 såvitt avser ändrade regler för taxering av skogsmark och växande skog, hos Kungl. Maj:t anhåller om utredning i syfte att möjliggöra en övergång till taxering av jordbruksfastighet efter avkastningsvärdeprincipen;

1973: 2174 av herr Brundin m. fl. (m) vari hemställs

1. att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer, att Kungl. Maj:t förelägger riksdagen förslag om justeringar i gällande skatteskalor med hänsyn till penningvärdeförsämringen så att dessa nya skalor kan gälla senast från den tidpunkt då den nya fastighetstaxeringen slår igenom i beskattningen,

2. att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer, att Kungl. Maj:t förelägger riksdagen förslag om justering av garantibelopp och schablonmetod så att någon skärpning av fastighetsbeskattningen inte inträffar på grund av de höjda taxeringsvärdena,

3. att riksdagen beslutar att som grund för fastighetstaxeringen skall ligga det genomsnittliga marknadsvärdet under perioden 1968—1973,

4. att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om förnyad utredning om fastighetsbegreppet,

5. att riksdagen uttalar, att stor försiktighet skall iakttagas vid fastställandet av nya taxeringsvärden för att svåra ekonomiska konsekvenser för den enskilde skall kunna undvikas;

1973: 2175 av herr Josefson m. fl. (c, fp, m) vari hemställs

att riksdagen vid sin behandling av prop. 1973: 162

1. hos Kungl. Maj:t anholder att vid riksskatteverkets anvisningsarbete hänsyn tas till bristerna i prisstatistiken för jordbruksfastigheter och att överläggning äger rum med jordbrukets organisationer innan anvisningarna fastställs,

2. hos Kungl. Maj:t anholder om utredning och förslag angående prisstatistiken i god tid före nästa allmänna fastighetstaxering,

3. som sin mening uttalar att skogsvärdenivån fastställs efter ingående skälighetsprövning, varvid samråd sker med jord- och skogsbrukets organisationer för upprättande av värdetabeller för skog,

4. beslutar anta följande lydelse av inledningen till punkt C 5 i skogsvärderingsinstruktionen:

Taxeringen av skogsmark och växande skog skall grunda sig på de uppgifter som lämnats i fastighetsdeklaration. Föreligger behov av ytterligare uppgifter, skall sådana lämnas av fastighetsägaren. Fastighetsägaren är skyldig att i fastighetsdeklarationen ange för taxeringen erforderliga uppgifter ur skogsuppskattningshandlingar, som han innehar.

5. beslutar anta följande lydelse av punkt 3 sjunde stycket sjätte meningen av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen:

Detta avskrivningsunderlag får jämkas om den del av fastighetens anskaffningskostnad som anses belöpa på byggnaderna jämte nyss angivna tillgångar visas mera avsevärt över- eller understiga värdet av dessa.

6. beslutar att komplettera 167 § 1 mom. taxeringsförordningen med ett andra stycke av följande lydelse:

Samma besvärsmått tillkommer ägare av fastighet, som icke skolat erhålla underrättelse som i första stycket sägs, om ägaren gör sannolikt att underrättelse enligt 152 § andra stycket på grund av ägarens bortovaro eller sjukdom eller av annan anledning icke kommit ägare till handa före utgången av februari månad under taxeringsåret.

1973: 2176 av herr Norrby i Åkersberga (fp) vari hemställs

att riksdagen vid behandlingen av prop. 1973: 162 beslutar uttala

1. att fastigheter i Stockholms läns skärgård bör taxeras i gemensamt fastighetstaxeringsdistrikt samt

2. att konsekvenserna för marknadsvärde och avkastningsvärde av den fysiska riksplaneringen och därav föranledd lagstiftning särskilt skall beaktas vid den allmänna fastighetstaxeringen;

1973: 2177 av fru Sundberg m. fl. (m) vari hemställs

att riksdagen anhåller att Kungl. Maj:t anmodar riksskatteverket att vid utformningen av anvisningar för värdering av skogsmark beakta vad i motionen anförts angående värdering av skogsmark för vilken avverkningsförbud råder.

I detta sammanhang behandlas också den vid riksdagens början väckta motionen

1973: 382 av herr Hedin m. fl. (m) vari hemställs

att riksdagen beslutar

1. att möjlighet till minskning av taxeringsvärde bör införas för det fall att genom renovering i stället för rivning och nybyggnad en fastighets exploateringsvärde ej utnyttjats,

2. att vid fastighetstaxering betydligt större hänsyn än nu bör tas till s. k. kulturhus,

3. att vederbörande utskott utarbetar erforderlig lagtext.

Skrivelse

Till utskottet har ingivits en skrivelse från Lantbrukets skattedelegation med anledning av prop. 1973: 162.

Utskottet

I propositionen föreslås nya regler inför 1975 års allmänna fastighetstaxering. Ett huvudsyfte har därvid varit att förbättra metoderna för värderingen av fastigheterna. Vidare har eftersträfvats sådana uppgifter från fastighetstaxeringen som kan få en så vid användning som möjligt inom olika områden av beskattningen.

Det fastighetsbegrepp som används inom civilrätten och definieras i jordabalken skall, där annat inte särskilt föreskrivs, i princip tillämpas även inom skatterätten.

Underlaget för fastighetstaxeringen blir i allt väsentligt detsamma som tidigare. För att bibehålla ett såvitt möjligt oförändrat underlag för beräkning av garantibeloppet, som ingår vid beräkningen av inkomst för kommunal beskattning, kommer emellertid s. k. industritillbehör — som hittills i stor utsträckning behandlats som lös egendom i skatterätten — att vara befriade från skatteplikt.

Även reglerna om taxeringsenhet — särskilt då det gäller samfälligheter — och om beskattningsnatur moderniseras med hänsyn till ny

civilrättslig lagstiftning om fastighetsbildning m. m. Detta innebär dock ingen förändring av underlaget för fastighetstaxeringen.

Nya materiella regler för fastighetstaxeringen föreslås i ytterligare åtskilliga avseenden. Marknadsvärdet skall vara värderingsgrund vid taxeringen av fastigheter av alla typer. Taxeringsvärdet skall motsvara 75 % av marknadsvärdet. De nya värderingsreglerna avser främst jordbruksfastigheterna. För dessa skall i fortsättningen redovisas ett byggnadsvärde. Detta skall beräknas enligt den s. k. mervärdeprincipen liksom f. n. sker vid taxeringen av annan fastighet. Skogen och skogsmarken föreslås bli taxerad enligt en moderniserad avkastningsmetod, som regleras i en ny skogsvärderingsinstruktion. Delvärdena för jordbruksfastighet blir — förutom byggnadsvärde och skogsbruksvärde — jordbruksvärde, värde av övrig mark, värde av särskilda tillgångar och övervärde. Inom delvärdena kan särskilda delposter redovisas. Inom byggnadsvärdet skall sålunda särredovisas värdet av ägares och arrendators bostadsbyggnader, av ekonomibyggnader och av s. k. överbyggnader. För den närmare utformningen av värderingsmetoder och värderingsförfarandet skall riksskatteverket lämna anvisningar.

Åtskilliga organisatoriska ändringar föreslås för fastighetstaxeringen. I första instans skall förutom lokala fastighetstaxeringsnämnder för taxeringen av svårbedömbara fastigheter finnas gemensamma fastighets-taxeringsnämnder i varje län. Till dessa nämnder skall knytas konsulenter för fastighetstaxeringen. En ny prövningsinstans, fastighetstaxeringsrätten, föreslås bli inrättad. Fastighetstaxeringsrätten skall vara knuten till länsstyrelsernas förvaltningsavdelning och bestå av ordförande, nämndemän och värderingstekniska ledamöter. En särskild tjänst för en fastighetstaxeringsspecialist skall kunna inrättas vid länsstyrelserna.

Förberedelserna för den allmänna fastighetstaxeringen tidigareläggs. På våren året före taxeringen skall riksskatteverket meddela preliminära anvisningar, vilka därefter testas inom länet bl. a. lokalt i arbetsgrupper inom fastighetstaxeringsnämnderna. Underrättelseförfarandet förbättras, och de ordinarie besvärstiderna för fastighetsägare och kommun förlängs. Även möjligheterna till extraordinär besvärsrätt utvidgas.

Nuvarande s. k. proportioneringsregel för beräkning av avskrivningsunderlag för byggnader vid jordbruksbeskattningen ersätts med en ny sådan regel, grundad på det vid fastighetstaxeringen fastställda byggnadsvärdet.

Som konsekvens av definitionen av fastighetsbegreppet föreslås särskilda värderingsregler för industritillbehör på kapitalbeskattningens område.

Utskottet, som i princip ansluter sig till de i propositionen framlagda förslagen, behandlar i det följande endast de förslag i propositionen, som föranlett yrkanden om ändringar i motioner eller i den till utskottet ingivna skrivelsen från Lantbrukets skattedelegation.

Fastighetsbegreppet

I motionen 1973: 2174 yrkas att en ny utredning skall verkställas om fastighetsbegreppet. Enligt motionärernas mening bör fastighetsbegreppet inför den allmänna fastighetstaxering, som skall ske efter 1975 års taxering, anpassas efter tillgångsgrupperingarna i rörelse- och jordbruksavskrivningsreglerna i enlighet med utredningens om det skatterättsliga fastighetsbegreppet förslag. Motionärerna anser att förslaget i propositionen tillgodoser garantibeskattningen i onödigt hög grad. I stället borde man inrikta sig på att skapa ett fastighetsbegrepp som är användbart också för andra och viktigare ändamål, bl. a. en riktig värdering av tillgångarna vid inkomst- och förmögenhetsbeskattningen.

Utskottet anser att några väsentliga fördelar knappast står att vinna från redovisnings- och inkomsttaxeringssynpunkt, om man anpassar fastighetsbegreppet till tillgångsgrupperingarna i avskrivningsreglerna. Det skatterättsliga fastighetsbegreppet bör innefatta en hög grad av kontinuitet, vilket avskrivningsreglerna inte gör. Samordning föreligger f. n. inte mellan fastighetsbegreppet och avskrivningsreglerna, vilket inte torde ha medfört några särskilda svårigheter vid inkomsttaxeringen eller från bokföringsteknisk synpunkt. För fastighetstaxeringen torde det vara i det närmaste ogörligt att saluvärdera de byggnadsskal och byggnadsstommar som skulle utgöra byggnad enligt det fastighetsbegrepp som förordas i motionen. Något statistiskt underlag för en sådan värdering finns inte och torde knappast kunna tillskapas. Det torde inte heller vara möjligt att tillskapa ett enhetligt fastighetsbegrepp för hela skatterätten. Förslaget i propositionen om fastighetsbegreppet grundar sig på omfattande förarbeten. Vissa modifikationer har föreslagits för fastighetstaxeringens och kapitalbeskattnings del till följd av det föreslagna fastighetsbegreppet. Detta skall inte träda i kraft förrän tidigast den 1 januari 1975. Som påpekats i propositionen finns det därför god tid att överväga de ytterligare modifikationer av fastighetsbegreppet inom vissa andra områden av skatterätten som kan behövas. Sådana områden överses f. n. av företagsskatteberedningen, realisationsvinstkommittén, bostadsskattekommittén och mervärdeskatteutredningen. Med det anförda avstyrker utskottet motionen 1973: 2174 i denna del.

Allmänna värderingsregler m. m.

I propositionen föreslås att den nuvarande termen allmänt saluvärde skall ersättas med det innehållsmässigt identiska begreppet marknadsvärde. Marknadsvärdet skall vara värderingsgrund för alla fastighetstyper och skall beräknas i första hand enligt ortsprismetoden och i andra hand enligt avkastningsmetoden eller en produktionskostnadsmetod. Taxeringsvärdenivån skall vara 75 % av marknadsvärdenivån vid ingången av året före taxeringsåret i enlighet med de närmare föreskrifter

riksskatteverket meddelar. Departementschefen framhåller att det ideala tillståndet vore att taxeringsvärdet helt motsvarade marknadsvärdet. Av säkerhetsskäl behövs emellertid en säkerhetsmarginal. Som sådan fungerar en 75-procentig taxeringsvärdenivå och anknytningen till år för bestämmande av marknadsvärdenivån. Denna måste av delvis statistiskt-tekniska skäl beräknas på marknadsvärdena ett à två år före taxeringen. För bestämmande av marknadsvärdenivån bör normalt de statistiska medeltalen för priserna under hela andra året före taxeringsåret användas. Om någon klart urskiljbar trend förekommer under senare hälften av det andra året före taxeringsåret bör denna trend beaktas vid nivåsättningen.

I motionen 1973: 2175 yrkas att riksskatteverket vid utarbetandet av anvisningarna skall beakta bristerna i fastighetsprisstatistiken, och överlägga med jordbruksorganisationerna innan anvisningarna fastställs. I samma motion yrkas vidare att en särskild utredning angående prisstatistiken skall företas och att förslag i ämnet skall lämnas i god tid före nästa allmänna fastighetstaxering. Skälen för yrkandena i motionen om fastighetsprisstatistiken för jordbruksfastigheter är främst att antalet köp av sådana fastigheter, som enligt statistiska centralbyråns utgallringsnormer f. n. kommer att ingå i statistiken — omkring 2 000 köp per år — är för litet och att dessa köp dessutom inte är representativa. Motsvarande synpunkter framförs i den till utskottet ingivna skrivelsen från Lantbrukets skattedelegation.

Ortsprisinivån skall enligt förslaget i propositionen liksom f. n. vara den grundläggande värderingsmetoden. Frågor om fastighetsprisstatistiken är därför väsentliga då det gäller fastighetstaxeringen. Allmänt sett anknyts taxeringsvärdenivån i fråga om jordbruksfastigheterna till marknadsvärdenivån för de 2 000 försäljningar av jordbruksfastigheter som utgallrats under det sista år som man av tekniska skäl kan grunda marknadsvärdenivån på. Emellertid kommer vid 1975 års taxering motsvarande köp under åren 1970—1972 att ligga till grund för analyser av marknadsvärdenivån. Då det gäller att fastställa värdena för fastigheter och fastighetstyper av olika storlek och med olika godhetsgrad på marken, med skilda bebyggelseformer, byggnadsstorlekar m. m. kommer de utgallrade köpen för åren 1970—1973 att direkt ligga till grund för bedömningarna. 1970—1972 års köp räknas därvid först upp till 1973 års prisinivå varefter en analys sker av de olika prispåverkande komponenterna vid fastighetsförsäljningarna som kan tillgodoföras i samband med värderingsanvisningarna. Till grund för dessa ligger således omkring 8 000 köp, vilket från rent statistiska synpunkter får anses vara tillräckligt. Av dessa köp har lantbruksnämnderna vidare inventerat 5 000 inför 1975 års taxering.

För att förbättra representativiteten i statistikmaterialet yrkas i motionen att släktköp skall ingå i detta men att tillskottsköp däremot skall

undantas därifrån. Dessa frågor har behandlats ingående i propositionen. Med marknadsvärde avser man priset på en öppen marknad. Släktköpen beaktas inte i några andra sammanhang för bestämning av marknadsvärdet. Priserna vid de fria köpen ligger ca 50 % över priserna vid släktköpen. I propositionen har med hänsyn härtill klar ställning tagits mot att låta släktköpen ingå i fastighetsprisstatistiken. Man har vidare uppmärksammat de särskilda frågeställningar som kan föreligga vid utnyttjandet av tillskottsköpen i prisstatistiken och funnit att tillskottsköpen bör ingå i fastighetsprisstatistiken med särskilda hänsynstaganden i vissa fall. Bl. a. har framhållits att samordningen mellan de olika delvärdena vid 1975 års taxering kommer att göra det nödvändigt med vissa reduktioner av markvärdena.

Den reduktion av markvärdena som nyss nämnts torde komma att uppgå till 10—20 %. Vid kommande arbete med prisstatistiken skall materialet i detta avseende analyseras ytterligare. I propositionen uttalas att de tillämplande myndigheterna, i första hand riksskatteverket och statistiska centralbyrån, bör utarbeta och förfina prisstatistiken så att riktiga och rättvisa taxeringsvärden kan åsättas. Utskottet ansluter sig till vad som sålunda anförts i propositionen. Detta innebär bl. a. att man vid den kommande omarbetningen av statistiken utnyttjar den möjlighet till förbättring av statistiken som särskiljandet av byggnadsvärden samt klassificering av åker och byggnader medför. Statistiken utökas vidare att omfatta förvärv av del av fastighet och obebyggd fastighet. Utskottet avstyrker med hänvisning till det anförda de yrkanden i motionen som avser fastighetsprisstatistiken.

Enligt motionärernas mening bör riksskatteverket överlägga med jordbrukets organisationer, innan verket fastställer sina anvisningar. Riksskatteverkets förberedelsearbete inför 1975 års taxering i fråga om bl. a. jordbruksanvisningarna pågår f. n. Dessa anvisningar utarbetas under medverkan av experter från bl. a. lantbruksstyrelsen och lantbruksnämnderna. I propositionen framhålls att fastighetsägarnas intresse i samband med fastighetstaxeringen får anses bli tillgodosett genom fastighetstaxeringsnämnderna, som på det lokala planet skall medverka vid framtagandet av anvisningarna. Ytterligare representation för partsintressena anses f. n. inte kunna inarbetas i systemet för fastighetstaxeringen. Det anförda bör enligt utskottets mening ha motsvarande giltighet i fråga om utarbetandet av riksskatteverkets anvisningar. Utskottet avstyrker därför berörda yrkande men förutsätter att riksskatteverket i efterhand dokumenterar den fastighetsprisstatistik som legat till grund för anvisningarna.

I motionen 1973: 2174 begärs bl. a. ett uttalande om att stor försiktighet skall iakttas vid fastställande av taxeringsvärdena med hänsyn till konsekvenserna för den enskilde.

Den nyssnämnda generella säkerhetsmarginalen, som innefattas i

sättet att beräkna taxeringsvärdenivån, får i första hand anses verka i den riktning som åsyftas i motionen. Vidare har i propositionen föreslagits extra säkerhetsmarginaler dels om säkerheten vid värderingen i fråga om viss fastighetstyp, t. ex. exploateringsfastighet, är lägre än normalt, dels vid onormala marknadssituationer. Dessutom skall liksom f. n. som huvudregel för värderingen gälla att denna skall vara individuell för varje taxeringsenhet och att taxeringsvärdet skall åsättas under hänsynstagande till de säregna förhållanden som kan råda för taxeringsenheten. Genom de föreslagna reglerna måste enligt utskottets mening det traditionella försiktighetskravet vid taxeringen anses tillgodosett. Utskottet avstyrker därför bifall till motionen 1973: 2174 i denna del.

I samma motion yrkas vidare att marknadsvärdenivån under åren 1968—1973 skall ligga till grund för 1975 års taxering. Som skäl anges bl. a. att, om endast ett givet års marknadsvärde ligger till grund för taxeringen och under detta år onormala prisförändringar skett, såsom i fråga om virke år 1973, kan orcalistiska och oacceptabla höjningar bli resultatet.

Endast under exceptionella förhållanden utvisar fastighetspriserna större variationer mellan olika år. Om sådana förhållanden skulle inträffa, skall enligt departementschefens uttalande riksskatteverket påkalla lagstiftning om extra säkerhetsmarginal. Detta bör även kunna innebära viss särskild behandling av statistikmaterialet. En sådan föreslås i propositionen i fråga om skogstaxeringen, där ett på visst sätt uppräknat medeltal för fastighetspriserna 1970—1972 skall anses utgöra marknadsvärdenivå. Det tillvägagångssätt som förordas i motionen skulle bl. a. innebära att de fastigheter, som ökat mest i värde under en taxeringsperiod, får en större säkerhetsmarginal än övriga fastigheter och att marknadsvärdenivån för fastigheter, på vilka priserna sjunkit under perioden, kan komma att ligga högre än de faktiska priserna vid utgången av 1973. Med hänsyn härtill avstyrker utskottet berörda yrkande i motionen 1973: 2174.

Individuell taxering av fastighet

Som ovan nämnts skall — oavsett efter vilken värderingsmetod marknadsvärdet uppskattas — värdet bestämmas med hänsyn till sådana säregna förhållanden för taxeringsenheten som inverkar på värdet. Motsvarande allmänna värderingsregel gäller f. n.

I motionen 1973: 2176 yrkas att konsekvenserna för fastighetsvärdena av den fysiska riksplaneringen och därav föranledd lagstiftning särskilt skall beaktas vid den allmänna fastighetstaxeringen.

Syftet med motionen synes kunna uppnås inom ramen för regeln om individuell taxering av fastighet. För sådana förhållanden skall riksskatteverket, då det erfordras, utfärda särskilda värderingsanvisningar. Departementschefen har särskilt framhållit att man inför 1975 års taxering

ring bör uppmärksamma bl. a. ändrade regler om fastighets glesbebyggelserätt i byggnadslagen. Med hänvisning härtill avstyrker utskottet motionen 1973: 2176 i denna del.

I motionen 1973: 382 yrkas att möjlighet skall införas att minska taxeringsvärdet, då en fastighets exploateringsvärde inte utnyttjas genom att en äldre byggnad renoveras i stället för att den rivs och en ny byggnad uppföres. I motionen yrkas dessutom att betydligt större hänsyn än f. n. skall tas till s. k. kulturhus vid fastighetstaxeringen.

Även dessa yrkanden synes falla inom ramen för regeln om den individuella värderingen. Fastighet med äldre bebyggelse värderas liksom andra fastigheter med hänsyn till marknadsvärdet vid ingången av taxeringsåret. En icke utnyttjad byggnadsrätt för en sådan fastighet kan beaktas som en värdehöjande faktor endast i den utsträckning den utökade byggnadsrätten skulle höja fastighetens värde vid nybyggnad i framtiden. Generellt brukar emellertid fastigheter med otidsenliga byggnader anses ha ett lågt marknadsvärde och taxeras därför lågt. Sker en omfattande renovering eller K-märkning under taxeringsperioden, kan detta vara skäl för ny taxering vid en särskild fastighetstaxering. En fastighet med ett kulturhus värderas liksom andra fastigheter med hänsyn till fastighetens beskaffenhet vid ingången av taxeringsåret, dvs. vid 1975 års taxering med beaktande av det skick och det tillstånd i vilket fastigheten befinner sig vid årsskiftet 1974—1975. Kulturhuset värderas då med utgångspunkt i marknadsvärdet i K-märkt skick, varvid givetvis beaktas att byggnaderna får förutsättas bestå under oöverskådlig framtid. Av det anförda framgår att vid fastighetsvärderingen skäligen hänsyn tas till de speciella förhållanden som föreligger i fråga om de i motionen avsedda fastigheterna, varför utskottet avstyrker berörda lagstiftningsyrkanden i motionen 1973: 382.

Skogstaxeringen

Även för skogsfastigheter föreslås i propositionen att värderingsgrunden fr. o. m. 1975 års allmänna fastighetstaxering skall vara marknadsvärdet. Skogsbruksvärdena skall åsättas enligt regler i en ny skogsvärderingsinstruktion. Denna innefattar en modernisering av den avkastningsmetod som regleras i den nuvarande skogsvärderingsinstruktionen. De med avkastningsmetoden framtagna värdena skall anpassas till marknadsvärdenivå och därefter nedräknas till den 75-procentiga taxeringsvärdenivån. Vid värderingen skall vidare, enligt anvisningar från riksskatteverket, hänsyn tas till meddelade skydds- eller fridlysningsbestämmelser och andra jämförliga, på värdet inverkan omständigheter. Taxeringen av en skogsfastighet skall grunda sig på de uppgifter som lämnats i fastighetsdeklarationen. Föreligger behov av ytterligare uppgifter skall sådana lämnas av fastighetsägaren. Fastighetsägaren är vidare skyldig att förete skogsuppskattningshandlingar som han innehar.

I motionen 1973: 2175 yrkas att skogsvärdenivån vid 1975 års taxering skall fastställas efter ingående skälighetsprövning och samråd mellan riksskatteverket samt jord- och skogsbrukets organisationer vid upprättandet av skogsvärdetabellerna. Yrkandet grundas främst på uppfattningen att prisstatistiken för skogsfastigheter f. n. är alltför bristfällig för att ligga till grund för en marknadsvärdering av skog 1975. Samma mening framför Lantbrukets skattedelegation i sin skrivelse. Yrkandet angående skogstaxeringen i motionen 1973: 2173 är mera långtgående. Motionären anser att det nuvarande systemet med en renodlad avkastningsmetod som har avkastningsvärdet som riktmärke fungerat tillfredsställande vid skogstaxeringen. Med hänsyn till att statistikmaterialet för skogsfastigheter anses vara otillfredsställande yrkas i motionen avslag på propositionen såvitt avser ändrade regler för taxering av skogsmark och växande skog.

Avkastningsvärderingen enligt den nuvarande skogsvärderingsinstruktionen har genomgående lett till alltför höga värden. Man har därför vid varje fastighetstaxering varit tvungen att reducera dessa värden med hjälp av generella säkerhetsmarginaler, som bl. a. medfört olikformiga resultat vid taxeringen i olika delar av landet. Även i övrigt synes det föreligga ett behov av en modernisering av skogstaxeringsmetoden. Såvitt utskottet kan bedöma torde det statistikmaterial, som står till förfogande vid 1975 års taxering, vara tillräckligt för att åstadkomma en marknadsvärdeanpassning av taxeringsvärdena för skogen. Som framhållits i propositionen får man för områden där undantagsvis uttalad prisnivå saknas försöka uppskatta denna nivå mot bakgrund av skälighetsöverbäganden, vid vilka skillnaden i lönsamhet mellan dessa områden och sådana likartade områden, där uttalad prisnivå föreligger, bör spela en framträdande roll. Utskottet anser i likhet med departementschefen att skogstaxeringen 1975 skall ske på grundval av en sådan marknadsvärdeanpassning av skogens taxeringsvärden som nyss angetts. Riktmärket för värderingen bör, i vart fall till viss del, överensstämma med yrkandet i motionen 1973: 2175. Vid utarbetandet av underlag för skogsvärdetabellerna och skogsvärderingsanvisningarna i övrigt inför 1975 års taxering har riksskatteverket utnyttjat experter bl. a. från skogsbrukets organisationer.

Med det anförda tillstyrker utskottet förslaget i propositionen om taxering av skogsmark och växande skog och avstyrker motionerna 1973: 2173 och 1973: 2175.

I motionen 1973: 2177 yrkas att riksskatteverket i sina anvisningar om värdering av skogsmark skall beakta att sådan mark kan ha belagts med avverkningsförbud och därför saknar avkastningsvärde.

Som tidigare nämnts ankommer det på riksskatteverket att meddela närmare anvisningar om värderingsmetoderna. Anvisningarna skall bl. a. gälla fall då värdepåverkan av s. k. säregna omständigheter på en fastig-

het skall beaktas. I den föreslagna skogsvärderingsinstruktionen föreskrivs, som ovan nämnts, att sådana anvisningar skall utfärdas i fråga om skogsfastigheter, för vilka fridlysnings- eller skyddsföreskrifter eller liknande gäller. Det med motionen avsedda syftet torde ligga inom ramen för dessa förslag i propositionen. Med hänsyn härtill avstyrker utskottet yrkandet i motionen 1973: 2177.

I motionen 1973: 2175 yrkas bl. a. att fastighetsägare inte skall vara skyldig att förete skogsuppskattningshandlingar som han innehar utan endast att ange de uppgifter som är erforderliga för taxeringen.

Utskottet anser att dessa handlingar är väsentliga för taxeringen och att de leder till riktigare taxeringsvärden. Något bärande skäl kan enligt utskottets mening inte anses föreligga för berörda yrkande i motionen. Utskottet tillstyrker därför propositionen i denna del och avstyrker yrkandet i motionen 1973: 2175.

Övriga värderingsfrågor

I motionen 1973: 2173 begärs utredning i syfte att möjliggöra en övergång till taxering av jordbruksfastighet efter avkastningsvärdet vid 1980 års allmänna fastighetstaxering.

Remissinstanserna har i princip så gott som genomgående tillstyrkt en total övergång till marknadsvärdet som värderingsgrund vid taxeringen. På sina håll har anförts att en avkastningsvärdering av jordbruksfastigheterna skulle vara mycket svår att genomföra. Utskottet anser inte att man f. n. kan ha något att vinna på att utreda en övergång till värdering av jordbruksfastigheterna efter avkastningsvärdet vid fastighetstaxeringen. Vid den fastighetsvärdering som förekommer i andra rättsliga sammanhang utnyttjas marknadsvärdet som värderingsgrund. Inom skatterätten är det också i första hand kännedom om sådana värden som eftersträvas. Med det anförda avstyrker utskottet motionen 1973: 2173 i denna del.

I Lantbrukets skattedelegations skrivelse har framställts önskemål om att riktlinjerna för riksskatteverkets anvisningar i fråga om gränsdragningen mellan jordbruksfastigheter skall fastläggas genom uttalande från skatteutskottet eller att frågan blir föremål för överläggningar mellan riksskatteverket, andra berörda myndigheter och lantbrukets organisationer.

De grundläggande kriterierna för i vilka fall fastighet skall hänföras till jordbruksfastighet resp. annan fastighet lämnas i kommunalskattelagen. Den närmare regleringen av frågan ombesörjdes vid 1970 års taxering av dåvarande riksskattenämnden. Motsvarande anvisningar kommer vid 1975 års taxering att lämnas av riksskatteverket. Verket anlitar, i de fall det anses behövt, lämpliga sakkunniga vid utarbetandet av dessa anvisningar utan att något särskilt uttalande därom behöver göras av utskottet.

Lantbrukets skattedelegation anser vidare att det föreslagna delvärdet övervärde skall ersättas av det nuvarande exploateringsvärdet vid taxering av jordbruksfastighet.

Jordbruksfastighet skall taxeras efter marknadsvärdet. Övervärdet skall därvid utgöra ett öppet redovisat restvärde som inte hänför sig till något av de andra delvärdena. Utskottet anser att detta är ett lämpligt system för värderedovisningen. Som framgår av propositionen skall värdet vidare åsättas med försiktighet.

Taxeringsförfarandet m. m.

Enligt propositionen skall länsstyrelsen ombesörja indelningen i gemensamma fastighetstaxeringsdistrikt och besluta vilka fastighetstyper m. m. som skall hänföras till sådant distrikt. Lokal skattemyndighet skall utvälja de enskilda fastigheter som skall taxeras gemensamt i distrikt.

I motionen 1973: 2176 yrkas att fastigheter i Stockholms läns skärgård skall taxeras i gemensamt fastighetstaxeringsdistrikt.

Departementschefen har bl. a. uttalat att exploateringsfastigheter bör hänföras till gruppen svårbedömbara fastigheter, som bör taxeras i gemensamt distrikt. Vidare har uttalats att frågan om åsättande av övervärde med hänsyn till exploateringsmöjlighet, t. ex. i Stockholmsregionen, torde vara av sådan karaktär att berörda fastigheter bör taxeras i gemensamt distrikt. Det ankommer således på länsstyrelsen att bestämma vilka fastigheter som skall hänföras till gemensamt distrikt. Det anförda innebär att önskemålen i motionen blir tillgodosedda och att fastigheter i Stockholms skärgård sålunda i lämplig omfattning hänförs till gemensamt fastighetstaxeringsdistrikt. Utskottet avstyrker därför berörda yrkande i motionen 1973: 2176.

I propositionen föreslås att fastighetsägare skall tillställas underrättelse om slutlig taxering vid den allmänna fastighetstaxeringen, om han inte fått underrättelse om preliminär taxering och om han senast den 25 mars under taxeringsåret anmält att han vill ha underrättelse om det slutliga beslutet.

I motionen 1973: 2175 yrkas att fastighetsägare som inte fått preliminär underrättelse på grund av bortovaro, sjukdom eller av annan anledning i stället skall få sin besvärsmöjlighet utsträckt att omfatta tiden t. o. m. året efter taxeringsåret.

Både förslaget i propositionen och i motionen innebär en förbättring i rättssäkerhetshänseende för fastighetsägarna. Liksom departementschefen anser utskottet att det system som förordas i motionen onödigt tillgodoser den som inte avlämnat deklaration eller uppgett oriktig adress för mottagande av underrättelser. Med hänsyn till övriga förslag i propositionen om ökade besvärsmöjligheter anser utskottet att skälig hänsyn tagits till de fastighetsägare som inte mottagit preliminär underrättelse. Med det anförda tillstyrker utskottet propositionen i denna del och avstyrker berörda yrkande i motionen 1973: 2175.

Inkomst- och förmögenhetstaxeringen

Inom jordbruksbeskattningen gäller f. n. en provisorisk proportioneringsregel för beräkning av underlaget för byggnadsavskrivning för de fall byggnaderna inte uppförts av jordägaren utan fastigheten anskaffats med befintligt byggnadsbestånd. Denna innebär att på byggnaderna skall anses belöpa så stor del av anskaffningskostnaden som 25 % av ett reducerat taxeringsvärde utgör av fastighetens hela taxeringsvärde. Jämkning av det beräknade värdet av byggnaderna kan ske under vissa omständigheter.

I propositionen har det nuvarande provisoriet ersatts med en proportioneringsregel, som innebär att på byggnaderna skall anses belöpa så stor del av fastighetens anskaffningskostnad som det vid fastighetstaxeringen fastställda byggnadsvärdet minskat med värdet av överbyggnad utgör av fastighetens hela taxeringsvärde. Det beräknade värdet av byggnaderna skall jämkas om den del av anskaffningskostnaden som därvid får anses belöpa på andra tillgångar än dem som ingår i byggnadsvärdet mera avsevärt över- eller understiger värdet av dessa andra tillgångar.

Lantbrukets skattedelegation framhåller i sin skrivelse att de föreslagna delposterna inom byggnadsvärdet bör kompletteras med en delpost avseende värdet av byggnader, som används av personal, och med en delpost avseende värdet av andel i samfällighet i vad andelen avser byggnad. Genom proportionering av köpeskillingen i förhållande till delposterna inom byggnadsvärdet bör vidare särskilt avskrivningsunderlag fastställas för varje slag av byggnad för sig.

Förslaget om proportionering av anskaffningskostnaden på olika typer av byggnader bör enligt utskottets mening ytterligare övervägas. Så kan lämpligen ske i samband med den översyn av bestämmelserna i punkt 2 a av anvisningarna till 25 § och punkt 7 av anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen som bör komma till stånd med anledning av förslaget i propositionen att det särskilda maskinvärdet inte längre skall särredovisas.

I fråga om möjligheten till jämkning av det enligt proportioneringsregeln framtagna avskrivningsunderlaget yrkas i motionen 1973: 2175 att jämkning skall ske om den del av fastighetens anskaffningskostnad som anses belöpa på byggnaderna visas mera avsevärt över- eller understiga värdet av dessa. Lantbrukets skattedelegation framför likartade synpunkter.

Den föreslagna jämningsregeln grundar sig liksom motsvarande regel vid rörelsebeskattningen bl. a. på det förhållandet att byggnadsvärdet är ett mervärde under det att värdet på övriga tillgångar i princip beräknas direkt vid fastighetstaxeringen. Jämförelser till grund för en jämkning av de framproportionerade värdena bör göras i fråga om de vär-

den som beräknas direkt vid fastighetstaxeringen och inte i fråga om sådana som beräknas utifrån ett framtaget mervärde. Därigenom torde åtskilliga taxeringstvister komma att undvikas. Med det anförda tillstyrker utskottet propositionen i denna del och avstyrker berörda yrkande i motionen 1973: 2175.

I motionen 1973: 2174 yrkas att justeringar skall ske av gällande skatteskalor med hänsyn till penningvärdeförsämringen, så att dessa nya skator kan gälla senast från den tidpunkt då den nya fastighetstaxeringen påverkar inkomstbeskattningen. I samma motion yrkas att garantibelopp och schablonmetod justeras så, att någon skärpning av fastighetsbeskattningen inte inträder på grund av de höjda taxeringsvärdena.

Frågan om de ändringar av skatteskalorna, som av olika skäl bör företas, övervägs bl. a. av 1972 års skatteutredning. Fastighetstaxeringens verkningar på inkomst- och förmögenhetstaxeringen bör enligt utskottets mening på traditionellt sätt övervägas när de preliminära uppgifterna om utfallet av fastighetstaxeringen föreligger och åtgärder i syfte att motverka omotiverade skatteskräpningar diskuteras i detta sammanhang. På grund av det anförda avstyrker utskottet nu nämnda yrkanden i motionen 1973: 2174.

Utskottet hemställer

- A. att riksdagen med bifall till propositionen 1973: 162 och med avslag på motionerna 1973: 2173, 1973: 2174, 1973: 2175, 1973: 2176 och 1973: 2177 antar de vid propositionen fogade förslagen till
1. lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370),
 2. skogsvärderingsinstruktion,
 3. förordning om ändring i förordningen (1947: 576) om statlig inkomstskatt,
 4. förordning om ändring i förordningen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt,
 5. förordning om ändring i stämpelskatteförordningen (1964: 308),
 6. förordning om ändring i förordningen (1941: 416) om arvsskatt och gåvoskatt,
 7. lag om ändring i förordningen (1946: 324) om skogsvårdsavgift,
 8. lag om ändring i taxeringsförordningen (1956: 623),
 9. lag om ändring i förvaltningsprocesslagen (1971: 291),
 10. lag om ändring i lagen (1971: 52) om skatterätt och länsrätt,
- B. att riksdagen avslår motionen 1973: 382.

Stockholm den 7 december 1973

På skatteutskottets vägnar

ERIK BRANDT

Närvarande: herrar Brandt (s), Magnusson i Borås (m), Kristenson (s), Josefson (c), Wörnberg (s), Carlstein* (s), Sundkvist (c), Wikner (s), Nilsson i Trobro (m), Stadling (s), Hörberg (fp), Marcusson (s), Björk i Gävle (c) och fru Normark (s).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

Reservationer

1. av herrar Magnusson i Borås (m), Josefson (c), Sundkvist (c), Nilsson i Trobro (m), Hörberg (fp) och Björk i Gävle (c) som ansett

dels att det stycket i utskottets yttrande som på s. 96 börjar med "Den reduktion" och slutar med "avser fastighetsprisstatistiken" bort ha följande lydelse:

De nya materiella regler för taxering av jordbruksfastighet som föreslås medför att man måste ställa högre krav än tidigare på fastighetsprisstatistiken. Statistiska centralbyråns nuvarande statistik uppfyller inte principkraven om att dels statistikmaterialet skall vara tillräckligt stort, dels att köpen, såvitt möjligt skall vara representativa för priserna på bestående jordbruk. Dessa brister i statistiken kommer otvivelaktigt att medföra stora problem vid 1975 års fastighetstaxering. Inför denna taxering torde någon mera omfattande revidering av fastighetsprisstatistiken inte kunna göras. På sikt är det emellertid såsom departementschefen framhållit nödvändigt att förbättra prisstatistiken. Enligt utskottets mening krävs det en ingående utredning om fastighetsprisstatistiken som bl. a. bör omfatta frågan i vad mån slätköpen och tillskottsköpen bör ingå i statistikmaterialet. Därvid bör som grund för övervägandena läggas vad som anförts i dessa frågor i motionen 1973: 2175. Utskottet tillstyrker därför bifall till förenämnda yrkanden i denna motion i den del de avser utredning av statistikfrågorna inför 1980 års allmänna fastighetstaxering.

dels att utskottet under A bort hemställa

att riksdagen med anledning av motionen 1973: 2175 hos Kungl. Maj:t anholder om utredning och förslag angående prisstatistiken i god tid före 1980 års allmänna fastighetstaxering.

2. av herrar Magnusson i Borås (m), Josefson (c), Sundkvist (c), Nilsson i Trobro (m), Hörberg (fp) och Björk i Gävle (c) som ansett

dels att det stycke i utskottets yttrande som på s. 96 börjar med "Den nyssnämnda" och på s. 97 slutar med "denna del" bort ha följande lydelse:

Genom de allmänna fastighetstaxeringarna åstadkoms en anpassning av underlaget för fastighetsbeskattningen till bl. a. penningvärdeförsämringen. Mot en sådan justering har utskottet inte några principiella invändningar om lämpliga justeringar görs bl. a. av inkomstskattereglerna.

Fastighetstaxeringen har stor betydelse inom olika beskattningsområden, t. ex. förmögenhetsbeskattningen och schablonbeskattningen av villor. För fastighetstaxeringen har bl. a. med hänsyn till sådana verkningar av fastighetstaxeringen traditionellt gällt ett starkt försiktighetskrav. Utskottet finner det emellertid angeläget att understryka vikten av att stor försiktighet iakttas vid fastighetstaxeringen. Utskottet tillstyrker därför motionen 1973: 2174 i denna del.

dels att utskottet under A bort hemställa

att riksdagen med bifall till punkten 5 i hemställan i motionen 1973: 2174 uttalar att stor försiktighet skall iakttas vid fastställandet av nya taxeringsvärden för att svåra ekonomiska konsekvenser för den enskilde skall kunna undvikas.

3. av herrar Magnusson i Borås (m), Josefson (c), Sundkvist (c), Nils-son i Trobro (m), Hörberg (fp) och Björk i Gävle (c) som ansett

dels att det stycke i utskottets yttrande som på s. 102 börjar med "Den föreslagna" och på s. 103 slutar med "motionen 1973: 2175" bort ha följande lydelse:

Den nuvarande proportioneringsregeln innebär att jämkning kan ske om detta är skäligt vid jämförelse mellan det framproportionerade avskrivningsunderlaget för byggnader och byggnadernas uppskattade faktiska värde. Det är förhållandevis lätt att påvisa de fall då denna jämningsregel skall tillämpas, t. ex. då säljaren verkställt investeringar i byggnader eller byggnadsinventarier kort tid före överlåtelsen. Däremot måste det vara förenat med stora svårigheter att kunna tillämpa den i propositionen föreslagna proportioneringsregeln. Enligt denna skall jämförelser i stället göras i fråga om det framproportionerade värdet för andra tillgångar än byggnader. Förutom svårigheterna att bedöma om det framproportionerade värdet mera avsevärt över- eller understiger värdet av dessa tillgångar föreligger stor risk att den föreslagna proportioneringsregeln kommer att ge ett orimligt lågt avskrivningsunderlag för de befintliga byggnaderna. Utskottet tillstyrker därför motionen 1973: 2175 i denna del.

dels att utskottet under A 1 bort hemställa

att riksdagen med bifall till punkten 5 i hemställan i motionen 1973: 2175 beslutar att punkt 3 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (1928: 370), skall ha följande lydelse:

till 22 §

3. Kostnad för — — — byggnaden anskaffades.

Som för — — — än bostadsbyggnad.

I byggnads — — — liknande anordning.

I fråga — — — och inventarier.

Av punkt — — — för byggnad.

Avdrag för — — — enligt följande.

Har byggnad — — — för jordägaren.

Har bebyggd fastighet förvärvats genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, skall på byggnaderna anses belöpa så stor del av fastighetens anskaffningskostnad som det vid fastighetstaxeringen fastställda byggnadsvärdet minskat med värde av överbyggnad utgör av fastighetens hela taxeringsvärde. Vad som enligt denna beräkning anses belöpa på byggnaderna av fastighetens anskaffningskostnad innefattar även sådan tillgång för vilken kostnaden enligt tredje stycket ej skall inräknas i anskaffningskostnad för byggnad. Kostnaden för tillgång av nu avsett slag skall således avräknas, varefter avskrivningsunderlaget för byggnaderna erhålles. *Detta avskrivningsunderlag får jämkas om den del av fastighetens anskaffningskostnad som anses belöpa på byggnaderna jämte nyss angivna tillgångar visas mera avsevärt över- eller understiga värdet av dessa.* Har bebyggd fastighet förvärvats på annat sätt än genom köp, byte eller därmed jämförligt fång, gäller för beräkning av avskrivningsunderlaget för byggnaden punkt 3 b sista stycket av anvisningarna till 29 § i tillämpliga delar.

Procentsatsen för — — — detta förhållande.

Skattskyldig får — — — för överlåtaren.

Utrangeras eller — — — eller rivningen.

4. av herrar Magnusson i Borås (m), Josefson (c), Sundkvist (c), Nilsson i Trobro (m), Hörberg (fp) och Björk i Gävle (c) som ansett

dels att det stycke i utskottets yttrande på s. 101 som börjar med "Både förslaget" och slutar med "motionen 1973: 2175" bort ha följande lydelse:

Både förslaget i propositionen och i motionen innebär en förbättring för fastighetsägarna. Motionsyrkandet överensstämmer med vad 1971 år fastighetstaxeringsutredning föreslog i denna del. Det har visat sig att det föreligger svårigheter för den enskilde fastighetsägaren att bevaka sina intressen i samband med fastighetstaxeringen. Informationer o. d. i samband med denna taxering kan lätt gå honom förbi. Det är därför inte lämpligt att, på sätt förslagits, lägga initiativet på den enskilde i dessa frågor. Det får mot bakgrund härav anses vara ett angeläget rättssäkerhetskrav att man genomför förslaget i motionen om extraordinär besvärsmätt vid utebliven preliminär underrättelse. Utskottet tillstyrker därför motionen 1973: 2175 i denna del.

dels att utskottet under A bort hemställa

att riksdagen med anledning av punkten 6 i hemställan i motionen 1973: 2175, beslutar att 154 § 1 mom. och 167 § 1 mom. taxeringsförordningen (1956: 623) skall ha följande lydelse:

154 §

1 m o m. Har ägare — — — annan handling.

Underrättelse enligt första stycket skall tillställas ägaren i rekommenderat brev. Återkommer försändelsen såsom obeställbar och finns anledning antaga att ägaren kan anträffas, bör underrättelsen delgivas honom där så lämpligen kan ske.

167 §

1 m o m. Har ägare — — — efter taxeringsåret.

Samma besvärsmätt tillkommer ägare av fastighet, som icke skolat erhålla underrättelse som i första stycket sägs, om ägaren gör sannolikt att underrättelse enligt 152 § andra stycket på grund av ägarens bortovaro eller sjukdom eller av annan anledning icke kommit ägaren tillhanda före utgången av februari månad under taxeringsåret.

5. av herrar Magnusson i Borås (m), Josefson (c), Sundkvist (c), Nilsson i Trobro (m), Hörberg (fp) och Björk i Gävle (c) som ansett

dels att det stycke i utskottet yttrande som på s. 103 börjar med "Frågan om" och slutar med "motionen 1973: 2174" bort ha följande lydelse:

Tidigare generella upptaxeringar av fastigheterna i samband med de allmänna fastighetstaxeringarna har inneburit avsevärda skattesköpningar för de enskilda. Denna effekt har varit särskilt framträdande i fråga om den numera progressiva schablonbeskattningen av villor. Även den särskilda beskattningen av garantibeloppen kommer i blickpunkten. Väntade upptaxeringar vid 1975 års fastighetstaxering bör enligt utskottets mening på lämpligt sätt kompenseras genom en justering av de skatteregler som på sätt nyss nämnts är anknutna till taxeringsvärdena. Detta gäller även den inverkan som förändringar av taxeringsvärden och delvärden kan ha på den skattskyldiges inkomst av olika förvärvskällor, t. ex. på olika regler om avskrivningsunderlag. I detta sammanhang bör framhållas det angelägna i att fastighetsbegreppet i skatterätten framdeles ägnas uppmärksamhet och att en lämplig anpassning av reglerna därom sker. Med hänsyn till den verkan i höjande riktning av de enskildas beskattningsbara inkomster och förmögenhet som kan väntas bli resultatet av 1975 års fastighetstaxering bör en översyn av skatteskalorna komma till stånd. Därvid bör beaktas bl. a. att den typ av beskattning som det är fråga om läggs ovanpå övrig inkomstbeskattning och därför träffas hårt av progressiviteten i inkomstbeskattningen. Med hänvisning härtill tillstyrker utskottet berörda utredningsyrkanden i motionen 1973: 2174.

dels att utskottet under A bort hemställa

att riksdagen med anledning av motionen 1973: 2174 begär

dels att Kungl. Maj:t förelägger riksdagen förslag om justeringar i gällande skatteskalor med hänsyn till penningvärdeförsämringen så att dessa nya skalor kan gälla senast från den tidpunkt då den nya fastighetstaxeringen slår igenom i beskattningen,

dels att Kungl. Maj:t förelägger riksdagen förslag om justering av garantibelopp och schablonmetod så att någon skärpning av fastighetsbeskattningen inte inträffar på grund av de höjda taxeringsvärdena.

Särskilda yttranden

1. av herrar Magnusson i Borås (m), Josefson (c), Sundkvist (c), Nils-son i Trobro (m), Hörberg (fp) och Björk i Gävle(c):

Att det föreligger betydande brister i statistiken över priserna vid försäljningar av jordbruksfastigheter bestyrks bl. a. av departementschefens egna uttalanden i propositionen. Några mer betydande förbättringar kommer inte heller att hinnas med till 1975 års taxering. Detta gör det angeläget att bereda jordbrukarnas organisationer möjligheter att framföra sina synpunkter i samband med att riksskatteverket utarbetar sina anvisningar för denna taxering. Man får då möjligheter att utnyttja den kunskap om fastighetsmarknaden som finns samlad hos dessa organisationer, vilket i sin tur bör kunna bidra till rättvisare beskattning. Vi förutsätter att så kommer att ske.

2. av herr Hörberg (fp):

Utskottet framhåller att syftet med motionen 1973: 2176 i vad den avser effekterna av den fysiska riksplaneringen för fastighetsvärdena synes kunna uppnås inom ramen för regeln om individuell taxering av fastighet. Det finns anledning att härvid understryka att konsekvenserna för vissa fastigheters avkastningsvärden och tidigare övervärden kan bli mycket betydande genom den fysiska riksplaneringen och därav föranledd lagstiftning, liksom f. ö. även vissa delar av redan tidigare gällande naturvårdslagstiftning. Särskilt i skärgårds- och kustområden torde dessa effekter bli av det slag som redovisas i motionen. I vissa fall kan effekten också bli att värdet på en fritidsfastighet ökar kraftigt, när exploatering av omgivande områden inte längre är möjlig.

Utskottets uttalande bör också ses som ett stöd för påpekandet i motionen att fastigheter bör kunna undantas från skatteplikt i de fall varken marknadsvärde eller avkastningsvärde med säkerhet kan påvisas och där detta är följden av nyttjanderättsinskränkningar genom tillämpning av ovan angiven lagstiftning.